

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย
Factors Affecting the Effectiveness of Academic Journal Administration in Thailand

วุฒิพงษ์ หว่านดี
Wutthipong Whandee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย
Factors Affecting the Effectiveness of Academic Journal Administration in Thailand

วุฒิพงษ์ หว่านดี
Wutthipong Whandee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(3)

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคล
ที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร คุณวิจิต)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นายวุฒิพงษ์ หว่านดี)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นายวุฒิพงศ์ หว่านดี)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย
ผู้เขียน	นายวุฒิพงศ์ หว่านดี
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย ตัวแปรต้นของการศึกษานี้ ได้แก่ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน สำหรับตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI จำนวน 208 หน่วยงาน วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วยการใช้สถิติ t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ด้วยการใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise

ผลการวิจัย พบว่า ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการและกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการศึกษานี้มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการนั้น พบว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการจัดการงบประมาณ ตามลำดับ โดยมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผลได้ดีนั้น ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่สุด คือ ความสามารถของหน่วยงานในการประสานและติดตามงาน ฉะนั้น หน่วยงานจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว ทั้งในแง่ของการกำหนดแนวทาง/ขั้นตอนการประสานและติดตามงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานดำเนินการตามแนวทาง/ขั้นตอนอย่างเคร่งครัด

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ วารสารวิชาการ

Thesis Title: Factors Affecting the Effectiveness of Academic Journal Administration in Thailand

Author: Mr.Wutthipong Whandee

Major Program: Public Administration

Academic Year: 2017

ABSTRACT

The purposes of this research are, firstly, to compare the effectiveness of academic journal administration among organizations across Thailand and, secondly, to examine the factors that affect such effectiveness. Employee ability, budget management ability, availability of equipment and information technology, and coordination and follow-up ability were used as predictors or independent variables while the effectiveness of academic journal administration was used as the dependent variable. By using a survey questionnaire, data were collected from 208 organizations administering academic journals listed in Thai-Journal Citation Index. Data were analyzed using descriptive statistics (Frequency, Percentage, Min, Max, Mean, and Standard Deviation) to understand the characteristics of survey respondents and the organizations administering academic journals. Then, T-test and one-way ANOVA techniques were employed to analyze mean differences between 2 and among 3 groups of sample, respectively. Finally, relationships among selected variables were investigated using stepwise regression analysis technique.

Results revealed that, firstly, mean differences of academic journal administration effectiveness did not vary by types and tiers (groups) of academic journals (at .05 significance level). Secondly, employee ability, budget management ability, and coordination and follow-up ability were found to be significant predictors of academic journal administration effectiveness (at .001 significance level) whereas the availability of equipment and information technology was not found to be a significant predictor of academic journal administration effectiveness in this study. Among the three significant predictors, follow-up ability had the most significant effect on academic journal administration effectiveness.

Such findings indicated that the most important factor that enhanced the effectiveness of academic journal administration in Thailand was the ability of the organization and its staff in coordinating and following up the tasks. Therefore, the organizations administering academic journals should develop well-established procedures for task coordination and following up as well as encourage their staff members to strictly follow such procedures if they want to be effective in administering academic journal administration functions.

Keywords: Effectiveness, Administration, Academic Journal

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร คุณวิจิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางและช่วยเหลือ ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี คอยตรวจสอบแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้อง พร้อมกับการติดตามความคืบหน้าของงานอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนและทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิวัช แก้วจางงค์ ประธานกรรมการ สอบ และ ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง และตรวจแก้ไขงานวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญบง ชัยเจริญวัฒน์ คณะบดี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้เมตตากรุณามอบเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้วิจัยเพื่อใช้เป็นทุนสำหรับการศึกษาเล่าเรียนในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่ได้ให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม และให้คำแนะนำต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณเรืองรุ่ง ชีวรัชชานนท์ เจ้าหน้าที่งานวิจัย และ คุณสายใจ อนุสาร เจ้าหน้าที่หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่คอยให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานต่างๆ รวมถึงคณาจารย์และบุคลากรคณะวิทยาการจัดการ และเพื่อนนักศึกษา MPA รุ่นที่ 25 ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายเสถียรและนางปราณี หว่านดี บิดามารดา และครอบครัวของผู้วิจัย ที่คอยให้การสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน คอยอบรมสั่งสอน ให้ความรัก ความเข้าใจ และเป็นกำลังใจที่สำคัญแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้วิจัยมีสติปัญญาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอให้เป็นกตเวทิตาแต่บิดามารดา ครอบครัวของผู้วิจัย ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทั้งหลาย ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ ตำรา และบทความต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ และหากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับความบกพร่องไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(12)
รายการภาพประกอบ	(16)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	6
1.3 สมมติฐาน	6
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดเรื่องประสิทธิผล	11
2.2 แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	22
2.3 แนวคิดเรื่องการควบคุมคุณภาพวารสารวิชาการของไทย	30
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง	40
3.2 แบบแผนการวิจัย	43
3.3 เครื่องมือในการวิจัย	44
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	62
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	64
4.3 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ	65
4.4 ช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการในแต่ละกระบวนการ	68
4.5 ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการ งานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน	69
4.6 ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	73
4.7 การเปรียบเทียบระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากร ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสาขา วารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI	77
4.8 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสาร วิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI	85
4.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	87
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	93
5.1 สรุปผลการวิจัย	96
5.2 อภิปรายผล	98
5.3 ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	112
ภาคผนวก ข การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	121
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)	125
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม	129
ภาคผนวก จ รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI	132
ประวัติผู้เขียน	162

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 สัดส่วนจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI แต่ละกลุ่ม	8
2.1 สรุปคำนิยามและคำอธิบายแนวคิดเรื่องประสิทธิผล	15
2.2 เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ	31
3.1 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI	42
3.2 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI แต่ละกลุ่ม	43
3.3 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากร	49
3.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากร (Correlation Matrix)	50
3.5 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ	51
3.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Correlation Matrix)	51
3.7 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	52
3.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Correlation Matrix)	53
3.9 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความสามารถในการประสานและติดตามงาน	54
3.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (Correlation Matrix)	54
3.11 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	56
3.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (Correlation Matrix)	57

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
3.13 ค่าความเป็นและความโค้งงอของตัวแปร	58
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	64
4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ	65
4.3 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลพื้นฐานหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ	67
4.4 จำนวนและร้อยละของช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการในแต่ละกระบวนการ	68
4.5 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	70
4.6 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	70
4.7 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	71
4.8 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	72
4.9 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	72
4.10 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการเปิดรับบทความและพิจารณาบทความในเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	73
4.11 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	74
4.12 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	75
4.13 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	75
4.14 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	76
4.15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ	77

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ	78
4.17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ	78
4.18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ	79
4.19 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	80
4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	81
4.21 การทดสอบรายคู่ของความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	82
4.22 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	82
4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการ ดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	83
4.24 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศใน การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	83
4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	84
4.26 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	84
4.27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงาน วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	85
4.28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ	86

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.29 ข้อมูลพื้นฐานของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	86
4.30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ	87
4.31 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์	88
4.32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยวิธี Stepwise	90
4.33 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ในการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	91

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล (Causes of Effectiveness)	13
2.2 โมเดลประสิทธิผลการบริหารจัดการ	14
2.3 Flowchart แสดงกระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	29
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

งานวารสารวิชาการถือเป็นการบริการสาธารณะอย่างหนึ่งที่มีการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งวารสารวิชาการที่ถือว่าเป็นสื่อที่นำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับผู้สนใจ ในแง่นี้วารสารวิชาการจึงถือเป็นบริการสาธารณะรูปแบบหนึ่ง โดยกระบวนการจะเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์เชิญชวนส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ การเปิดรับบทความจากผู้เขียน การพิจารณาบทความในเบื้องต้น การส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินคุณภาพ การพิจารณาผลการประเมินบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เขียนบทความทราบ (กรณีที่ผลการพิจารณาบทความผ่านเพื่อตีพิมพ์ก็ต้องส่งบทความให้ผู้เขียนทำการปรับแก้เพิ่มเติม) การพิจารณาบทความฉบับแก้ไข การตอบรับการตีพิมพ์บทความ การจัดพิมพ์บทความเป็นรูปเล่มวารสารวิชาการ การเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงการเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์หรือระบบออนไลน์ ตลอดจนการประสานงานต่างๆ ในทุกกระบวนการกับผู้ที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า งานวารสารวิชาการก็ถือเป็นภารกิจที่ต้องมีการบริหารจัดการเหมือนภารกิจอื่นๆ เนื่องจากมีการวางแผน (Planning) มีการจัดองค์การตามบทบาทหน้าที่ต่างๆ (Organizing) มีการจัดคนเข้ามาดำเนินการ (Staffing) มีการสั่งการหรือการอำนวยความสะดวก (Directing) มีการประสานงานกับคนทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน (Coordinating) มีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา (Reporting) และมีการกำหนด/จัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการตามภารกิจ (Budgeting) ซึ่งก็คือ การบริหารงานตามหลัก POSDCORB นั่นเอง (Gulick & Urwick, 1937 อ้างถึงใน ฤทธิกร ศิริประเสริฐโชค, 2556)

การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในอดีตที่ผ่านมา ในยุคแรกๆ กระบวนการบริหารจัดการจะเป็นแบบยึดเอกสารเป็นหลัก (Paper Based Administration) โดยทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการรับบทความจากผู้เขียน กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณา การตอบรับการตีพิมพ์ ตลอดจนการเผยแพร่วารสารวิชาการจะเป็นการดำเนินการโดยยึดเอกสารทั้งสิ้น กล่าวคือ การส่งบทความของผู้เขียนมายังกองบรรณาธิการเป็นเอกสารผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ การติดต่อส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเป็นเอกสารผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ การแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิกลับมายังกองบรรณาธิการก็แจ้งผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ ส่วนการตอบรับการตีพิมพ์ก็จะตอบรับให้ผู้เขียนทราบเป็นหนังสือผ่านทาง

จดหมายไปรษณีย์ด้วย และการเผยแพร่วารสารวิชาการก็จะเผยแพร่ในรูปแบบของตัวเล่มเพียงอย่างเดียว โดยการส่งผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ด้วยเช่นกัน

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ระบบอีเมลจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยเริ่มมีการติดต่อสื่อสารผ่านทางอีเมลกันมากขึ้น การดำเนินการจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ยึดเอกสารมาเป็นการดำเนินการโดยยึดระบบอีเมลเป็นหลัก เพื่อให้การดำเนินงานมีความสะดวกรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ซึ่งทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการรับบทความจากผู้เขียน กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณา การตอบรับการตีพิมพ์ จะเป็นการดำเนินการผ่านทางระบบอีเมลเป็นหลัก กล่าวคือ การส่งบทความของผู้เขียนมายังกองบรรณาธิการ โดยการแนบไฟล์บทความผ่านทางอีเมล การติดต่อส่งไฟล์บทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผ่านทางอีเมล การแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิกลับมายังกองบรรณาธิการก็แจ้งผ่านทางอีเมลด้วย ส่วนการตอบรับการตีพิมพ์ก็ตอบรับ โดยการแจ้งให้ผู้เขียนทราบผ่านทางอีเมลด้วยเช่นกัน และการเผยแพร่วารสารวิชาการก็จะเผยแพร่ในรูปแบบของตัวเล่ม โดยการส่งผ่านทางจดหมายไปรษณีย์เหมือนเดิม ทั้งนี้ ในบางขั้นตอนอาจจะมีการดำเนินการโดยผ่านทางเอกสารอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ก็มีการนำระบบอีเมลเข้ามาใช้เพื่อให้การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม

จากการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยยึดเอกสารหรืออีเมลนั้น อาจก่อให้เกิดความล่าช้า และความสิ้นเปลืองทรัพยากรในการดำเนินการได้ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการในการพิจารณาบทความเกิดความล่าช้า บทความในรูปแบบของเอกสารอาจเกิดการสูญหายและสูญเสียเวลาในการส่งบทความผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ การเกิดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น การดำเนินงานเกิดความยุ่งยาก ช้าช้อนและขาดความต่อเนื่อง การเผยแพร่บทความวารสารวิชาการมีความล่าช้า ตลอดจนการเข้าถึงวารสารวิชาการยังอยู่ในวงแคบ เนื่องจากการเผยแพร่ไปยังแหล่งต่างๆ ยังไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลให้การกำหนดออกวารสารวิชาการเกิดความล่าช้า ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนวารสารวิชาการไม่เป็นที่รู้จักหรือที่ยอมรับในวงการวิชาการเท่าที่ควร ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เกิดประสิทธิผล

ในยุคของการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่นั้น ได้มีการนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการงานต่างๆ ขององค์กรมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการด้วยเช่นกัน โดยในยุคปัจจุบันการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้มีการพัฒนาไปเป็นอย่างมาก มีการนำระบบการจัดการวารสารวิชาการออนไลน์หรือระบบ Open Journal System (OJS) หรือระบบออนไลน์ต่างๆ ที่มีความเสถียรมาใช้ใน

กระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของกระบวนการรับ-ส่งบทความ กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณาบทความ การติดตามสถานะของบทความ การตอบรับการตีพิมพ์ การเผยแพร่วารสารวิชาการในรูปแบบของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-Journals) รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวารสารวิชาการผ่านทางเว็บไซต์หรือระบบออนไลน์ต่างๆ จากการนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ส่งผลให้กระบวนการในการพิจารณาบทความมีความรวดเร็วมากขึ้น การสืบค้นบทความย้อนหลังมีความสะดวกรวดเร็ว การตรวจสอบข้อมูลมีความถูกต้อง แม่นยำและชัดเจน การบริหารจัดการดำเนินการต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น และสามารถบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างคุ้มค่า ลดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน ลดต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการส่งบทความผ่านทางไปรษณีย์ในแต่ละครั้ง ตลอดจนการเข้าถึงวารสารวิชาการอยู่ในวงกว้างมากขึ้น เนื่องจากการเผยแพร่วารสารวิชาการผ่านทางเว็บไซต์หรือระบบออนไลน์ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-Journals) ที่สามารถเข้าถึงได้ทุกเวลา ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในยุคปัจจุบันมีการนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาใช้ นั่น ถือเป็น การช่วยปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานวารสารวิชาการให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

วารสารวิชาการในฐานะบริการสาธารณะรูปแบบหนึ่งนั้นมีความสำคัญต่อทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ (หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ) สำหรับความสำคัญต่อผู้รับบริการนั้น วารสารวิชาการถือเป็นแหล่งผลิต รวบรวม เผยแพร่ และต่อยอดองค์ความรู้ ซึ่งมีความสำคัญต่อผู้รับบริการไม่ว่าจะเป็น

1) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วารสารวิชาการมีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อทำวิจัย และเป็นแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ในการขอสำเร็จการศึกษา

2) นักวิจัย วารสารวิชาการมีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และงานวิจัยใหม่ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตงานวิจัย ตลอดจนเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักวิจัยอีกด้วย

3) ผู้ประกอบอาชีพเป็นบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์) วารสารวิชาการมีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการทำวิจัย การเรียนการสอนของบุคลากรสายวิชาการ และเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงานและความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรสายวิชาการนอกเหนือจากภาระกิจด้านการสอน (กิตติชัย วัฒนานิก, 2543 อ้างถึงใน กนกพร ตังมหาสถิตกุล, 2546) รวมถึงเป็นตัวชี้วัด

สำหรับการขอตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ ตลอดจนเป็นการสร้างเครือข่ายอันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการอีกด้วย

4) วงการวิชาการหรือวงการการศึกษา วารสารวิชาการมีความสำคัญ คือ เป็นสื่อกลางในการรวบรวม และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ รวมถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการเป็นอย่างดี

ในส่วนของผู้ให้บริการหรือหน่วยงานที่ดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการนั้น วารสารวิชาการมีความสำคัญต่อการประกันคุณภาพในเรื่องของดัชนีชี้วัดผลงาน หลักหรือความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicators: KPI) กล่าวคือ ตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ได้กำหนดให้การวิจัยเป็นภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ และเป็นตัวชี้วัดในเรื่องของระบบ/กลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ รวมถึงผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของคณะและสถาบัน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในการประกันคุณภาพภายในทั้งระดับคณะและระดับสถาบันในเรื่องการวิจัย ทั้งนี้ ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจในเรื่องการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ อีกทั้งวารสารวิชาการยังมีความสำคัญในเรื่องการสร้างเครือข่ายการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอีกด้วย (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2557)

นอกจากนี้ วารสารวิชาการยังถือเป็นระบบและกลไกในการส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยของคณะและสถาบันที่มุ่งเน้นในเรื่องการวิจัยเป็นหลัก กล่าวอีกนัยคือ คณะและสถาบันจะต้องมุ่งเน้นการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานภาระงานของคณะและสถาบัน และเป็นช่องทางในการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ของคณะ การเผยแพร่ผลงานวิจัยของบุคลากรในหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการดังกล่าว นอกจากจะช่วยในเรื่องของการผ่านมาตรฐานประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะแล้ว หากมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ทางวิชาการที่ดีให้กับหน่วยงานอีกทางหนึ่งด้วย จะเห็นได้ว่าวารสารวิชาการต่างก็มีความสำคัญต่อกันทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ดังนั้น การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่หน่วยงานจะต้องมีการดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ อันจะนำไปสู่การรักษาคุณภาพของวารสารวิชาการให้คงไว้และดียิ่งๆ ขึ้นไป โดยปัจจุบันศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย หรือ TCI (Thai-Journal

Citation Index Centre) ได้จัดกลุ่มวารสารวิชาการไทยตามระดับคุณภาพ ได้แก่ วารสารวิชาการ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 โดยวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 ได้รับการรับรองคุณภาพวารสารวิชาการจากศูนย์ TCI ว่ามีคุณภาพสูงสุด รองลงมา คือ กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ คุณภาพวารสารวิชาการในฐานข้อมูลของ TCI ในแง่หนึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานนั้นๆ มีระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิผลอยู่ในระดับหนึ่ง

การบริหารจัดการงานต่างๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายของหน่วยงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลนั้น ไม่สามารถเกิดจากการปฏิบัติงานของบุคคลเพียงคนเดียวได้ แต่จะต้องเกิดจากการร่วมมือปฏิบัติงานกันระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน (อติศรา ชูชาติ, นวรัตน์ สุวรรณผ่อง และ วิไลวรรณ โกยแก้วพริ้ง, 2538: 37) หน่วยงานมีการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหารได้อย่างเหมาะสม การจัดคนเข้าทำงานมีความเหมาะสมกับตำแหน่ง ความรู้ความสามารถ การบริหารต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมและประหยัด มีการนำเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่างๆ มาปรับใช้อย่างเหมาะสม มีการวางแผน การควบคุม ขั้นตอนในการดำเนินงานเป็น ไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตลอดจนการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการงานต่างๆ รวมทั้งงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิผลนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งทำให้หน่วยงานได้ทราบผลการดำเนินงานของตนเอง ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ หรือผลการดำเนินงานนั้นมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เพื่อช่วยให้หน่วยงานได้มีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายหรือมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในอนาคต เมื่อเป็นเช่นนี้ การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการดังกล่าว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการดำเนินการเพื่อพัฒนางานวารสารวิชาการให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมา ในเบื้องต้นพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการค่อนข้างน้อย ซึ่งเป็นการศึกษาในแง่ของการผลิตวารสารวิชาการ (กนกพร ตั้งมหาสถิตกุล, 2546) การพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการเข้าสู่ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ (จตุรพร สอนจิต, 2554 และ วุฒิสิริ ย่อชัย และคณะ, 2554) และการพัฒนาระบบจัดการวารสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ (มัชฌม สถาพร, 2554; สิริชัย นามบุรี, 2556 และ นภาพร บุญศรี, 2557) จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ดังนั้น ผู้วิจัยมองว่าการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าว นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ทั้งนี้ ผลการวิจัยอาจนำไปสู่

แนวทางหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้นในอนาคตได้

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย โดยจำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย

1.3 สมมติฐาน

สมมติฐานกลุ่มที่ 1

1. ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการแตกต่างกันตามลักษณะขององค์การ

สมมติฐานกลุ่มที่ 2

1. ความสามารถของบุคลากรมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
2. ความสามารถในการจัดการงบประมาณมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
3. ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
4. ความสามารถในการประสานและติดตามงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการได้ทราบข้อมูลการดำเนินงานและประสิทธิผลการดำเนินงานของตน และสามารถเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นได้

2. หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการสามารถนำผลการวิจัยหรือข้อเสนอแนะไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของตนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนทำให้สามารถเข้าไปอยู่ในฐานข้อมูลที่ได้รับการยอมรับจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในอนาคตได้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษาตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งวัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายการดำเนินงานใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และ 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ โดยรายละเอียดการวัดตัวแปรตามอยู่ในบทที่ 3

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI จำนวนทั้งสิ้น 736 หน่วยงาน (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2560) ดังนี้

1) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 412 หน่วยงาน

2) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 236 หน่วยงาน

3) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 จำนวน 88 หน่วยงาน

กลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวนกลุ่มหนึ่งของประชากรที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีของ Taro Yamane (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2551) ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ จะนำกลุ่มตัวอย่างจำนวน 259 หน่วยงานมาใช้ โดยแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1.1

ตาราง 1.1 สัดส่วนจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI แต่ละกลุ่ม

กลุ่มหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 1	412	145
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 2	236	83
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 3	88	31
รวม	736	259

ที่มา: ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (2560)

http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/announcement_58.php ณ 22 ตุลาคม 2560

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการให้ได้ผลผลิตหรือผลลัพธ์ออกมาบรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของหน่วยงานที่กำหนดไว้

งานวารสารวิชาการ หมายถึง หน่วยงาน หรือศูนย์ หรือฝ่าย หรืออาจมีชื่อเรียกเฉพาะอย่างอื่น ซึ่งทำหน้าที่ดำเนินการด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งมีการประสานงานเพื่อให้ได้มาซึ่งวารสารวิชาการ โดยขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์วารสารวิชาการ การเปิดรับบทความ กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณา การตอบรับการตีพิมพ์ การจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ รวมถึงการติดต่อประสานงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานวารสารวิชาการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้

วารสารวิชาการ หมายถึง สื่อหรือหนังสือที่มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการ เพื่อเป็นการเผยแพร่สิ่งที่ค้นพบหรือองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้สนใจ โดยมีการออกเผยแพร่ตามระยะเวลาที่กำหนด สำหรับการศึกษาในครั้งนี้หมายความว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มสาขา ได้แก่ 1) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ 2) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ความสามารถของบุคลากร หมายถึง ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ

ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ หมายถึง การจัดหาและใช้จ่ายงบประมาณ รวมถึงการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สภาวะที่อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานมีความเหมาะสม ทันสมัย หรือมีความพร้อมที่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

ความสามารถในการประสานและติดตามงาน หมายถึง ทักษะในการติดต่อประสานงานและติดตามผลการดำเนินงาน ตลอดจนการจัดลำดับความสำคัญของงานวารสารวิชาการ

บทความทางวิชาการ หมายถึง ผลงานที่ผู้เขียนทำการเขียนขึ้นเพื่อเป็นการนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยออกมา โดยมีการอธิบายและวิเคราะห์อย่างชัดเจนในประเด็นของงานที่ศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านศาสตร์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาประเมินคุณภาพของบทความ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทความที่ดีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ

ผู้ให้บริการ หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยบรรณาธิการ กองบรรณาธิการ และผู้ดูแลเกี่ยวกับการจัดการบทความ โดยทั้งหมดจะทำหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ตรวจสอบ พิจารณา และจัดการเกี่ยวกับบทความและงานวารสารวิชาการของหน่วยงาน

ผู้รับบริการ หมายถึง ผู้อ่านหรือผู้นำบทความที่ดีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ ไปใช้ประโยชน์ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นนักวิจัย นักวิชาการ นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องประสิทธิผล
 - 2.1.1 ความหมายประสิทธิผล
 - 2.1.2 การวัดประสิทธิผลขององค์กร
 - 2.1.3 หลัก/แนวทางการบริหารจัดการที่นำไปสู่ประสิทธิผล
- 2.2 แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
 - 2.2.1 ภารกิจของงานวารสารวิชาการ
 - 2.2.2 ปัจจัย/ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการ
 - 2.2.3 โครงสร้างของงานวารสารวิชาการ
 - 2.2.4 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการนอกเหนือจากบุคคลของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ
 - 2.2.5 กระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
- 2.3 แนวคิดเรื่องการควบคุมคุณภาพวารสารวิชาการของไทย
 - 2.3.1 เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ
 - 2.3.2 การจัดกลุ่มวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเรื่องประสิทธิผล

2.1.1 ความหมายประสิทธิผล

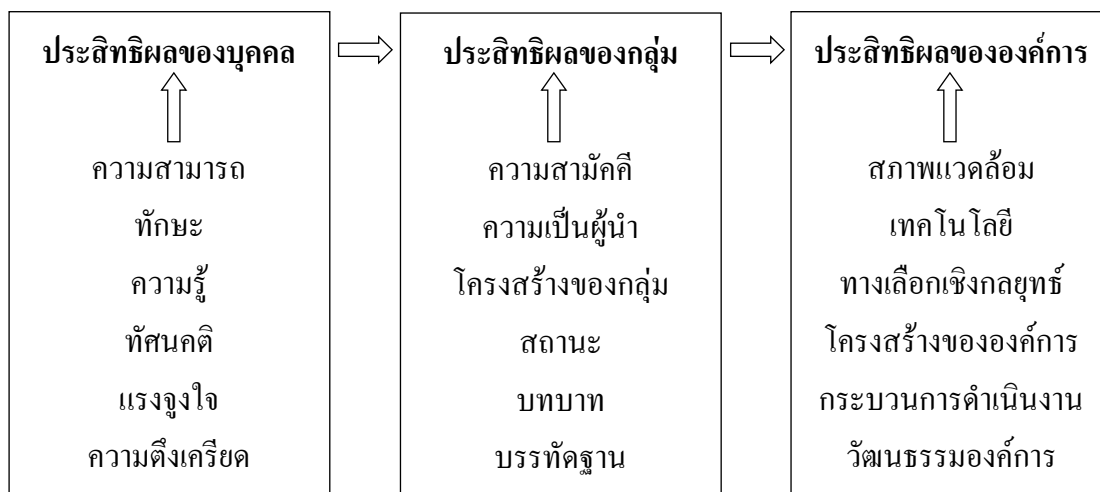
ธงชัย สันติวงษ์ (2535: 10) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล ว่าเป็นการวัดว่า องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับ ทรัพยากรที่ใช้ไป ว่าใช้ไปมากน้อยเพียงใด สำหรับความเหมาะสมของเป้าหมายนั้นจะขึ้นอยู่กับ กลุ่มเป้าหมายที่องค์กรกำลังตอบสนองอยู่ ส่วน ปกรณ์ ปรียากร (2553: 151) ให้ความหมายว่า เป็น การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะการมุ่งเน้นการควบคุมคุณภาพซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุด และต้องเชื่อมสัมพันธ์กับ โครงการอื่นๆ ในแผนงานเดียวกัน เพื่อบรรลุสู่จุดมุ่งหมายในระดับแผนงานอีกด้วย ทั้งนี้ ทิรศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557) กล่าวว่า เป็นกระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ตาม เป้าหมายหรือนโยบายที่กำหนดไว้ โดยในการเลือกนโยบายนั้น ควรพิจารณาทางเลือกโดยใช้ ประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ ว่าทางเลือกนั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว การพิจารณาว่าการดำเนินการจะสามารถบรรลุเกณฑ์ประสิทธิผลได้หรือไม่ นั้น มักใช้ตัววัดหรือดัชนีที่กำหนดไว้ในรูปหน่วยของผลผลิตหรือบริการ กล่าวคือ การพิจารณา ทางเลือกโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิผล สามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงในรูป ของหน่วยผลผลิตหรือบริการกับผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเอง (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2540: 79-80) สอดคล้องกับความหมายประสิทธิผลของ กิ่งพร ทองใบ (2547: 7) ว่าเป็นเกณฑ์ที่ใช้วัดผลการ ดำเนินงานโดยการเปรียบเทียบกันระหว่างผลที่เกิดขึ้นจริง (Actual Output) กับผลที่วางแผนไว้ (Planned Output) โดยพยายามที่จะทำให้ผลที่เกิดขึ้นจริงเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

ส่วน มนูญ สมุทรชีวะ (2558: 9-10) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผลเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรัพยากรกับปริมาณผลผลิตที่เกิดจากกิจกรรมหรือ โครงการ โดยประสิทธิผลจะแสดงถึงความสามารถในการผลิตและความคุ้มค่าของการลงทุน นั่นก็ คือ การใช้ทรัพยากรในการดำเนินการ โดยมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ และผลสำเร็จที่ได้มาโดยการใช้ ทรัพยากรน้อยที่สุดและการดำเนินการเป็นไปอย่างประหยัด ไม่ว่าจะเป็น ในเรื่องของระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน รวมทั้งสิ่งต่างๆ ให้เป็นผลสำเร็จและถูกต้อง สอดคล้องกับ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546: 88) ที่กล่าวถึงประสิทธิผลในการใช้ทรัพยากรด้วยเช่นกัน โดยกล่าวว่า ประสิทธิผลเป็นการ วัดการใช้ทรัพยากร ว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งแตกต่างกับประสิทธิภาพที่ เป็นการวิเคราะห์โดยคำนึงถึงต้นทุนต่อหน่วย และประสิทธิผลจะดูจากทรัพยากรที่ใช้ ว่าบรรลุ วัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยที่ประสิทธิผลการบริหารสามารถวัดได้จาก ประสิทธิผลขององค์การในการบรรลุเป้าหมายขององค์การ (Management Innovations, 2008)

ทั้งนี้ สุมินทร เบ้าธรรม (2555: 145) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลในแง่ของบุคคล โดยให้ความหมายว่า ประสิทธิผลเป็นระดับความสามารถในการดำเนินงานของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นสามารถบรรลุเป้าหมายตามภารกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ McCourt Associates. (n.d.) ได้ระบุว่า ประสิทธิผลส่วนบุคคลเป็นความพยายามในการสร้างกลยุทธ์ทางการแข่งขัน เพื่อการพัฒนาความเป็นผู้นำที่แท้จริง ซึ่งความสำเร็จของแต่ละบุคคลเป็นได้มากกว่าเพียงแค่ผลรวมของความสามารถทางเทคนิคหรือวิชาชีพ และด้วยเหตุผลที่ถูกต้องทั้งหมด องค์กรจะต้องมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาขีดความสามารถทางเทคนิคของแต่ละบุคคลหรือความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคล โดยที่ อูทิส ชาวเชียร์ (2549: 200) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลในแง่ขององค์กร ว่าประสิทธิผลเป็นการประเมินสมรรถนะขององค์กรที่สามารถประสานการดำเนินงานภายใต้แผนงานให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก อันเป็นการดำเนินโครงการอย่างคุ้มค่า และก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน และ พิทยา บวรวัฒนา (2550: 176) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลในแง่ขององค์กรด้วยเช่นกัน โดยกล่าวว่า องค์กรที่มีประสิทธิผลเป็นองค์กรที่สามารถดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ ซึ่งเป็นเรื่องการพิจารณาถึงความสำเร็จขององค์กรในการดำเนินการต่างๆ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้น องค์กรที่มีประสิทธิผลสูงจึงเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการปฏิบัติงานตามเป้าหมาย ทั้งนี้ Burnham (n.d.: 63) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดขององค์กร โดยการเจริญเติบโตที่สูงขึ้นขององค์กรเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรและผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้ดำเนินการให้มีประสิทธิผล และหากสามารถจัดการปัญหาต่างๆ ได้ก็จะถูกมองได้ว่าเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีประสิทธิผลในมุมมองของผู้ได้บังคับบัญชา โดยที่ รัฐพล ศรีกัตัญญ (2551) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลทั้งในแง่ของบุคคลและองค์กร ว่าประสิทธิผลทั้งระดับบุคคลและองค์กรนั้น จะครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ได้ดีทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และครอบคลุมไปถึงกระบวนการดำเนินงานที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าพร้อมกับใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม

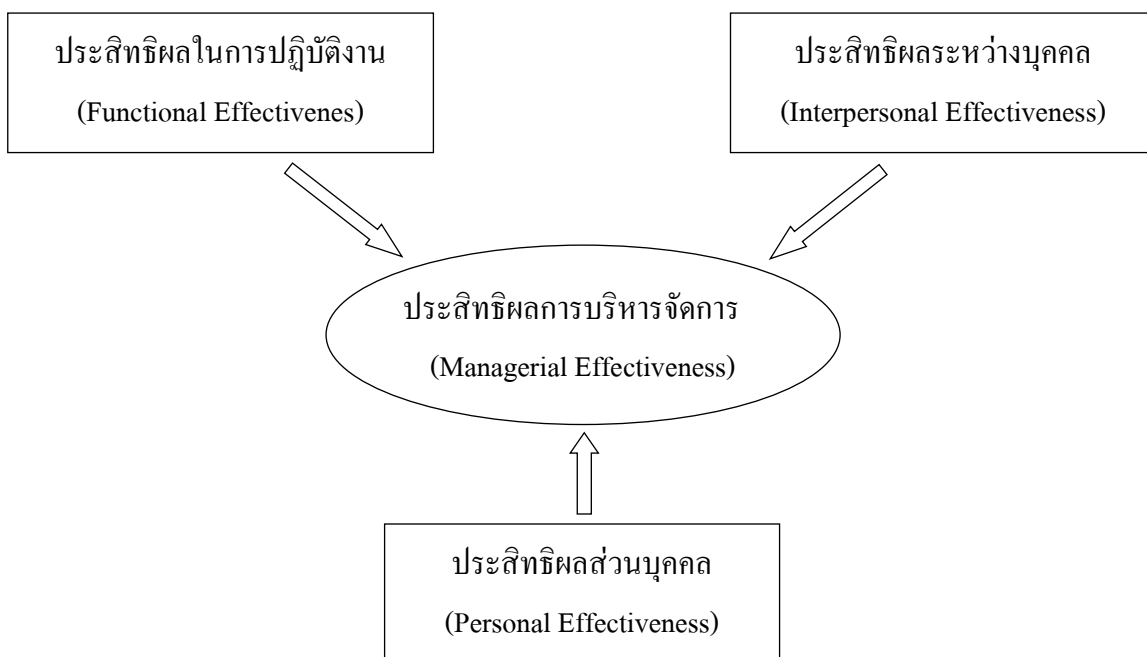
Gibson, Ivancevich, Donnelly, & Konopaske (2012: 15-16) ได้กล่าวถึงประสิทธิผลในการดำเนินงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติ คือ 1) ประสิทธิภาพของบุคคล (Individual Effectiveness) 2) ประสิทธิภาพของกลุ่ม (Group Effectiveness) และ 3) ประสิทธิภาพขององค์กร (Organizational Effectiveness) โดยประสิทธิผลของบุคคลซึ่งเกิดจากการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร โดยผ่านกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดว่าใครควรจะได้รับเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น ใครควรที่ได้รับการส่งเสริมและให้รางวัลต่างๆ ในองค์กร ทั้งนี้ ประสิทธิภาพของงานอาจมาจากการรวมตัวกันของกลุ่มบุคคลเพื่อปฏิบัติงานขององค์กร และในบางครั้งประสิทธิผลของกลุ่มมาจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกแต่ละคน อันส่งผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานกลุ่ม เพื่อที่จะนำไปสู่ประสิทธิผลขององค์กรต่อไป ฉะนั้น ประสิทธิภาพขององค์กรจึงประกอบไปด้วยประสิทธิผลของบุคคลและประสิทธิผลของกลุ่มบุคคล จึงถือได้ว่าประสิทธิผลของบุคคลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่

ประสิทธิผลขององค์กร โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของทั้ง 3 มิติ ดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล (Causes of Effectiveness) (Gibson et al., 2012)

โดยที่ Ali & Patnaik (2014: 239-241) กล่าวถึงประสิทธิผลการบริหารจัดการ ว่าเกิดจากประสิทธิผล 3 มิติ ได้แก่ 1) ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กร ช่วยประเมินเพื่อพิจารณาว่าองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ได้ดีเพียงใด 2) ประสิทธิผลระหว่างบุคคล คือ การมีทักษะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรเพื่อการปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จ มีการจัดการทีมและกลุ่มในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคล และ 3) ประสิทธิผลส่วนบุคคล เป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง ซึ่งในแต่ละมิติจะนำมาสู่ประสิทธิผลในการบริหารจัดการขององค์กรนั่นเอง โดยสามารถแสดงโมเดลประสิทธิผลการบริหารจัดการได้ ดังภาพประกอบ 2.2

ภาพประกอบ 2.2 โมเดลประสิทธิผลการบริหารจัดการ (Ali & Patnaik, 2014: 240)

อีกทั้ง Cetin and Cerit (2010: Abstract) ยังกล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นไปยังเป้าหมายขององค์กร ซึ่งเป็นทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายต่างๆ และมีความสัมพันธ์กันระหว่างองค์กรกับสภาพแวดล้อม โดยที่ Gardner (2011) มองว่า ประสิทธิภาพขององค์กรถือเป็นขอบเขตที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จในผลลัพธ์จากงานที่ได้รับมอบหมาย และ พอร์เตอร์ และ คอลลิน (2556: 13) กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรนั้นเป็นการดำเนินงานของกิจกรรมที่มีความคล้ายคลึงกันให้ได้ดีกว่าคู่แข่ง กล่าวคือ เป็นแนวปฏิบัติที่ทำให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากปัจจัยนำเข้าของตนได้ดีขึ้น โดยการลดข้อบกพร่องของผลผลิตหรือพัฒนาผลผลิตให้รวดเร็วขึ้นกว่าเดิม ในขณะที่ สมโภชน์ นพคุณ (2549: 43) กล่าวว่า การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลนั้น เป็นการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งๆ ที่มีทรัพยากรอย่างจำกัด โดยองค์ประกอบของการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล ได้แก่ 1) การปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด และ 2) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดน้อยที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการและผู้วิจัยท่านอื่นๆ ได้ให้คำนิยามและคำอธิบายแนวคิดเรื่องประสิทธิผลไว้อย่างน่าสนใจ โดยผู้วิจัยได้ทำการสรุปคำนิยามและคำอธิบายต่างๆ ไว้ดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 สรุปคำนิยามและคำอธิบายแนวคิดเรื่องประสิทธิผล

ผู้เขียน/นักวิชาการ	คำนิยามและคำอธิบาย
สันติ เกตุมณี (2552)	ความสามารถในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยจุดสำคัญอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตที่ถูกคาดหวังตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง
พระมหาเดชนันท์ สิทธิธาภิภู (ผากา) (2554)	ความสำเร็จในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
ภาคภูมิ นันทปรีชา (2555)	ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานที่ทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ แผนงาน และเป้าหมายของการทำงานตามที่ได้กำหนดไว้
อภิญาญา เทียมทัด (2555)	ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ โดยให้ความสำคัญกับผลสำเร็จของการกระทำที่ได้รับจากโครงการ จากการทำงานที่ผู้บริหารและปฏิบัติปฏิบัติงานสามารถบริหารจัดการงานพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังที่คาดหวังไว้เป็นหลัก
อมรรัตน์ บุตรเจริญ (2555)	ความสามารถในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์องค์การ ทำให้สมาชิกและผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในงาน และองค์กรสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและพัฒนาให้อยู่ต่อไปได้ในสังคม
พระธีระพงษ์ ธีรปญโญ (จันทนา) (2556)	ผลการดำเนินงานที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ อีกทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม
เฉลิม สุขเจริญ (2557)	การที่แต่ละบุคคลในองค์กรเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับความยุติธรรมในด้านต่างๆ ภายในองค์กร ซึ่งบุคคลเหล่านั้นก็ได้แสดงศักยภาพของตนอย่างเต็มความสามารถในการที่จะร่วมมือเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายความสำเร็จขององค์กรนั้น ๆ
ทริศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557)	กระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายหรือนโยบายที่กำหนดไว้

ตาราง 2.1 สรุปค่านิยมและคำอธิบายแนวคิดเรื่องประสิทธิผล (ต่อ)

ผู้เขียน/นักวิชาการ	ค่านิยมและคำอธิบาย
พระจอม จารุณโณ (หงษ์ทอง) (2557)	ความสามารถในการดำเนินงานหรือปฏิบัติกิจกรรมใดๆ แล้วประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดผลโดยตรงและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และประสิทธิผลในการทำงานจะอยู่ในระดับสูงหรือต่ำเพียงใดนั้น ขึ้นกับผลที่ได้รับว่าตรงครบถ้วนทั้งในด้านเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
ปัญญารัตน์ นุรักษ์, อารี พุ่มประไพทย์ และ อัญชญา โสภณ (2558)	การบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยวัดจากผลงานหรือผลลัพธ์เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าผลสำเร็จของการดำเนินงานประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด
ธณัฐพล ชุ่ม (2558)	ประสิทธิผลเป็นความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายต่างๆ ที่กำหนดไว้ ซึ่งการวัดประสิทธิผลขององค์กรโดยพิจารณาจากผลลัพธ์สุดท้าย เนื่องจากการเกิดขึ้นและการดำรงอยู่ขององค์กรล้วนแล้วมีจุดมุ่งหมายที่ทำให้เกิดความสำเร็จในเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ อีกทั้งเป็นความสามารถขององค์กรในการดำรงสถานภาพไว้ซึ่งความอยู่รอดและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาองค์กรในฐานะระบบสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์กับส่วนต่างๆ ซึ่งการดำรงอยู่ขององค์กรล้วนขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่า ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการให้ได้ผลิตหรือผลลัพธ์ออกมาบรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของหน่วยงานที่กำหนดไว้

2.1.2 การวัดประสิทธิผลขององค์กร

การวัดประสิทธิผลถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่องค์กรจะต้องดำเนินการ เพื่อให้องค์กรได้ทราบถึงผลการดำเนินงานขององค์กรเอง ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของ

องค์การหรือไม่ เพื่อองค์การจะได้นำมาทำการปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป สำหรับวิธีการวัดประสิทธิผลขององค์การนั้น วันชัย มีชาติ (2557: 323-350) ได้ทำการแบ่งแนวคิดการวัดประสิทธิผลขององค์การออกเป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1. การวัดประสิทธิผลองค์การจากการบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment Approach) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายมากกว่าวิธีการปฏิบัติงาน และเชื่อว่าองค์การทุกองค์การที่จัดตั้งขึ้นจะต้องมีเป้าหมายของตนเอง และเมื่อองค์การมีเป้าหมายเป็นของตนเองแล้ว จึงจะทำให้้องค์การสามารถวัดระดับความสำเร็จขององค์การได้จากระดับของการบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ตั้งไว้ สำหรับการวัดประสิทธิผลขององค์การนั้น จะให้ความสำคัญกับผลผลิตเป็นหลัก โดยองค์การจำเป็นจะต้องมีเป้าหมายที่แท้จริงหรือเป้าหมายสูงสุดขององค์การที่จะสามารถนำมาใช้วัดความสำเร็จได้ เป้าหมายมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน พร้อมกับเป็นที่เห็นพ้องต้องกันของสมาชิกในองค์การ และไม่ควรมีเป้าหมายมากเกินไป ซึ่งจะก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานได้ สิ่งสำคัญคือเป้าหมายที่กำหนดนั้นจะต้องสามารถวัดได้ ฉะนั้นองค์การที่มีประสิทธิผลจึงเป็นองค์การที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การวัดประสิทธิผลองค์การจากความคิดเชิงระบบ (System Approach) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์การมากกว่าผลผลิตขององค์การเพียงอย่างเดียว ซึ่งเชื่อว่าองค์การมีการทำงานกันเป็นระบบ โดยที่องค์การจะรับปัจจัยนำเข้ามาทำการแปรสภาพเพื่อให้ออกมาเป็นผลผลิตขององค์การ องค์การที่มีประสิทธิผลจะต้องเป็นองค์การที่สามารถทำหน้าที่ในส่วนของปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการแปรสภาพ (Process) และผลผลิต (Outputs) ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะมองข้ามส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ โดยในแต่ละส่วนจะมีเกณฑ์การวัดประสิทธิผลหรือผลสำเร็จ ดังนี้

2.1 ปัจจัยนำเข้า (Inputs) สามารถวัดได้จากความสามารถในการแสวงหาทรัพยากร คุณภาพของทรัพยากรที่ได้มา ความทันต่อเวลาในการได้ทรัพยากร ราคาของทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่ได้มา และจำนวนทรัพยากรที่ได้รับ

2.2 กระบวนการแปรสภาพ (Process) สามารถวัดได้จากขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ความสะดวกในการปฏิบัติงาน ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน อัตราของเสียหายที่เกิดขึ้นในกระบวนการปฏิบัติงาน ทักษะในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การ และบรรยากาศในการปฏิบัติงาน

2.3 ผลผลิต (Outputs) สามารถวัดได้จากผลผลิต ปริมาณและคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลกำไร การเจริญเติบโตขององค์กร และภาพพจน์ขององค์กร

3. การวัดประสิทธิผลองค์กรจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร (Stakeholders Approach) เป็นแนวคิดที่องค์กรจะต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กลุ่มผลประโยชน์หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อองค์กร ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะมีความต้องการต่อองค์กรที่แตกต่างกันออกไปความสำเร็จตลอดจนความอยู่รอดขององค์กรจะขึ้นอยู่กับบุคคลกลุ่มเหล่านี้เป็นอย่างมาก แนวคิดนี้จึงมุ่งวัดประสิทธิผลจากความสามารถขององค์กรในการเอาชนะใจบุคคลกลุ่มเหล่านี้ได้ การตัดสินใจขององค์กรจึงเป็นการตัดสินใจที่มุ่งให้เกิดความพึงพอใจของทุกฝ่าย ซึ่งอาจจะไม่ใช่การตัดสินใจที่ดีที่สุดหรือมีเหตุผลมากที่สุดก็ได้ ทั้งนี้ ลักษณะของการวัดประสิทธิผลขององค์กรจึงมีลักษณะเป็นรูปแบบทางการเมืองมากกว่ารูปแบบเชิงเหตุผล

4. การวัดประสิทธิผลองค์กรจากการแข่งขันกันของค่านิยม (Competing-values Approach) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า การเป็นองค์กรที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจหรือมุมมองของแต่ละคนที่มีความเชื่อ ค่านิยม และผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนจะให้ความสำคัญในเรื่องต่างๆ ไม่เหมือนกัน การวัดประสิทธิผลขององค์กรตามแนวคิดนี้จะพิจารณาลักษณะองค์กรใน 3 มิติ ดังนี้

4.1 มิติด้านการให้นำหนักกับส่วนใดขององค์กร (Organization Focus) พิจารณาว่าองค์กรให้ความสำคัญกับสภาพภายในองค์กรหรือสภาพภายนอกองค์กร สำหรับองค์กรที่ให้ความสำคัญกับสภาพภายใน องค์กรนั้นจะให้ความสำคัญกับสมาชิกในองค์กร หรือการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานเป็นหลัก ส่วนองค์กรที่ให้ความสำคัญกับสภาพภายนอกองค์กรจะให้ความสำคัญกับองค์กรและผลผลิต หรือการบรรลุเป้าหมายและผลสำเร็จขององค์กรเป็นหลัก

4.2 มิติด้านโครงสร้างขององค์กร (Structure) พิจารณาว่าองค์กรให้ความสำคัญกับเรื่องความยืดหยุ่นหรือการควบคุม สำหรับองค์กรที่ให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่น จะให้ความสำคัญกับความสามารถในการปรับตัวขององค์กร และเชื่อว่าโครงสร้างที่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นลักษณะ โครงสร้างขององค์กรที่มีประสิทธิผลที่สุด ส่วนองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการควบคุมเชื่อว่าองค์กรจะต้องมีโครงสร้างเป็นแบบระบบราชการ เพราะสามารถควบคุมองค์กรและพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กรได้

4.3 มิติด้านผลผลิตขององค์กร (Outcomes) พิจารณาว่าองค์กรให้ความสำคัญเป้าหมายขององค์กรหรือวิธีการปฏิบัติงาน สำหรับองค์กรที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายขององค์กรนั้นเชื่อว่าเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดขององค์กร โดยองค์กรตั้งขึ้นมาเพื่อ

การบรรลุต่อเป้าหมาย และวิธีการปฏิบัติงานเป็นเพียงวิธีการหรือเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายเท่านั้น ส่วนองค์การที่ให้ความสำคัญกับวิธีการปฏิบัติงานจะเชื่อว่าวิธีการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะวิธีที่เหมาะสมจะเป็นเครื่องรับประกันถึงผลสำเร็จในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายองค์การได้

ทั้งนี้ การวัดประสิทธิผลดังกล่าวตามแนวทางของ วันชัย มีชาติ (2557: 323-350) มีความคล้ายคลึงกับแนวทางการวัดประสิทธิผลของ พิทยา บวรวัฒนา (2552: 184-192) และ พิชา รัตนคิดถน ภูเก็ต (2552: 49-61)

ขณะที่ Seldin (1988: 24 อ้างถึงใน ทวีศรีษญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ, 2557) มองว่าการวัดประสิทธิผล เป็นการวัดเพื่อดูความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและผลการปฏิบัติงาน หรืออาจจะดูความสอดคล้องกันระหว่างผลผลิตกับเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยการวัดประสิทธิผลขององค์การ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การวัดประสิทธิผลขององค์การโดยใช้ตัวบ่งชี้เดี่ยว (Single Criterion Measures of Effectiveness) เป็นการวัดประสิทธิผลโดยพิจารณาว่าองค์การจะมีประสิทธิผลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับว่าจะบรรลุเป้าหมายขององค์การหรือไม่ หรือการใช้เป้าหมายขององค์การเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นการใช้หลักการอันใดอันหนึ่งในการประเมินผลขององค์การเป็นเกณฑ์

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบ-ทรัพยากร (The System Resource Model of Organization Effectiveness) เป็นการวัดประสิทธิผลโดยพิจารณาถึงความสามารถขององค์การในการแสวงหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องการ อันจะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งจะเป็นการมุ่งเน้นปัจจัยนำเข้า (Input) มากกว่าผลผลิตที่ได้รับ (Output)

3. ประเมินประสิทธิผลโดยหลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria of Effectiveness) เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์การโดยใช้เกณฑ์หลายอย่างในการวัด ซึ่งพิจารณาจากตัวแปรที่อาจมีผลต่อความสำเร็จขององค์การ และพยายามแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่าง ๆ นั้นมีความสัมพันธ์

นอกจากนี้ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546: 88-89) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การวัดประสิทธิผลสามารถวัดได้จากมิติต่างๆ ดังนี้

1. การวัดประสิทธิผลในการใช้คน
2. การวัดประสิทธิผลในการใช้เงินทุน
3. การวัดประสิทธิผลในการตลาด

4. การวัดประสิทธิผลในด้านการผลิตหรือระบบการบริการ
5. การวัดประสิทธิผลของทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้

2.1.3 หลัก/แนวทางการบริหารจัดการที่นำไปสู่ประสิทธิผล

จากการอภิปรายแนวคิดประสิทธิผลของนักวิชาการต่างๆ ข้างต้น ทำให้เห็นว่า ประสิทธิผลเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งที่ยากต่อการวัด การพิจารณาในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายขององค์กร เมื่อเป็นเช่นนี้ การทำให้เกิดประสิทธิผลภายในองค์กรจึงเป็นเรื่องสำคัญ โดยนักวิชาการได้ให้มุมมองในประเด็นนี้ไว้อย่างน่าสนใจ ดังต่อไปนี้

บรรจง จันทมาศ (2548) มองว่า การปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลัก 10 ประการ ดังนี้

1. ใส่ใจในเรื่องคุณภาพ (Quality) ในการปฏิบัติงานจะต้องคำนึงถึงคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญ เพราะคุณภาพเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการแข่งขัน คุณภาพเกิดจากการสร้างขึ้นในกระบวนการปฏิบัติงานที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคนในองค์กรที่จะต้องปฏิบัติงานให้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก และปรับปรุงกระบวนการเพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการของลูกค้า ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ
2. ตระหนักถึงเรื่องต้นทุน (Cost) ถือเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลต่อราคา ว่าสามารถสู้กับคู่แข่งได้หรือไม่ มีความระมัดระวังในการใช้วัตถุดิบในระหว่างการปฏิบัติงาน ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้ง่าย สะดวกและใช้เวลาอันน้อยลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนที่จะเกิดขึ้น
3. ให้ความสำคัญกับเวลาส่งมอบ (Delivery) การส่งมอบสินค้าหรือบริการลูกค้าให้ตรงเวลา จะทำให้ลูกค้ามีความเชื่อถือต่อองค์กร มีการวางแผน ทั้งรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน พร้อมกับการใช้ข้อมูลที่ต้องการ ทั้งในเรื่องของคน เทคโนโลยี วัตถุดิบ ว่าทำอะไรเมื่อไหร่ โดยใคร อย่างไร พร้อมกับตรวจติดตามแผนงานอย่างสม่ำเสมอ และส่งมอบสินค้าและบริการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด
4. การให้ความร่วมมือ (Cooperation) เป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และต้องรู้ว่าวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการปฏิบัติงานทั้งหมด รู้บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง
5. มุ่งผลสำเร็จ (Results) ในการปฏิบัติงานจะต้องมุ่งผลสำเร็จของงานเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งด้านคุณภาพของงาน ปริมาณงาน มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย มีการปรับปรุงผลการดำเนินงานขององค์กรที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล และการที่ผลงานสำเร็จก็หมายถึงความสำเร็จขององค์กรด้วย

6. เป็นผู้ที่วางใจได้ (Confidant) การปฏิบัติงานในองค์กรพนักงานจะต้องเป็นผู้ที่เก็บความลับขององค์กรได้ ไม่เปิดเผยข้อมูลสำคัญขององค์กรแก่ผู้อื่น ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเทคโนโลยี ข้อมูล กลยุทธ์ และเทคนิคต่างๆ

7. จัดลำดับความสำคัญของงาน (Priority) การจัดลำดับความสำคัญของงานมีความจำเป็นที่จะใช้เป็นหลักประกันได้ว่า องค์กรจะได้ผลงานตามที่กำหนดไว้ ซึ่งมีผลต่อแผนงานโดยรวมขององค์กร โดยสามารถจัดลำดับความสำคัญได้ตามวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดตามความสำคัญของงาน การจัดตามความเร่งด่วนของงาน การจัดตามลักษณะที่มาก่อนทำก่อน การจัดตามเวลาที่ใช้ในการทำมากหรือน้อย การจัดตามการพิจารณากำหนดส่งมอบ หรือการจัดตามความยากง่ายของงาน

8. มีการติดตามผล (Follow up) องค์กรจำเป็นจะต้องมีการติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ มีการส่งเสริมและควบคุมคุณภาพบริการ เพื่อเป็นการตรวจสอบให้มั่นใจได้ว่างานที่ทำเสร็จนั้นมีความถูกต้องและสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์/เป้าหมาย และองค์กรสามารถรักษาระดับคุณภาพบริการไว้ได้

9. ยึดถือเรื่องวินัยเป็นสำคัญ (Discipline) ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย ผลผลิตมีคุณภาพ

10. ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับตนเอง (It's up to you) ความก้าวหน้าในชีวิตของการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่ทุกคนในองค์กรมีความต้องการด้วยกันทั้งสิ้น หากการปฏิบัติงานพบความสำเร็จและความก้าวหน้า ก็จะส่งผลกระทบต่อองค์กรให้มีความเจริญรุ่งเรืองตามไปด้วย การปฏิบัติงานจะก้าวหน้าเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวของพนักงานเอง

ในขณะที่ ลูทซ์ และ บาร์ตเลตต์ (2550) ได้กล่าวถึงการบรรลุเป้าหมายอันจะนำไปสู่การมีประสิทธิผล ซึ่งองค์กรจะต้องรับรู้ว่ามีผลสำคัญ ชัดเจน วัดได้ และเป็นไปในแนวทางเดียวกับกลยุทธ์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ โดยได้กำหนดขั้นตอนเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การแยกย่อยแต่ละเป้าหมายออกเป็นงานเฉพาะพร้อมกับผลลัพธ์ที่ชัดเจน
2. การวางแผนการปฏิบัติงานพร้อมทั้งตารางเวลากำกับ
3. การรวบรวมทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน
4. การนำแผนการปฏิบัติงานไปปฏิบัติ

และ ฮอลล์ (2550) มองว่า การบริหารจัดการงานให้มีประสิทธิผลนั้นจำเป็นจะต้องมีการประเมินผลงานขององค์กร โดยกำหนดขั้นตอนในการประเมินผลงานอย่างมีประสิทธิภาพไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมในการประเมินผลงาน
2. การจัดการประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน
3. การบอกผลงานทั้งที่ดีและไม่ดีแก่ลูกน้อง
4. การหาสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้พนักงานมีผลงานต่ำกว่าที่คาดหวัง
5. การวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาผลการปฏิบัติงาน
6. การทบทวนเป้าหมายในการปฏิบัติงาน
7. การจัดทำบันทึกการประเมินผลการปฏิบัติงาน
8. การติดตามผล

2.2 แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

2.2.1 ภารกิจของงานวารสารวิชาการ

งานวารสารวิชาการเป็นส่วนงานหนึ่งของหน่วยงานทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคณะ หรือมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนงานที่มีภารกิจในการให้บริการความรู้ในรูปแบบของวารสารวิชาการ โดยการดำเนินงานเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ เปิดรับบทความ การรับบทความ การพิจารณาบทความในเบื้องต้น การพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณาบทความ การตรวจสอบความถูกต้องของบทความ การจัดพิมพ์วารสารวิชาการ การเผยแพร่วารสารวิชาการ นอกจากนี้ พิตรีนา ดาราแม (2559) ยังกล่าวว่า การจัดการสมาชิกวารสารวิชาการ การจัดการฐานข้อมูล ระบบวารสารวิชาการออนไลน์ต่างๆ เป็นภารกิจของงานวารสารวิชาการอีกด้วย และสิ่งสำคัญคือ งานวารสารวิชาการมีภารกิจในการรับผิดชอบบทความที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม (ณรงค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ, 2556)

2.2.2 ปัจจัย/ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการ

ในการดำเนินงานวารสารวิชาการเพื่อให้ภารกิจดังกล่าวข้างต้นบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานจะต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรต่างๆ ในการบริหารจัดการซึ่งคล้ายคลึงกับการบริหารจัดการงานอื่นๆ เช่นกัน โดย ธงชัย สันติวงษ์ (2535: 7-8) ได้ทำการแบ่งปัจจัยหรือทรัพยากรการบริหารตามหลัก 4 M อันได้แก่ คน

(Man) เครื่องจักร (Machine) เงินทุน (Money) และวัสดุสิ่งของ (Material) ในขณะที่ สมคิด บางโม (2555: 61) ได้แบ่งปัจจัยหรือทรัพยากรในการบริหารออกเป็น 4 ประการ ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management) จะเห็นได้ว่า นักวิชาการทั้ง 2 ท่าน มีมุมมองในเรื่องทรัพยากรทางการบริหารแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ชงชัย สันติวงษ์ (2535) มองว่า M ตัวที่ 2 คือ เครื่องจักร (Machine) และ M ตัวที่ 4 คือ วัสดุสิ่งของ (Material) ขณะที่ สมคิด บางโม (2555) มองว่า วัสดุสิ่งของ เครื่องจักร รวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์อื่นๆ สามารถจัดอยู่ใน M ตัวที่ 3 ได้ คือ วัสดุสิ่งของ (Material) และ M ตัวสุดท้ายของสมคิด บางโม (2555) คือ การจัดการ (Management) ซึ่งชงชัย สันติวงษ์ (2535) จะไม่มีการจัดการ (Management) รวมอยู่ในทรัพยากรการบริหาร 4 M ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการตามหลัก 4 M ของ สมคิด บางโม (2555) ดังนี้

1. บุคลากร (Man) ถือเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดในหน่วยงานวารสารวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานและจัดการทุกอย่างตามขั้นตอน/กระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ เลขานุการวารสารหรือผู้ดูแลจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งอาจรวมถึงบุคคลทางด้านผู้รับบริการด้วย เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เขียนบทความ ผู้อ่านบทความ สมาชิกวารสารวิชาการ เป็นต้น

2. เงินหรืองบประมาณ (Money) ถือเป็นทรัพยากรที่หน่วยงานนำมาจัดสรรในการใช้จ่ายสิ่งที่เป็นสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจ่ายค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดพิมพ์วารสารวิชาการ ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงเงินเดือนของบุคลากรในหน่วยงาน

3. เครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ (Material) ถือเป็นทรัพยากรที่หน่วยงานนำมาใช้ประกอบในการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินงานวารสารวิชาการมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น และในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เพิ่มเทคโนโลยีไว้ในส่วนของเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ด้วย เนื่องจากผู้วิจัยมองว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งในการช่วยให้หน่วยงานสามารถบริหารจัดการงานบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายได้ โดยเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่หน่วยงานนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานอาจมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการรับ-ส่งบทความ กระบวนการพิจารณาบทความ การแจ้งผลการพิจารณาบทความ ตลอดจนการเผยแพร่วารสารวิชาการได้

4. กระบวนการจัดการ (Management) เป็นกระบวนการบริหารจัดการและควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปตามขั้นตอนของงานวารสารวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาในเรื่องของการประสานและติดตามงานตามขั้นตอน/กระบวนการของงานวารสารวิชาการ อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

2.2.3 โครงสร้างของงานวารสารวิชาการ

งานวารสารวิชาการเป็นส่วนงานที่มีการจัดโครงสร้างองค์การเช่นเดียวกับส่วนงานอื่นๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว จากการศึกษาโครงสร้างของงานวารสารวิชาการทั้งที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI และไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูล TCI ผู้วิจัยพบว่า ในแต่ละหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการจะมีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งบางหน่วยงานอาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกัน แต่ในลักษณะของงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบก็จะไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปโครงสร้างของงานวารสารวิชาการในภาพรวม โดยประกอบไปด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่กองบรรณาธิการในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

2. บรรณาธิการ หมายถึง หัวหน้ากองบรรณาธิการ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาถ้อยแถลง รับผิดชอบ และดูแลควบคุมการปฏิบัติงานของกองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ดูแลจัดการงานวารสารวิชาการในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งวารสารวิชาการที่บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายของหน่วยงาน

3. กองบรรณาธิการภายใน หมายถึง คณะบุคคลหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่พิจารณาก่อนการดูแล ตรวจสอบ และจัดการเกี่ยวกับบทความและงานวารสารวิชาการ ซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

4. กองบรรณาธิการภายนอก หมายถึง คณะบุคคลหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่พิจารณาก่อนการดูแล ตรวจสอบ จัดการเกี่ยวกับบทความและงานวารสารวิชาการ ซึ่งสังกัดอยู่นอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ โดยหน่วยงานได้ทำการติดต่อเรียนเชิญมาเป็นกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการ

5. ผู้ดูแลหรือผู้ประสานงานวารสารวิชาการ หรืออาจมีชื่อเรียกอย่างอื่นที่แตกต่างกันของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งหมายถึง เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่จัดการบทความ โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการรับบทความจนถึงการเผยแพร่วารสารวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นการประสานงานเตรียมบทความต้นฉบับ ประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำ

รูปเล่มวารสารวิชาการ (อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ, 2554) ตลอดจนการประชาสัมพันธ์วารสารวิชาการ โดยถือว่าเป็นบุคคลหลักในการดำเนินงานวารสารวิชาการ

2.2.4 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการนอกเหนือจากบุคคลของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

ในการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งวารสารวิชาการที่จะนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ใช่เพียงแต่เป็นการดำเนินงานของบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นเท่านั้น และการทำงานวารสารวิชาการสามารถดำเนินการออกมาสำเร็จได้นั้น จะต้องมีบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการด้วย ซึ่งได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

1. **ผู้ทรงคุณวุฒิ** หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านศาสตร์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำหน้าที่พิจารณาประเมินคุณภาพของบทความ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทความที่ดีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ

2. **ผู้เขียนบทความ** หมายถึง ผู้ที่ทำการเขียนบทความที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์จากงานที่ศึกษา และทำการส่งผลงานนั้นไปยังกองบรรณาธิการ เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ

3. **ผู้อ่านบทความ** หมายถึง ผู้ที่สนใจอ่านหรือศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลวิจัยหรือข้อมูลทางวิชาการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือการทำวิจัย

4. **สมาชิกวารสารวิชาการ** หมายถึง บุคคล หรือคณะ หรือหน่วยงานที่มีความประสงค์สมัครเป็นสมาชิกวารสารวิชาการ ซึ่งผู้ที่เป็นสมาชิคนั้นจะได้รับตัวเล่มวารสารวิชาการ หรือสามารถเข้าถึงข้อมูลของวารสารวิชาการได้ ตลอดจนสิทธิพิเศษต่างๆ ของวารสารวิชาการนั้นๆ

2.2.5 กระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

กระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการเป็นกระบวนการจัดการเกี่ยวกับบทความ โดยอาจเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์วารสารวิชาการ การเปิดรับบทความ การตรวจสอบบทความในเบื้องต้น กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณา การพิจารณาบทความฉบับแก้ไข การตอบรับการตีพิมพ์ การจัดพิมพ์ และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ รวมถึงการติดต่อประสานงานต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งวารสารวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการอย่างยิ่ง การบริหารจัดการให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้น หน่วยงานจำเป็นต้องมีการกำหนดขั้นตอน/กระบวนการในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เป็นระบบและมีความชัดเจน

จากการศึกษาขั้นตอน/กระบวนการของงานวารสารวิชาการจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการต่างๆ เช่น ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2559) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ม.ป.ป.) กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา (ม.ป.ป.) เป็นต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปกระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยมีขั้นตอนหรือกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1. กองบรรณาธิการทำการประชาสัมพันธ์วารสารวิชาการของตนให้เป็นที่รู้จักในวงการวิชาการมากขึ้น เพื่อเชิญชวนให้ผู้สนใจร่วมส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ

2. เมื่อมีผู้ส่งบทความมายังกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการก็จะทำการตรวจสอบบทความในเบื้องต้น ทั้งรูปแบบของบทความ ขอบเขตบทความ เนื้อหาบทความโดยรวม หากไม่ผ่านการพิจารณาในเบื้องต้น กองบรรณาธิการก็จะแจ้งให้ผู้เขียนทำการปรับแก้ใหม่ หรือปฏิเสธการรับพิจารณาบทความต่อไปในกรณีที่บทความไม่อยู่ในขอบเขตตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

3. เมื่อบทความผ่านการพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว กองบรรณาธิการก็จะทำการติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินคุณภาพของบทความต่อไป โดยจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการพิจารณาบทความและระยะเวลาในการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละวารสารวิชาการที่แตกต่างกัน บางหน่วยงานอาจจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา จำนวน 2 ท่าน หรือบางหน่วยงานอาจจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่า 2 ท่าน

4. เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิแจ้งผลการพิจารณา กลับมายังกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการก็จะทำการตรวจสอบผลการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง

5. กองบรรณาธิการแจ้งผลการพิจารณาบทความให้ผู้เขียนทราบ ดังนี้

5.1 กรณีที่บทความผ่านการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ กองบรรณาธิการจะทำการแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบพร้อมกับให้ปรับแก้บทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ หากไม่มีการปรับแก้ใดๆ กองบรรณาธิการก็จะตอบรับการตีพิมพ์ให้แก่ผู้เขียนบทความต่อไป

5.2 กรณีที่ผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิไม่เหมือนกัน คือ มีทั้งผ่านและไม่ผ่าน กองบรรณาธิการก็จะทำการส่งบทความไปยังผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติม เพื่อทำการตัดสินผลการพิจารณาต่อไป หรือกองบรรณาธิการอาจจะนำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดมาทำการพิจารณาตัดสินอีกครั้ง

5.3 กรณีที่บทความไม่ผ่านการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ กองบรรณาธิการก็จะทำการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เขียนทราบต่อไป

6. สำหรับบทความที่ผ่านการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ เมื่อผู้เขียนทำการปรับแก้บทความเรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องส่งบทความฉบับแก้ไขกลับมายังกองบรรณาธิการอีกครั้ง

7. กองบรรณาธิการทำการตรวจสอบบทความฉบับแก้ไข หากบทความยังไม่สมบูรณ์ก็จะทำการส่งให้ผู้เขียนทำการปรับแก้ใหม่จนกว่าจะเรียบร้อยสมบูรณ์

8. กรณีที่บทความฉบับแก้ไขมีความเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว กองบรรณาธิการก็จะทำการตอบรับการตีพิมพ์ให้แก่ผู้เขียนต่อไป

9. เมื่อกองบรรณาธิการมีบทความที่ผ่านกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ลงในวารสารครบตามจำนวนที่กำหนดเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำบทความทั้งหมดมาจัดเรียงเป็นรูปเล่ม พร้อมกับจัดรูปแบบให้สอดคล้องกันทั้งหมด โดยกระบวนการในการจัดรูปเล่มนั้น ทางกองบรรณาธิการอาจจะดำเนินการเอง หรืออาจจะส่งให้ผู้จัดพิมพ์หรือหน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการให้

10. ดำเนินการจัดพิมพ์วารสารวิชาการออกมาเป็นรูปเล่ม โดยจำนวนการจัดพิมพ์รูปเล่มก็จะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละวารสารวิชาการที่แตกต่างกัน

11. กองบรรณาธิการทำการเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานอื่นหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งทางวารสารวิชาการอาจจะเผยแพร่ในรูปแบบของตัวเล่มเพียงอย่างเดียว หรือเผยแพร่ในรูปแบบของวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-Journals) หรือเผยแพร่ทั้งในรูปแบบของตัวเล่มและรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Journals) ทั้ง 2 รูปแบบ ก็ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของแต่ละวารสารวิชาการด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม หากทำการจัดกลุ่มขั้นตอนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการต่างๆ ให้กระชับขึ้นนั้น จะพบว่า กระบวนการในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น
2. ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ
3. ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)
4. ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ

การดำเนินการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิภาพใน 4 ขั้นตอนนี้ หน่วยงานควรดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายอย่างน้อย 8 ประการ ดังนี้

วัตถุประสงค์สำหรับขั้นตอนที่ 1 การเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น

1) การตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ทั้งในเนื้อหาและรูปแบบ เป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วนทุกครั้ง

2) การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง

วัตถุประสงค์สำหรับขั้นตอนที่ 2 การพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ

3) การจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้ง

4) การติดตามผลการพิจารณากลับคืนจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ได้ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง

วัตถุประสงค์สำหรับขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)

5) การติดตามการปรับแก้ต้นฉบับ (Manuscript) คืนจากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง

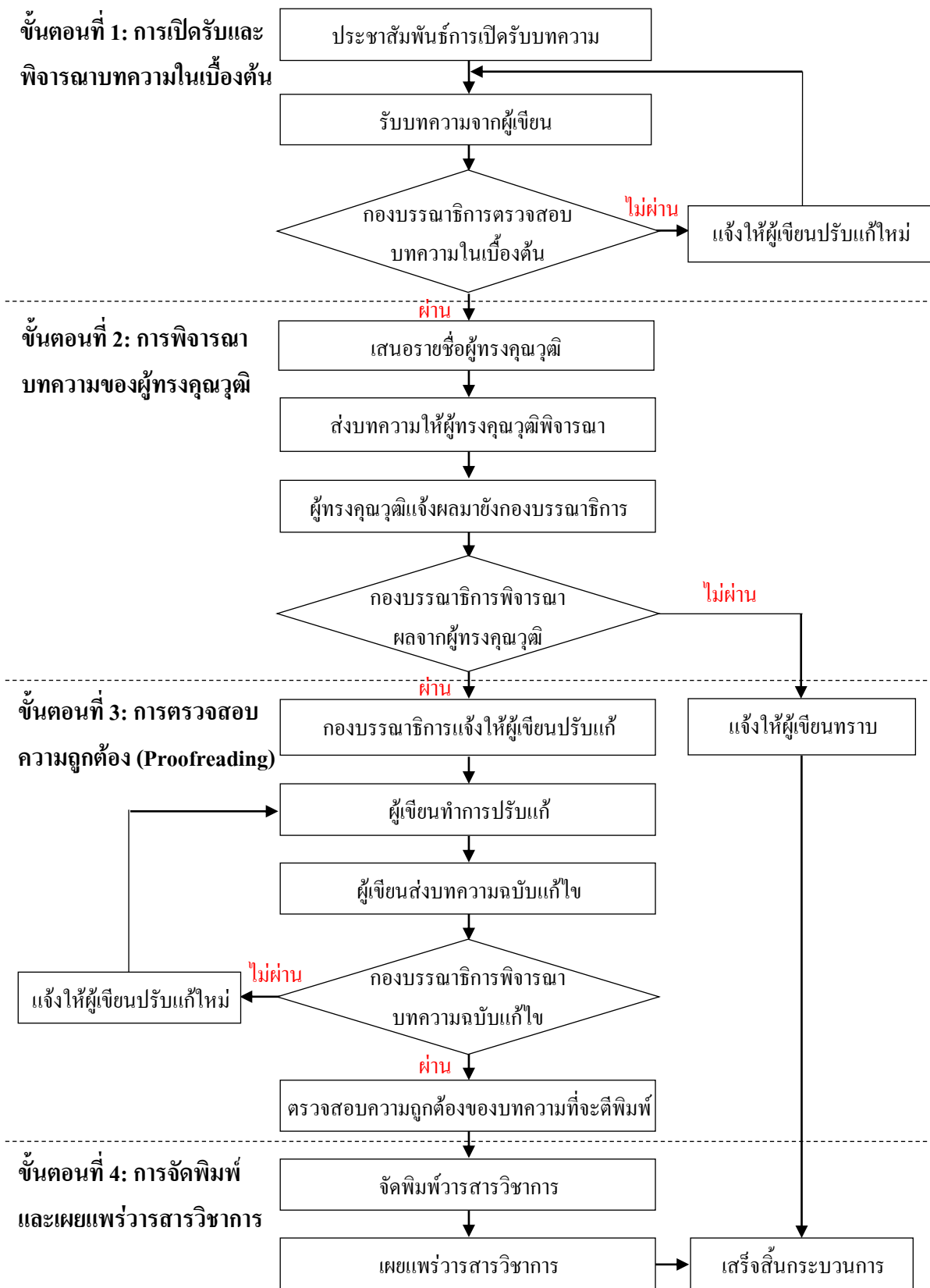
6) การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง

วัตถุประสงค์สำหรับขั้นตอนที่ 4 การจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ

7) การดำเนินการ/ประสานงานกับสำนักพิมพ์เพื่อจัดพิมพ์วารสารวิชาการ เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ได้ทุกครั้ง

8) การเผยแพร่วารสารวิชาการทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถเขียน Flowchart ของกระบวนการบริหารจัดการงานวารสาร วิชาการได้ดังภาพประกอบ 2.3

ภาพประกอบ 2.3 Flowchart แสดงกระบวนการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

2.3 แนวคิดเรื่องการควบคุมคุณภาพวารสารวิชาการของไทย

2.3.1 เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ

วารสารวิชาการทุกวารสารที่สามารถเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI ได้ จะต้องได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ โดยศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย หรือ TCI (2560) ได้แบ่งเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ ดังนี้

1. เกณฑ์เชิงปริมาณในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ
2. เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ

1. เกณฑ์เชิงปริมาณในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ แบ่งออกเป็น 2 เกณฑ์ย่อย ดังนี้

1.1 เกณฑ์หลัก

1.1.1 บทความทุกบทความจะต้องมีการควบคุมคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) โดยมีข้อมูลประกอบ ดังนี้

- 1) สำเนาผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ ตามระยะเวลาที่ TCI กำหนด
- 2) รายชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมลของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.1.2 วารสารวิชาการต้องออกตรงตามเวลาที่กำหนด (ทุกฉบับของปีจะต้องออกตีพิมพ์ทั้งหมดภายในปีนั้นๆ)

1.1.3 วารสารวิชาการต้องมีอายุการตีพิมพ์บทความวิชาการไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 6 ฉบับ (เป็นเกณฑ์หลักสำหรับวารสารวิชาการใหม่ที่ยังไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูล TCI และเป็นเกณฑ์รองสำหรับวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI แล้ว)

1.2 เกณฑ์รอง

1.2.1 วารสารวิชาการต้องมี Citation ที่ตรวจสอบได้จากฐานข้อมูล TCI

1.2.2 วารสารวิชาการต้องมีการกำหนดกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์อย่างชัดเจน

1.2.3 วารสารวิชาการต้องมีกองบรรณาธิการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากหลากหลายหน่วยงาน

1.2.4 วารสารวิชาการต้องตีพิมพ์บทความที่มีผู้สนับสนุนมาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

1.2.5 วารสารวิชาการต้องมีการตีพิมพ์บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์และรูปเล่มที่ได้มาตรฐาน ซึ่งได้แก่

- ชื่อและที่อยู่ของผู้พิมพ์
- บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- เอกสารอ้างอิงเป็นรูปแบบเดียวกัน

1.2.6 วารสารวิชาการต้องมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์ และมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

1.2.7 วารสารวิชาการต้องมีระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ หรือระบบ Online Journal System (OJS) ที่ไม่ใช้การส่งบทความโดยใช้อีเมล

2. เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ แบ่งเกณฑ์การพิจารณาต่างๆ ดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ

ลำดับที่	เกณฑ์การพิจารณา	วิธีการพิจารณา
1	บทความทุกบทความต้องมีการควบคุมคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review)	พิจารณาจาก 1) การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของบทความนั้นๆ 2) บทความจากผู้พิมพ์ภายใน ต้องได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้พิมพ์ 3) ความเข้มข้นในการประเมินคุณภาพบทความ
2	วารสารวิชาการมีกำหนดออกตรงเวลา	วารสารวิชาการออกตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ในกติกาของการตีพิมพ์
3	วารสารวิชาการมีอายุการตีพิมพ์บทความวิชาการไม่น้อยกว่า 3 ปี	พิจารณาจากวันที่เริ่มออกตีพิมพ์ครั้งแรกจนถึงระยะเวลาที่กำหนด

ตาราง 2.2 เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ (ต่อ)

ลำดับที่	เกณฑ์การพิจารณา	วิธีการพิจารณา
4	วารสารวิชาการมี Citation ที่สามารถตรวจสอบได้จากฐานข้อมูล TCI	พิจารณา Citation / Article ของวารสารวิชาการเทียบกับค่าเฉลี่ยของวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในระหว่างปีที่ TCI กำหนด
5	วารสารวิชาการมีการกำหนดกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์อย่างชัดเจน	ตัวเล่มของวารสารวิชาการต้องระบุ ดังนี้ 1) Aim and Scope ของวารสารวิชาการต้องระบุสาขาวิชาที่รับตีพิมพ์ที่ชัดเจน ทั้งในรูปแบบและเว็บไซต์ (ถ้ามี) 2) รายชื่อและต้นสังกัดของกองบรรณาธิการทุกท่าน 3) กำหนดออกของวารสารวิชาการ เช่น ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เดือน... ฉบับที่ 2 เดือน... เป็นต้น 4) ข้อความที่แสดงให้เห็นว่า บทความที่ตีพิมพ์ต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หากสามารถระบุจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่บทความได้ก็จะดี 5) คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ ควรมีรายละเอียดที่ครบถ้วน
6	วารสารวิชาการมีกองบรรณาธิการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากหลายหน่วยงาน	พิจารณาจากที่อยู่ของผู้ทรงคุณวุฒิในกองบรรณาธิการ โดยต้องมีกองบรรณาธิการวารสารจากหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการนั้น
7	วารสารวิชาการตีพิมพ์บทความที่ผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก	พิจารณาจากข้อมูลที่อยู่ของผู้นิพนธ์บทความ โดยต้องมีบทความจากหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 (ในกรณีที่บทความมีผู้นิพนธ์ทั้งจากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก จะถือว่าเป็นบทความจากหน่วยงานภายนอก)

ตาราง 2.2 เกณฑ์เชิงคุณภาพในการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการ (ต่อ)

ลำดับที่	เกณฑ์การพิจารณา	วิธีการพิจารณา
8	วารสารวิชาการมีการตีพิมพ์บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์และรูปเล่มที่ได้มาตรฐาน	พิจารณาจากข้อมูลบทความในแต่ละฉบับ ควรประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้ 1) ชื่อและที่อยู่ผู้พิมพ์มีครบถ้วน 2) บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3) เอกสารอ้างอิงเป็นรูปแบบเดียวกัน
9	วารสารวิชาการต้องมีเว็บไซต์ที่มีข้อมูลกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์ และมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง	พิจารณาจากเว็บไซต์ของวารสารวิชาการ ณ วันที่ทำการประเมิน ซึ่งควรประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้ 1) รายชื่อบทความในแต่ละฉบับ 2) Aim & Scope ของวารสารวิชาการ 3) รายชื่อและที่อยู่ของกองบรรณาธิการ 4) คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ 5) การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลในตัวเล่มของวารสารวิชาการ (Hard Print) กับข้อมูลบนเว็บไซต์ควรตรงกัน
10	วารสารวิชาการต้องมีระบบการส่งบทความแบบออนไลน์ หรือระบบ Online Journal System (OJS) ที่ไม่ใช้การส่งบทความโดยใช้อีเมล	พิจารณาจากเว็บไซต์ของวารสารวิชาการ ณ วันที่ทำการประเมิน ว่ามีระบบการส่งบทความแบบออนไลน์หรือไม่

2.3.2 การจัดกลุ่มวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย หรือ TCI (2560) ได้ทำการจัดกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ดังนี้

วารสารวิชาการกลุ่มที่ 1 คือ วารสารวิชาการที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI ตามระยะเวลาที่ TCI กำหนด และอยู่ในฐานข้อมูล TCI ซึ่งอาจจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป โดยพิจารณาจากวารสารวิชาการที่ผ่านเกณฑ์หลักทุกข้อ ผ่าน

เกณฑ์รองอย่างน้อย 4 ข้อขึ้นไป และมีคะแนนจากเกณฑ์คุณภาพทุกข้อรวมกันไม่ต่ำกว่า 15 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

วารสารวิชาการกลุ่มที่ 2 คือ วารสารวิชาการที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ และอยู่ในฐานข้อมูล TCI โดยพิจารณาจากวารสารวิชาการที่ผ่านตามเกณฑ์หลักทุกข้อ และมีคะแนนจากเกณฑ์คุณภาพทุกข้อรวมกันต่ำกว่า 15 คะแนน แต่ไม่ต่ำกว่า 10 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

วารสารวิชาการกลุ่มที่ 3 คือ วารสารวิชาการที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต โดยพิจารณาจากวารสารวิชาการที่ไม่ผ่านเกณฑ์หลัก หรือมีคะแนนจากเกณฑ์คุณภาพทุกข้อรวมกันต่ำกว่า 10 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะพบว่า การจัดกลุ่มวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI มีทั้งสิ้น 3 กลุ่มด้วยกัน ซึ่งวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ทั้ง 3 กลุ่มนี้ จะนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมกับการพัฒนาแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มดังกล่าวข้างต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการที่ผ่านมา มีลักษณะการศึกษาอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลในระดับบุคคล และงานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลในระดับหน่วยงาน/องค์กร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.1 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลในระดับบุคคล (ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร มีการศึกษาทั้งในบริบทขององค์การภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน สำหรับการศึกษาประสิทธิผล การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ มีงานวิจัยของ Tengpongsthorn (2017) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของตำรวจในสำนักงานตำรวจนครบาล โดยพบว่า ปัจจัยจูงใจ (ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับ การทำงานด้วยตนเอง ความรับผิดชอบ และการส่งเสริม) และปัจจัยด้านสุขอนามัย (นโยบายขององค์การ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เงื่อนไขในการทำงาน เงินเดือน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับพลเมือง ความปลอดภัย และความสมดุลของชีวิตและการทำงาน) มีความสัมพันธ์

กับผลการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกลิม สุขเจริญ (2557) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิผลการทำงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยพบว่า ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งได้แก่ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้ามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการทำงานของบุคลากร และจากงานวิจัยของ ประภา สังข์พันธ์ (2554) ยังพบว่า แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่งาน การได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร การประเมินผลและการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ความสัมพันธ์และความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การยอมรับนับถือในสายงาน โอกาสในการทำงาน และงบประมาณการอบรมส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน วิทยาลัยการบมจ. วิชาการกรุงเทพ

นอกจากนี้ สันติ เกตุมณี (2552) ยังพบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจ พฤติกรรมสุขภาพ การมีส่วนร่วม การรับรู้ และแรงจูงใจมีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน โครงการย่อย ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครปฐม ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ สุมินทร เบ้าธรรม (2555) ที่ทำการศึกษาผลกระทบของการพัฒนาความรู้ต่อเนื้อหาทางวิชาชีพที่มีต่อประสิทธิผลในการทำงานของผู้ทำบัญชี พบว่า การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพมีผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของผู้ทำบัญชี รวมถึงงานวิจัยของ อธิพัฒน์ เดชขุนทด (2558) พบว่า ปัจจัยการจัดการในองค์การ กลยุทธ์ขององค์การ รูปแบบการบริหารขององค์การ ระบบขององค์การ และทักษะขององค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงพยาบาลบางปะอิน

สำหรับการศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การเอกชน โดยมีงานวิจัยของ รัฐพล ศรีศักดิ์ (2551) ที่พบว่า บรรยากาศในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร และยังพบอีกว่า แรงจูงใจในการทำงานมีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) สำนักงานอาคารกลาสเฮ้าส์ รัชดาภิเษก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกลิม สุขเจริญ (2557) ที่ผลวิจัยพบปัจจัยทางด้านแรงจูงใจในการทำงานด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ งานวิจัยของ Pouryazdan, Soltani, & Lari (2015) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของบุคลากรบริษัท น้ำมัน Gachsaran พบว่า คุณลักษณะขององค์กร คุณลักษณะของสภาพแวดล้อม นโยบายการจัดการ และคุณสมบัติของบุคลากรส่งผลต่อประสิทธิผลดังกล่าว

2.4.2 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาประสิทธิผลในระดับหน่วยงาน/องค์กร (ประสิทธิผลในการดำเนินงานของหน่วยงาน/องค์กร)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กรในภาพรวมนั้น ส่วนใหญ่แล้วพบว่าเป็นการศึกษาในบริบทขององค์กรภาครัฐ โดยมีงานวิจัยของ บุญนริศ สายสุ่ม, ภูษิตา อินทรประสงค์, จรรยา ภัทรอาชาชัย และ ชาญวิทย์ ทระเทพ (2553) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของสถานีนอนามัยตามการรับรู้ของหัวหน้าสถานีนอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย โดยพบว่า ความสามารถในการบริหารงาน คุณลักษณะผู้นำ และการสนับสนุนจากเครือข่ายบริการปฐมภูมิมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานตามการรับรู้ของหัวหน้าสถานีนอนามัย ขณะที่งานวิจัยของ ภาคภูมิ นันทปริษา (2555) พบว่า ผู้นำ นโยบายของผู้บริหารองค์กร การจัดการข้อมูล ความสัมพันธ์ภายในส่วนงาน การสื่อสารภายในส่วนงาน การติดตามประเมินผล และการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน และพบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ได้แก่ ความไม่เข้าใจและความวิตกกังวลของบุคลากร ความซับซ้อนของการจัดทำตัวชี้วัดระดับส่วนงาน การตั้งตัวชี้วัดส่วนงาน ระยะเวลาในการจัดทำ ความศรัทธาของบุคลากรต่อหัวหน้างาน การกำหนดตัวชี้วัดของสำนักงาน ก.พ.ร. และความรู้สึกของบุคลากร โดยปัจจัยดังกล่าวทั้งหมดเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน โดยตัวชี้วัดตามแนวคิด Balanced Scorecard อีกทั้ง บรรจง โตเปาะ (2559) ได้พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผน การจัดการองค์กร การบริหารบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน และงบประมาณมีผลต่อประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาคร และจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา ของ ประสม มารศรี และ จิตรดา ชิวคอน (2557) นั้นพบว่า โครงสร้างองค์กร ภาวะผู้นำ และการมีส่วนร่วมส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของศูนย์ฯ

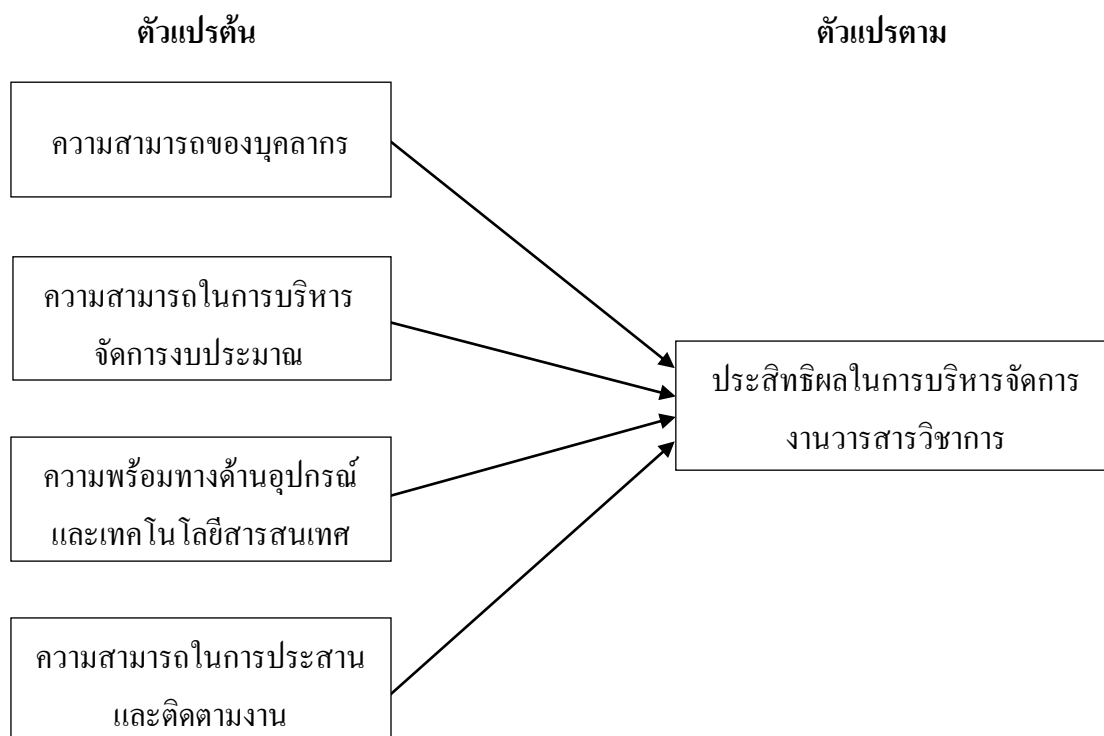
ทั้งนี้ มีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการองค์กรของเทศบาลตำบล โดยพบว่ามีงานวิจัยของ ธนัฐพล ชุ่ม (2558) ที่ศึกษาประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในเขตภาคกลางของประเทศไทย ซึ่งพบว่า การมีส่วนร่วม วัฒนธรรมองค์กร สมรรถนะ/ความสามารถทางการบริหาร และทรัพยากรการบริหารมีผลต่อประสิทธิผลดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยด้านการบริหารองค์กรตามหลักการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดน ไทย-กัมพูชา ของ กมลลักษณ์ ยินดียม (2556) ที่พบว่า ทรัพยากรการบริหารมีผลต่อประสิทธิผลด้วยเช่นกัน อีกทั้งปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

หลักความคุ้มค่า นโยบาย กลยุทธ์ ยุทธวิธี เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสมรรถนะทางการบริหารมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์การดังกล่าวด้วย และการศึกษาของ กิติศักดิ์ พรพรมวินิจ (2553) ที่ทำการศึกษาประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะตามหลักการบริหารจัดการที่ดี: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา พบว่า ปัจจัยด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักการเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ หลักนิติธรรม และหลักองค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิผลการให้บริการสาธารณะดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์การเอกชน โดยมีงานวิจัยของ นภาพรรณ เนตรประดิษฐ์, สุทธนู ศรีไสย์ และ จินต์ วิภาตะกลัศ (2557) ซึ่งทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามแบบจำลองประสิทธิผลการดำเนินงานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง โดยพบว่า คุณภาพของผลิตภัณฑ์ การจัดการความรู้ การจัดการเครือข่ายของค์การ และส่วนประสมทางการตลาดส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังไม่มีงานใดที่ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือปัจจัยที่ส่งเสริมต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการโดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องประยุกต์ใช้ปัจจัยบางปัจจัยตามที่กล่าวไว้ในข้างต้นเพื่อนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ดังภาพประกอบ 2.4

ภาพประกอบ 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เลือกปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยจัดกลุ่มปัจจัยตามแนวคิดทรัพยากรทางการบริหาร 4 M ของ สมคิด บางโม (2555) คือ Man Money Meterial และ Management โดยปัจจัยที่ประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ความสามารถของบุคลากร ประยุกต์จากงานของ เฉลิม สุขเจริญ (2557) ทิรัสมัชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557) ชงชัย สันติวงษ์ (2535) ธนัฐพล ช่อม (2558) ประสมมารศรี และ จิตรดา ชิวคอน (2557) พระจอม จารุณโณ (หงษ์ทอง) (2557) พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ (จันทนา) (2556) พระมหาเดชนันท์ สิทธิธาภิภู (ผากา) (2554) สมคิด บางโม (2555) สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546) อธิพัฒน์ เดชขุนทด (2558) และ Gibson et al. (2012)

ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ประยุกต์จากงานของ ทิรัสมัชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557) ชงชัย สันติวงษ์ (2535) ธนัฐพล ช่อม (2558) บรรจง จันทมาศ (2548) พระธีระพงศ์ ธีรปญโญ (จันทนา) (2556) สมคิด บางโม (2555) และ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546)

ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ประยุกต์จากงานของ กมลลักษณ์ ยินดิยม (2556) ทิรัสมัชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557) ชงชัย สันติวงษ์ (2535)

ธัญญพล ชุ่ม (2558) พระจอม จารุวณฺโณ (หงษ์ทอง) (2557) พระธีระพงศ์ ธีรปญฺโญ (จันทนา) (2556) พระมหาเดชนันท์ สิทธิภาณี (ผากา) (2554) สมคิด บางโม (2555) และ Gibson et al. (2012)

ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ประยุกต์จากงานของ กมลลักษณ์ ยินดียม (2556) ทิรัศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ (2557) ชงชัย สันติวงษ์ (2535) ธัญญพล ชุ่ม (2558) บรรจง จันทมาศ (2548) บุญนริศ สายสุ่ม และคณะ (2553) พระจอม จารุวณฺ โณ (หงษ์ทอง) (2557) พระธีระพงศ์ ธีรปญฺโญ (จันทนา) (2556) ภาคภูมิ นันทปรีชา (2555) สมคิด บางโม (2555) สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546) และ Gibson et al. (2012)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แบบแผนการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI จำนวนทั้งสิ้น 736 หน่วยงาน (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2560) ดังนี้

- 1) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 412 หน่วยงาน
- 2) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 236 หน่วยงาน
- 3) หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 จำนวน 88 หน่วยงาน

ฉะนั้น การคำนวณกลุ่มตัวอย่างเป็นการคำนวณโดยหาจำนวนหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการเหล่านี้เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา ทั้งนี้ หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการเหล่านี้ อาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันของแต่ละหน่วยงานหรือสถาบัน เช่น งาน/ศูนย์/หน่วย/ฝ่ายวิจัย วิชาการ บัณฑิตศึกษา บริการวิชาการ หรืองาน/ศูนย์/หน่วย/ฝ่ายอื่นๆ เป็นต้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มาจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 736 หน่วยงาน โดยนำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551) ซึ่งกำหนด

ความคลาดเคลื่อน (Margin of Error) ร้อยละ 5 และระดับความเชื่อมั่น (Confidence Level) ร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 259 หน่วยงาน โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + (Ne^2)}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้
 N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า คือ 736 หน่วยงาน
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ คือ .05

แทนค่าจากสูตร จะได้

$$n = \frac{736}{1 + (736 * .05^2)}$$

$$n = 259.155 \approx 259$$

ดังนั้น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 259 หน่วยงาน มาใช้ในการศึกษา

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ของธานินทร์ ศิลป์จารุ (2551) ที่ทำการแบ่งชั้นและแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) จำแนกกลุ่มวารสารวิชาการออกเป็น 3 กลุ่ม ตามฐานข้อมูล TCI คือวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

2) แบ่งจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างออกตามจำนวนกลุ่มของวารสารวิชาการ โดยใช้สัดส่วนของวารสารวิชาการแต่ละกลุ่มเป็นตัวแบ่ง ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 259 หน่วยงาน เมื่อทำการแบ่งสัดส่วนแล้ว ได้หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 145 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 55.978 หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 83 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 32.065 และหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 จำนวน 31 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 11.957 ตามลำดับ ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI

กลุ่มหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ	จำนวน ประชากร	สัดส่วน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 1	412	55.978%	145
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 2	236	32.065%	83
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 3	88	11.957%	31
รวม	736	100.000%	259

3) ผู้วิจัยทำการหาสัดส่วนของสาขาวารสารวิชาการ (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ของแต่ละกลุ่มวารสารวิชาการทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มต่างๆ ครบทุกกลุ่มตามสัดส่วนที่คำนวณได้ ซึ่งพบว่า มีสัดส่วนของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 72.5 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 27.989 และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 72.5 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 27.989 ทั้งนี้ หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 ทั้ง 2 สาขา มีจำนวนหรือสัดส่วนเท่ากัน และเนื่องจากจำนวนหรือสัดส่วนโดยรวมของวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI ทั้ง 3 กลุ่ม ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีมากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงทำการปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างของสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็น 72 หน่วยงาน และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็น 73 หน่วยงาน สัดส่วนของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 27 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 10.462 และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 56 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 21.603 และสัดส่วนของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 13 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 5.027 และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 18 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 6.930 ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาวารสารวิชาการที่อยู่บนฐานข้อมูล TCI แต่ละกลุ่ม

กลุ่มวารสารวิชาการ	สาขาวารสารวิชาการ	จำนวน ประชากร	สัดส่วน	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	206	27.989%	72
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	206	27.989%	73
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 2	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	77	10.462%	27
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	159	21.603%	56
หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการกลุ่มที่ 3	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	37	5.027%	13
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	51	6.930%	18
รวม		736	100.000%	259

4) สุ่มตัวอย่างจากจำนวนวารสารวิชาการทั้งหมดของแต่ละสาขาในแต่ละกลุ่ม โดยใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery Method) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างหมายเลขประจำวารสารวิชาการไว้ และนำหมายเลขของวารสารวิชาการมาทำการจับสลากจนครบจำนวน 259 หน่วยงาน ตามสัดส่วนในตาราง 3.2 โดยวารสารวิชาการที่นำมาใช้ในการจับสลากนั้นจะเป็นวารสารวิชาการที่มีข้อมูลสำหรับการติดต่อที่ครบถ้วน

3.2 แบบแผนการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2549) ดังนี้

1) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวม ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลเบื้องต้นของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่บนฐานข้อมูล TCI

2) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำวารสารวิชาการที่อยู่บนฐานข้อมูล TCI ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวม ได้แก่ ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน) และความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (ขั้นตอนการ

เปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ)

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทยเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ และตำแหน่งในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความในช่องว่าง จำนวน 17 ข้อคำถาม ได้แก่ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวารสารวิชาการ จำนวนกองบรรณาธิการ สาขาของวารสารวิชาการ กลุ่มของวารสารวิชาการ ฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติของวารสารวิชาการ อายุของวารสารวิชาการ จำนวนบทความที่ส่งเข้ามายังกองบรรณาธิการในแต่ละปี จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ จำนวนฉบับวารสารวิชาการที่กำหนดเผยแพร่ จำนวนเล่มวารสารที่จัดพิมพ์ในแต่ละฉบับ งบประมาณในการจัดพิมพ์ ระยะเวลาตั้งแต่การรับบทความจนถึงการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการในแต่ละฉบับ ช่องทางการเปิดรับบทความ ช่องทางการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ ช่องทางการแจ้งผลการพิจารณาบทความ ช่องทางการตอบรับการตีพิมพ์บทความ และช่องทางการเผยแพร่วารสารวิชาการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้านๆ ละ 3 ข้อคำถาม รวมจำนวน 12 ข้อคำถาม ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1) ความสามารถของบุคลากร มีข้อคำถาม ดังนี้

- บุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ
- บุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ
- บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ

วารสารวิชาการ

2) ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ มีข้อความ ดังนี้

- หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดี และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ
- หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ
- หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

3) ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีข้อความ ดังนี้

- หน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ
- หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
- หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

4) ความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีข้อความ ดังนี้

- หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิภาพ
- หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวเลือกสำหรับการตอบคำถามของความคิดเห็นดังกล่าว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ (ศักดิ์ชัย คีรีศรี, 2549) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
- ระดับ 3 หมายถึง ไม่น่าใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ขั้นตอนๆ ละ 2 ข้อคำถาม รวมจำนวน 8 ข้อคำถาม ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น มีข้อคำถาม ดังนี้
 - หน่วยงานของท่านสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ
 - การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนด
- 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อคำถาม ดังนี้
 - หน่วยงานของท่านสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้ง
 - หน่วยงานของท่านสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ให้ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง
- 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) มีข้อคำถาม ดังนี้
 - หน่วยงานของท่านสามารถติดตามการปรับแก้ต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง
 - การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง
- 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ มีข้อคำถาม ดังนี้
 - หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง
 - หน่วยงานของท่านสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์/เว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง

ตัวเลือกสำหรับการตอบคำถามของความคิดเห็นดังกล่าว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (ศักดิ์ชัย ศิริศรี, 2549) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
- ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. พัฒนาแบบสอบถามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน ส่วนตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ

2. แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นผู้วิจัยได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ว่าข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยผู้ทรงคุณวุฒิใช้ระยะเวลาในการพิจารณา 1 สัปดาห์

3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาพิจารณาคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อ โดยนำคะแนนจากข้อคำถามแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด คือ 3 จากนั้นนำคะแนนที่คำนวณได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ระดับคะแนน (ธีระ กุลสวัสดิ์, 2558) ดังนี้

ระดับคะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้

ระดับคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้

ระดับคะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องหรือสามารถวัดได้

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน พบว่า ข้อคำถามแต่ละข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) เท่ากับ 1 นั้นแสดงว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไปได้ ทั้งนี้ แบบสอบถามดังกล่าวสามารถนำข้อคำถามทุกข้อไปใช้ได้ทั้งหมด

4. ทำการปรับแก้แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

4.1 ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1 และท่านที่ 2 ให้ทำการพิจารณาปรับคำในข้อคำถาม ให้มีความสละสลวยมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะดังกล่าว

4.2 ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3 ให้ทำการเพิ่มในเรื่องความสามารถของบุคลากร ว่า นอกเหนือจากประเด็นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของบุคลากรแล้ว ควรเพิ่มในมิติเชิงพฤติกรรมและทัศนคติของบุคลากรด้วย ซึ่งผู้วิจัยยืนยันข้อมูลตามเดิม เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาที่วัดถึงระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยให้ยู่ข้อคำถามรวมกัน ระหว่างข้อคำถามที่ว่า “หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ” กับข้อคำถามที่ว่า “หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล” โดยผู้ทรงคุณวุฒิมองว่ามีความคล้ายคลึงกันและสามารถยู่รวมกันได้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยมองว่า อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ผู้วิจัยจะทำการศึกษาใน 2 ประเด็น คือ 1) หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้งานมากน้อยเพียงใด โดยมุ่งเน้นถึงความทันสมัยของอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้งาน และ 2) อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้งานในปัจจุบันนั้น มีความเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการให้บรรลุประสิทธิผลได้มากน้อยเพียงใด โดยมุ่งเน้นถึงความเหมาะสมของอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้งานให้บรรลุประสิทธิผล ฉะนั้นแล้ว ผู้วิจัยจึงยืนยันข้อคำถามเช่นเดิม และนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

5. เมื่อแบบสอบถามสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไปได้ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามดังกล่าวมาทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับหน่วยงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้คือ หน่วยงานวารสารวิชาการที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูล TCI จำนวน 30 หน่วยงาน เพื่อทำการตรวจสอบ

ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของตัวแปรที่เป็นข้อคำถามลักษณะเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าหรือตัวแปร Scale (Index) จำนวน 5 ตัวแปร โดยผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานดังกล่าว เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 จนถึงวันที่ 6 ธันวาคม 2560 รวมระยะเวลาประมาณ 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบจำนวน 30 หน่วยงาน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยเกณฑ์การทดสอบจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .700 (ณรงค์ บัวบาน, 2556) จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ ซึ่งผลการทดสอบของตัวแปร Scale ทั้ง 5 ตัวแปร มีดังนี้

ตัวแปร Scale ที่ 1 ความสามารถของบุคลากร (Employee Ability: EA)

เป็นตัวแปร Scale ที่วัดความสามารถของบุคลากรเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของบุคลากรในการดำเนินงานวารสารวิชาการ ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนความคิดเห็นทั้ง 3 ข้อคำถาม (Item) คือ ข้อคำถามที่ 20-22 ดังนี้

ข้อที่ 20 บุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ (EA1)

ข้อที่ 21 บุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ (EA2)

ข้อที่ 22 บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ (EA3)

ทั้งนี้ ก่อนสร้างตัวแปรดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของ Scale โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการทดสอบดังตาราง 3.3

ตาราง 3.3 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากร

n = 30	
ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ความสามารถของบุคลากร (EA)	.876

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ตัวแปร Scale ที่ 1 ความสามารถของบุคลากรมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .876 ซึ่ง

พิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีค่ามากกว่า .700 แสดงว่า ตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากรมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถาม (Item) ทั้ง 3 ข้อ ที่ใช้ในการสร้างตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากร ผลการทดสอบ พบว่า ทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ดังตาราง 3.4

ตาราง 3.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถของบุคลากร (Correlation Matrix)

n = 30					
ข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	EA1	EA2	EA3
EA1	4.233	.817	-		
EA2	4.333	.661	.681**	-	
EA3	4.300	.702	.595**	.892**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปร Scale ที่ 2 ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Budget Management Ability: BMA)

เป็นตัวแปร Scale ที่วัดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณเกี่ยวกับการวางแผน การจัดหา และการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงานวารสารวิชาการ ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนความคิดเห็นทั้ง 3 ข้อคำถาม (Item) คือ ข้อคำถามที่ 23-25 ดังนี้

ข้อที่ 23 หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดี และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ (BMA1)

ข้อที่ 24 หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ (BMA2)

ข้อที่ 25 หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด (BMA3)

ทั้งนี้ ก่อนสร้างตัวแปรดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของ Scale โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการทดสอบดังตาราง

ตาราง 3.5 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ

n = 30

ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA)	.836

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ตัวแปร Scale ที่ 2 ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .836 ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีค่ามากกว่า .700 แสดงว่า ตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถาม (Item) ทั้ง 3 ข้อ ที่ใช้ในการสร้างตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ผลการทดสอบ พบว่า ทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ดังตาราง 3.6

ตาราง 3.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Correlation Matrix)

n = 30

ข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	BMA1	BMA2	BMA3
BMA1	4.267	.691	-		
BMA2	4.300	.651	.659**	-	
BMA3	4.467	.629	.576**	.657**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**ตัวแปร Scale ที่ 3 ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Availability of Equipment and Information Technology: AEIT)**

เป็นตัวแปร Scale ที่วัดความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดหาและการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานวารสารวิชาการ ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนความคิดเห็นทั้ง 3 ข้อคำถาม (Item) คือ ข้อคำถามที่ 26-28 ดังนี้

ข้อที่ 26 หน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ (AEIT1)

ข้อที่ 27 หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (AEIT2)

ข้อที่ 28 หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล (AEIT3)

ทั้งนี้ ก่อนสร้างตัวแปรดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของ Scale โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการทดสอบดังตาราง 3.7

ตาราง 3.7 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

n = 30	
ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (AEIT)	.948

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ตัวแปร Scale ที่ 3 ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .948 ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีค่ามากกว่า .700 แสดงว่า ตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถาม (Item) ทั้ง 3 ข้อ ที่ใช้ในการสร้างตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการทดสอบ พบว่า ทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ดังตาราง 3.8

ตาราง 3.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Correlation Matrix)

n = 30

ข้อคำถาม	\bar{x}	S.D.	AEIT1	AEIT2	AEIT3
AEIT1	4.333	.661	-		
AEIT2	4.267	.640	.924**	-	
AEIT3	4.300	.596	.788**	.868**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปร Scale ที่ 4 ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (Coordination and Follow-up Ability: CFA)

เป็นตัวแปร Scale ที่วัดความสามารถในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการประสานงาน และการติดตามงานวารสารวิชาการ ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนความคิดเห็นทั้ง 3 ข้อคำถาม (Item) คือ ข้อคำถามที่ 29-31 ดังนี้

ข้อที่ 29 หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล (CFA1)

ข้อที่ 30 หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (CFA2)

ข้อที่ 31 การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (CFA3)

ทั้งนี้ ก่อนสร้างตัวแปรดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของ Scale โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการทดสอบดังตาราง 3.9

ตาราง 3.9 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของ
ตัวแปร Scale ความสามารถในการประสานและติดตามงาน

n = 30	
ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ความสามารถในการประสานและติดตามงาน	.855

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ตัวแปร Scale ตัวที่ 4 ความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .855 ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีค่ามากกว่า .700 แสดงว่า ตัวแปร Scale ความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถาม (Item) ทั้ง 3 ข้อ ที่ใช้ในการสร้างตัวแปร Scale ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ผลการทดสอบ พบว่า ทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ดังตาราง 3.10

ตาราง 3.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ความสามารถในการประสาน
และติดตามงาน (Correlation Matrix)

n = 30					
Item	\bar{x}	S.D.	CFA1	CFA2	CFA3
CFA1	4.300	.596	-		
CFA2	4.267	.691	.803**	-	
CFA3	4.300	.702	.602**	.611**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**ตัวแปร Scale ที่ 5 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
(Effectiveness of Academic Journal Administration)**

เป็นตัวแปร Scale ที่วัดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการใน 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และ 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ ซึ่งมาจากค่าเฉลี่ยของผลรวมคะแนนความคิดเห็นทั้ง 8 ข้อคำถาม (Item) คือ ข้อคำถามข้อที่ 32-39 ดังนี้

1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น

ข้อที่ 32 หน่วยงานของท่านสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ (Step1.1)

ข้อที่ 33 การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนด (Step1.2)

2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อที่ 34 หน่วยงานของท่านสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้ง (Step2.1)

ข้อที่ 35 หน่วยงานของท่านสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ให้ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง (Step2.2)

3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)

ข้อที่ 36 หน่วยงานของท่านสามารถติดตามการปรับแก้ต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง (Step3.1)

ข้อที่ 37 การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง (Step3.2)

4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ

ข้อที่ 38 หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง (Step4.1)

ข้อที่ 39 หน่วยงานของท่านสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์/เว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง (Step4.2)

ทั้งนี้ ก่อนสร้างตัวแปรดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของ Scale โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการทดสอบดังตาราง 3.11

ตาราง 3.11 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

n = 30	
ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	.918

ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ตัวแปร Scale ที่ 5 ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ .918 ซึ่งพิจารณาจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีค่ามากกว่า .700 แสดงว่า ตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถาม (Item) ทั้ง 8 ข้อ ที่ใช้ในการสร้างตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ผลการทดสอบ พบว่า ทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการขั้นตอนที่ 1.1 กับ 4.1 และขั้นตอนที่ 4.1 กับ 4.2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนขั้นตอนที่ 1.2 กับ 4.1 และขั้นตอนที่ 2.1 กับ 4.1 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 3.12

ตาราง 3.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อคำถามตัวแปร Scale ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (Correlation Matrix)

n = 30

Item	\bar{x}	S.D.	Step1.1	Step1.2	Step2.1	Step2.2	Step3.1	Step3.2	Step4.1	Step4.2
Step1.1	4.367	.556	-							
Step1.2	4.133	.860	.543**	-						
Step2.1	4.300	.794	.679**	.747**	-					
Step2.2	4.133	.681	.504**	.733**	.688**	-				
Step3.1	4.233	.679	.770**	.535**	.569**	.676**	-			
Step3.2	4.100	.607	.704**	.567**	.507**	.633**	.861**	-		
Step4.1	4.200	.925	.389*	.355	.244	.503**	.527**	.638**	-	
Step4.2	4.233	.728	.804**	.719**	.710**	.630**	.863**	.725**	.441*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เมื่อการทดสอบของตัวแปร Scale ทั้ง 5 ตัวแปร พบว่า แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้แล้ว ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ทั้ง 3 กลุ่ม โดยผ่านทางไปรษณีย์และอีเมล จำนวน 259 หน่วยงาน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2560 และเมื่อครบระยะเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการติดตามความคืบหน้าของแบบสอบถามที่ส่งไปกับหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ แต่เมื่อครบระยะเวลา 1 เดือน (วันที่ 8 มกราคม 2561) ปรากฏว่า ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่ถึงร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงทำการส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการเพิ่มเติม

7. ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการเพิ่มเติมทั้งทางไปรษณีย์และอีเมล รวมจำนวน 100 หน่วยงาน พร้อมกับทำการติดตามแบบสอบถามทั้งที่ส่งไปในครั้งแรกและที่ส่งไปเพิ่มเติม โดยการติดตามทั้งทางโทรศัพท์และอีเมล

8. เมื่อครบระยะเวลาตามแผนการดำเนินงานวิจัย (วันที่ 31 มกราคม 2561) ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้ จำนวน 223 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 86.100

9. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล ตรวจสอบหาค่าสูญหาย (Missing) โดยการตัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้ รวมจำนวนทั้งสิ้น 208 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.309

10. ตรวจสอบค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร ซึ่งผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 3.13

ตาราง 3.13 ค่าความเบ้และความโด่งของตัวแปร

	n = 208	
ตัวแปร	Skewness	Kurtosis
ความสามารถของบุคลากร	-1.148	2.900
ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ	-.407	-.462
ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	-.939	1.438
ความสามารถในการประสานและติดตามงาน	-.495	.937
ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	-.332	-.155

ผลการวิเคราะห์ค่าความเบ้และความโด่งของความสามารถและความพร้อมของทรัพยากร รวมถึงประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ พบว่า ค่าความเบ้ของตัวแปรรู้อยู่ระหว่าง -0.332 ถึง -1.148 และค่าความโด่งของตัวแปรรู้อยู่ระหว่าง -0.462 ถึง 2.900 ซึ่งเกณฑ์ของความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis) ที่ยอมรับได้ คือ มีค่าความเบ้ไม่เกิน 3.000 และค่าความโด่งไม่เกิน 10.000 (พุลพงษ์ สุขสว่าง, 2556 อ้างถึงใน ณัฐศิษฐ์ สุวรรณวัฒน์, 2557) แสดงว่า ตัวแปรดังกล่าวมีลักษณะแจกแจงไม่เบ้และไม่โด่งจนผิดปกติ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

การศึกษานี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทราบคุณลักษณะต่างๆ ของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย

3. ทำการวิเคราะห์ตัวแปรต้น ได้แก่ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน ซึ่งเป็นการวัดระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์มาแปลความหมาย โดยใช้สูตรการหาความกว้างอันตรภาคชั้น คือ

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากการคำนวณอันตรภาคชั้นดังกล่าวได้ความกว้างของแต่ละชั้นเท่ากับ 0.8 โดยความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน แบ่งระดับค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541) ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน อยู่ในระดับมาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน อยู่ในระดับน้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ทำการเปรียบเทียบระดับความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA (F-test)

4. ทำการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ทั้ง 4 ขั้นตอน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์หามาแปลความหมาย โดยการใช้สูตรการหาความกว้างอันตรภาคชั้นคือ

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากการคำนวณอันตรภาคชั้นดังกล่าวได้ความกว้างของแต่ละชั้นเท่ากับ 0.8 โดยประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการแบ่งระดับค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ (ชูศรีวงศ์รัตน์, 2541) ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

ระดับค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อย

ระดับค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ทำการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA (F-test)

5. ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยตัวแปรต้น คือ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน ส่วนตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงาน

วารสารวิชาการ และตัวแปรควบคุม คือ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ และอายุของวารสารวิชาการ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการรวมจำนวนทั้งสิ้น 208 หน่วยงาน คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 80.309 โดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วยการใช้สถิติ t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ด้วยการใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลการวิจัยประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ
- 4.4 ช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการในแต่ละกระบวนการ
- 4.5 ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน
- 4.6 ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
- 4.7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถและความพร้อมในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI
- 4.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI
- 4.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
%	หมายถึง	ค่าร้อยละ
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าเอฟ
Sig.	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากตัวสถิติที่ใช้ทดสอบ
Sum of Squares	หมายถึง	ผลรวมของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน
df	หมายถึง	ชั้นของความเป็นอิสระ
Mean Square	หมายถึง	ความแปรปรวน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์
R ² _{change}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
SE _{est}	หมายถึง	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	หมายถึง	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูปคะแนนดิบ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน
*	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
Staff	หมายถึง	จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ

Age	หมายถึง	อายุของวารสารวิชาการ
EA	หมายถึง	ความสามารถของบุคลากร
BMA	หมายถึง	ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ
AEIT	หมายถึง	ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
CFA	หมายถึง	ความสามารถในการประสานและติดตามงาน
Eff	หมายถึง	ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4.2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษานี้วิจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย เพศ และ ตำแหน่งในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาหาจำนวนและร้อยละ ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 208		
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	n	%
เพศ		
ชาย	64	30.769
หญิง	144	69.231
ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน		
บรรณาธิการ	59	28.365
กองบรรณาธิการ	41	19.712
ผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ	107	51.442
อื่นๆ	1	.481

จากตาราง 4.1 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 208 คน (หน่วยงานละ 1 คน) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 69.231 และ เพศชาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.769 ส่วนใหญ่เป็นผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 51.442 รองลงมาคือ บรรณาธิการ จำนวน 59 คน

คิดเป็นร้อยละ 28.365 กองบรรณาธิการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.712 และอื่นๆ คือ หัวหน้าฝ่ายสำนักพิมพ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .481 ตามลำดับ

4.3 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวารสารวิชาการ จำนวนกองบรรณาธิการ สาขาของวารสารวิชาการ กลุ่มของวารสารวิชาการ ฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติของวารสารวิชาการ อายุของวารสารวิชาการ จำนวนบทความที่ส่งเข้ามายังกองบรรณาธิการในแต่ละปี จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ จำนวนฉบับวารสารวิชาการที่กำหนดเผยแพร่ จำนวนเล่มวารสารที่จัดพิมพ์ในแต่ละฉบับ งบประมาณในการจัดพิมพ์ ระยะเวลาตั้งแต่การรับบทความจนถึงการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการในแต่ละฉบับ โดยนำมาหาจำนวน (n) และร้อยละ (%) ดังตาราง 4.2 และหาค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตาราง 4.3

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

n = 208		
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	n	%
จำนวนกองบรรณาธิการ		
1 – 10 คน	47	22.596
11 – 15 คน	44	21.154
16 – 20 คน	37	17.789
21 – 25 คน	34	16.346
26 – 30 คน	22	10.577
มากกว่า 30 คน	24	11.538
สาขาวารสารวิชาการ		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	38.942
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	61.058

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ (ต่อ)

n = 208		
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	n	%
กลุ่มวารสารวิชาการ		
กลุ่มที่ 1	125	60.096
กลุ่มที่ 2	74	35.577
กลุ่มที่ 3	9	4.327
การอยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติ		
ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติ	173	83.173
อยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติ	35	16.827
จำนวนฉบับที่กำหนดออกเผยแพร่		
1 ฉบับ	9	4.327
2 ฉบับ	120	57.692
3 ฉบับ	44	21.154
4 ฉบับ	30	14.423
5 ฉบับ	0	0
มากกว่า 5 ฉบับ	5	2.404
งบประมาณในการจัดพิมพ์		
0 – 20,000 บาท	27	12.981
20,001 – 30,000 บาท	35	16.827
30,001 – 40,000 บาท	33	15.865
40,001 – 50,000 บาท	22	10.577
50,001 – 60,000 บาท	44	21.154
มากกว่า 60,000 บาท	47	22.596
ระยะเวลาในการดำเนินงาน ตั้งแต่การรับบทความ จนถึงการเผยแพร่		
1 เดือน	0	0
2 เดือน	16	7.692
3 เดือน	41	19.712
4 เดือน	53	25.481
5 เดือน	51	24.519
มากกว่า 5 เดือน	47	22.596

ข้อมูลจากตาราง 4.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารวิชาการ ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่จำนวนกองบรรณาธิการวารสารวิชาการอยู่ที่ 1-10 คน จำนวน 47 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 22.596 เป็นสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 127 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 61.058 เป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 125 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 60.096 เป็นวารสารวิชาการที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติ จำนวน 173 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 83.173 มีการกำหนดเผยแพร่วารสารวิชาการ 2 ฉบับต่อปี จำนวน 120 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 57.692 มีงบประมาณในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการต่อฉบับโดยเฉลี่ย มากกว่า 60,000 บาท จำนวน 47 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 22.596 และมีระยะเวลาในการดำเนินงานตั้งแต่การรับบทความจนถึงการเผยแพร่วารสารวิชาการโดยเฉลี่ยประมาณ 4 เดือน จำนวน 53 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 25.481

ตาราง 4.3 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลพื้นฐานหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน	n = 208			
	Min	Max	\bar{x}	S.D.
จำนวนผู้ปฏิบัติงาน (คน)	1	18	4.524	2.954
อายุของวารสารวิชาการ (ปี)	2	70	16.111	12.300
จำนวนบทความที่ส่งมายังกองบรรณาธิการต่อปี (บทความ)	8	130	39.582	26.000
จำนวนบทความที่ดีพิมพ์ในแต่ละฉบับ (บทความ)	4	35	11.668	5.481
จำนวนเล่มที่จัดพิมพ์ (เล่ม)	0	1000	257.149	218.121

จากตาราง 4.3 พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI มีจำนวนผู้ปฏิบัติงานโดยเฉลี่ยประมาณ 5 คน ($\bar{x} = 4.524$, S.D. = 2.954) อายุของวารสารวิชาการโดยเฉลี่ยประมาณ 16 ปี ($\bar{x} = 16.111$, S.D. = 12.300) มีบทความที่ส่งมายังกองบรรณาธิการโดยเฉลี่ยประมาณ 40 บทความต่อปี ($\bar{x} = 39.582$, S.D. = 26.000) มีบทความที่ดีพิมพ์โดยเฉลี่ยประมาณ 12 บทความต่อฉบับ ($\bar{x} = 11.668$, S.D. = 5.481) และจำนวนเล่มวารสารวิชาการที่จัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่โดยเฉลี่ยประมาณ 257 เล่มต่อฉบับ ($\bar{x} = 257.149$, S.D. = 218.121) ทั้งนี้ จำนวนเล่มวารสารวิชาการที่จัดพิมพ์ต่ำสุด คือ 0 เล่ม นั่นคือ วารสารวิชาการของหน่วยงานนั้นไม่มีการจัดพิมพ์เผยแพร่ออกมาในลักษณะของรูปเล่ม แต่มีการจัดพิมพ์เผยแพร่ออกมาในลักษณะของวารสารอิเล็กทรอนิกส์แทน (E-Journals) โดยผ่านสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ ระบบออนไลน์ต่างๆ เป็นต้น

4.4 ช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการในแต่ละกระบวนการ

การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการจำเป็นจะต้องมีการดำเนินงานผ่านสื่อหรือช่องทางต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทความที่จะเผยแพร่ลงในวารสารวิชาการของหน่วยงาน โดยกระบวนการเริ่มตั้งแต่การเปิดรับบทความ การพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ การแจ้งผลการพิจารณาบทความให้ผู้เขียนทราบ การตอบรับการตีพิมพ์บทความ จนถึงกระบวนการเผยแพร่วารสารวิชาการ ซึ่งในแต่ละกระบวนการของหน่วยงานต่างๆ ก็จะมีช่องทางในการดำเนินงานของตน ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินงานโดยผ่านช่องทางไปรษณีย์ อีเมล และเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ต่างๆ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ แล้วนำมาหาจำนวน (n) และร้อยละ (%) ของแต่ละช่องทางในแต่ละกระบวนการดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการในแต่ละกระบวนการ

n = 208

สื่อ/ช่องทาง	กระบวนการ									
	เปิดรับบทความ		พิจารณาบทความ		แจ้งผลการพิจารณา		ตอบรับการตีพิมพ์		เผยแพร่วารสารวิชาการ	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
ไปรษณีย์อย่างเดียว	2	.962	11	5.288	4	1.923	21	10.096	6	2.885
อีเมลอย่างเดียว	8	3.846	19	9.135	57	27.404	37	17.788	1	.481
เว็บไซต์/ระบบออนไลน์อย่างเดียว	75	36.058	18	8.654	17	8.173	9	4.327	50	24.038
ไปรษณีย์และอีเมล	26	12.500	55	26.442	31	14.904	49	23.558	0	0
ไปรษณีย์และเว็บไซต์/ระบบออนไลน์	2	.962	5	2.404	1	.481	8	3.846	103	49.519
อีเมลและเว็บไซต์/ระบบออนไลน์	46	22.115	37	17.788	69	33.173	43	20.673	12	5.769
ทุกช่องทาง	49	23.558	63	30.288	29	13.942	41	19.712	36	17.308

จากตาราง 4.4 พบว่า

1) กระบวนการเปิดรับบทความ ส่วนใหญ่หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการดำเนินการเปิดรับบทความโดยการส่งไฟล์บทความผ่านทางเว็บไซต์/ระบบออนไลน์เพียงอย่างเดียว ซึ่งมีจำนวน 75 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 36.058 โดยที่มีการดำเนินการผ่านทางไปรษณีย์เพียงอย่างเดียว และทั้งทางไปรษณีย์และเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ถือเป็นช่องทางที่หน่วยงานเลือกดำเนินการน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ คือ 2 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ .962

2) กระบวนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานในทุกช่องทาง กล่าวคือ มีทั้งการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิโดยการพิจารณาทางเอกสารที่ส่งผ่านทางไปรษณีย์ การพิจารณาทางไฟล์ที่ส่งผ่านทางอีเมล และการพิจารณาทางไฟล์ที่ส่งผ่านทางเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ต่างๆ ซึ่งมีจำนวน 63 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 30.288 โดยที่มีกระบวนการพิจารณาทั้งทางเอกสารที่ส่งผ่านทางไปรษณีย์และไฟล์ที่ส่งผ่านทางเว็บไซต์/ระบบออนไลน์น้อยที่สุด จำนวน 5 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 2.404

3) การแจ้งผลการพิจารณาบทความให้ผู้เขียนทราบ ส่วนใหญ่มีการแจ้งผลการพิจารณาทั้งผ่านทางอีเมลและเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ ซึ่งมีจำนวน 69 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 33.173 โดยที่มีการแจ้งผลทั้งทางไปรษณีย์และเว็บไซต์/ระบบออนไลน์น้อยที่สุด จำนวน 1 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ .481

4) การตอบรับการตีพิมพ์บทความ ส่วนใหญ่กองบรรณาธิการทำการตอบรับการตีพิมพ์บทความให้ผู้เขียนทราบ ทั้งเป็นเอกสารตอบรับที่ส่งผ่านทางไปรษณีย์และเป็นไฟล์ที่ส่งผ่านทางอีเมล ซึ่งมีจำนวน 49 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 23.558 โดยที่มีการส่งทั้งเป็นเอกสารผ่านทางไปรษณีย์และไฟล์ผ่านทางเว็บไซต์/ระบบออนไลน์น้อยที่สุด จำนวน 8 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.846

5) การเผยแพร่วารสารวิชาการ ส่วนใหญ่กองบรรณาธิการทำการเผยแพร่วารสารวิชาการทั้งทางไปรษณีย์และเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ กล่าวคือ มีทั้งการเผยแพร่วารสารวิชาการโดยการส่งตัวเล่มผ่านทางไปรษณีย์ และการเผยแพร่ในรูปแบบของไฟล์บทความผ่านทางเว็บไซต์/ระบบออนไลน์ ซึ่งมีจำนวน 103 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 49.519 แต่ไม่มีหน่วยงานใดที่เผยแพร่วารสารวิชาการทั้งการส่งตัวเล่มผ่านทางไปรษณีย์และไฟล์บทความผ่านทางอีเมล

4.5 ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน

สำหรับการวิเคราะห์ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถของบุคลากร 2) ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ 3) ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมกับแปลผลการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.5 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ความสามารถของบุคลากร	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- บุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	4.226	.781	มากที่สุด
- บุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	4.264	.697	มากที่สุด
- บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	4.250	.752	มากที่สุด
รวม	4.247	.665	มากที่สุด

จากตาราง 4.5 พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.247$, S.D. = .665) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยบุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.264$, S.D. = .697) รองลงมาคือ บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.250$, S.D. = .752) และบุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.226$, S.D. = .781) ตามลำดับ

ตาราง 4.6 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดี และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ	4.245	.717	มากที่สุด
- หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ	4.188	.779	มาก
- หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด	4.438	.611	มากที่สุด
รวม	4.290	.589	มากที่สุด

จากตาราง 4.6 พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.290$, S.D. = .589) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มี 2 ข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด คือ หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.438$, S.D. = .611) รองลงมาคือ หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดี และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.245$, S.D. = .717) และมี 1 ข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด คือ หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ ($\bar{x} = 4.188$, S.D. = .779)

ตาราง 4.7 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208			
ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ	4.111	.750	มาก
- หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	4.106	.791	มาก
- หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล	4.082	.832	มาก
รวม	4.100	.743	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.100$, S.D. = .743) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยหน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.111$, S.D. = .750) รองลงมาคือ หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.106$, S.D. = .791) และหน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล ($\bar{x} = 4.082$, S.D. = .832) ตามลำดับ

ตาราง 4.8 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ความสามารถในการประสานและติดตามงาน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล	4.125	.691	มาก
- หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.236	.620	มากที่สุด
- การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.283	.583	มากที่สุด
รวม	4.215	.552	มากที่สุด

จากตาราง 4.8 พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.215$, S.D. = .552) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 2 ข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.283$, S.D. = .583) รองลงมาคือ หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.236$, S.D. = .620) และมี 1 ข้อคำถามอยู่ในระดับมาก คือ หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล ($\bar{x} = 4.125$, S.D. = .691)

ตาราง 4.9 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ความสามารถและความพร้อมของทรัพยากร	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- ความสามารถของบุคลากร	4.247	.665	มากที่สุด
- ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ	4.290	.589	มากที่สุด
- ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.100	.743	มาก
- ความสามารถในการประสานและติดตามงาน	4.215	.552	มากที่สุด
รวม	4.213	.475	มากที่สุด

จากตาราง 4.9 พบว่า ความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.213$, S.D. = .475) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มี 3 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.290$, S.D. = .589) รองลงมาคือ ความสามารถของบุคลากร ($\bar{x} = 4.247$, S.D. = .665) และความสามารถในการประสานและติดตามงาน ($\bar{x} = 4.215$, S.D. = .552) ตามลำดับ โดยที่ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.100$, S.D. = .743)

4.6 ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

สำหรับการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และ 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมกับแปลผลการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.10 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการเปิดรับบทความและพิจารณาบทความในเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208			
ขั้นตอนการเปิดรับบทความและพิจารณาบทความในเบื้องต้น	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ	4.255	.604	มากที่สุด
- การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนด	4.111	.750	มาก
รวม	4.183	.608	มาก

จากตาราง 4.10 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการเปิดรับบทความและพิจารณาบทความในเบื้องต้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.183$, S.D. = .608) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า หน่วยงานสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ

(Manuscript) ได้้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.255$, S.D. = .604) และการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.111$, S.D. = .750)

ตาราง 4.11 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/ Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้ง	4.514	.547	มากที่สุด
- หน่วยงานสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/ Reviewer) ให้ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	3.981	.856	มาก
รวม	4.248	.606	มากที่สุด

จากตาราง 4.11 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.248$, S.D. = .606) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า หน่วยงานสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/ Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.514$, S.D. = .547) และหน่วยงานสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ให้ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.981$, S.D. = .856)

ตาราง 4.12 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานสามารถติดตามการปรับแก้ฉบับร่างต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	4.096	.742	มาก
- การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	4.077	.757	มาก
รวม	4.087	.709	มาก

จากตาราง 4.12 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.087$, S.D. = .709) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยหน่วยงานสามารถติดตามการปรับแก้ฉบับร่างต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.096$, S.D. = .742) รองลงมาคือ การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง ($\bar{x} = 4.077$, S.D. = .757)

ตาราง 4.13 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208

ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง	4.331	.736	มากที่สุด
- หน่วยงานสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์/เว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	4.409	.667	มากที่สุด
รวม	4.370	.639	มากที่สุด

จากตาราง 4.13 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.370$, S.D. = .639) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยหน่วยงานสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์/เว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.409$, S.D. = .667) รองลงมาคือ หน่วยงานสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง ($\bar{x} = 4.331$, S.D. = .736)

ตาราง 4.14 การแปลผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

n = 208			
ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
- ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น	4.183	.608	มาก
- ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ	4.248	.606	มากที่สุด
- ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)	4.087	.709	มาก
- ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ	4.370	.639	มากที่สุด
รวม	4.222	.484	มากที่สุด

จากตาราง 4.14 พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.222$, S.D. = .484) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มี 2 ขั้นตอนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.370$, S.D. = .639) และขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ ($\bar{x} = 4.248$, S.D. = .606) ส่วนอีก 2 ขั้นตอนอยู่ในระดับมาก คือ ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น ($\bar{x} = 4.183$, S.D. = .608) และขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.087$, S.D. = .709)

4.7 การเปรียบเทียบระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

4.7.1 การเปรียบเทียบระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตามสาขาวารสารวิชาการระหว่างสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้วยการใช้สถิติ t-test ในการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนี้

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ ผลการเปรียบเทียบดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

n = 208					
สาขาวารสารวิชาการ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	4.296	.667	.857	.393
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	4.215	.665		

จากตาราง 4.15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.296$, S.D. = .667) สูงกว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($\bar{x} = 4.215$, S.D. = .665) อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .857$, Sig. = .393) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ ผลการเปรียบเทียบดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

n = 208

สาขาวารสารวิชาการ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	4.312	.585	.443	.658
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	4.276	.592		

จากตาราง 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.312$, S.D. = .585) สูงกว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($\bar{x} = 4.276$, S.D. = .592) อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .443$, Sig. = .658) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ

3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ ผลการเปรียบเทียบดังตาราง 4.17

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

n = 208

สาขาวารสารวิชาการ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	4.082	.750	-.264	.792
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	4.110	.741		

จากตาราง 4.17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.110$, S.D. = .741) สูงกว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.082$, S.D. = .750) อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.264$, Sig. = .792) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ ผลการเปรียบเทียบดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

n = 208					
สาขาวารสารวิชาการ	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	4.181	.572	-.702	.484
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	4.236	.540		

จากตาราง 4.18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.236$, S.D. = .540) สูงกว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.181$, S.D. = .572) อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.702$, Sig. = .484) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ

4.7.2 การเปรียบเทียบระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการระหว่างกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ด้วยการใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) ในการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนี้

1) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถดังกล่าว ดังตาราง 4.19

ตาราง 4.19 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
กลุ่มวารสารวิชาการ	n	Min	Max	\bar{x}	S.D.
กลุ่มที่ 1	125	2.333	5.000	4.347	.565
กลุ่มที่ 2	74	1.000	5.000	4.104	.807
กลุ่มที่ 3	9	3.667	5.000	4.037	.389

จากตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ พบว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.347$, S.D. = .565) รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 ($\bar{x} = 4.104$, S.D. = .807) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{x} = 4.037$, S.D. = .389) ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงาน
วารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.160	2	1.580	3.664	.027*
ภายในกลุ่ม	88.393	205	.431		

n = 208

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า มีอย่างน้อย 1 คู่ ที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยของระดับความสามารถของบุคลากรแตกต่างกัน โดยเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.664$, $Sig. = .027$)

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ เพื่อศึกษาว่าคู่ใดบ้างที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยของระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทำการทดสอบด้วยวิธี Scheffe พบว่า มีเพียง 1 คู่ที่แตกต่างกัน คือ วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มวารสารวิชาการที่ต่างกัน มีระดับความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่ต่างกัน ดังผลการทดสอบตาราง 4.21 แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) แล้ว วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 3 ควรมีความแตกต่างกัน แต่ปรากฏว่า ผลการทดสอบไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 3 น้อยเกินไป ($n = 9$) จึงทำให้มีผลต่อการเปรียบเทียบดังกล่าว

ตาราง 4.21 การทดสอบรายคู่ของความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

		n = 208		
กลุ่มวารสารวิชาการ		กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
	\bar{x}	4.347	4.104	4.037
กลุ่มที่ 1	4.347	-		
กลุ่มที่ 2	4.103	.243*	-	
กลุ่มที่ 3	4.037	.310	.067	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถดังกล่าว ดังตาราง 4.22

ตาราง 4.22 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
กลุ่มวารสารวิชาการ	n	Min	Max	\bar{x}	S.D.
กลุ่มที่ 1	125	2.667	5.000	4.288	.604
กลุ่มที่ 2	74	3.000	5.000	4.324	.579
กลุ่มที่ 3	9	3.333	5.000	4.037	.423

จากตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ พบว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.324$, S.D. = .579) รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 ($\bar{x} = 4.288$, S.D. = .604) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{x} = 4.037$, S.D. = .423) ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.23

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ การดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.664	2	.332	.957	.386
ภายในกลุ่ม	71.058	205	.347		

จากตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสามารถดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = .957$, $Sig. = .386$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการ

3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความพร้อมดังกล่าว ดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
กลุ่มวารสารวิชาการ	n	Min	Max	\bar{x}	S.D.
กลุ่มที่ 1	125	2.000	5.000	4.160	.702
กลุ่มที่ 2	74	2.000	5.000	4.032	.743
กลุ่มที่ 3	9	1.000	5.000	3.815	1.203

จากตาราง 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.160$, $S.D. = .702$) รองลงมาคือ กลุ่มที่ 2 ($\bar{x} = 4.032$, $S.D. = .743$) และกลุ่มที่ 3 ($\bar{x} = 3.815$,

S.D. = 1.203) ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.529	2	.764	1.388	.252
ภายในกลุ่ม	112.862	205	.551		

จากตาราง 4.25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพร้อมดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.388$, $Sig. = .252$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถดังกล่าว ดังตาราง 4.26

ตาราง 4.26 ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208

กลุ่มวารสารวิชาการ	n	Min	Max	\bar{x}	S.D.
กลุ่มที่ 1	125	3.000	5.000	4.253	.500
กลุ่มที่ 2	74	2.000	5.000	4.131	.619
กลุ่มที่ 3	9	3.333	5.000	4.370	.633

จากตาราง 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.370$, S.D. = .633) รองลงมาคือ กลุ่มที่ 1 ($\bar{x} = 4.253$, S.D. = .500) และกลุ่มที่ 2 ($\bar{x} = 4.131$, S.D. = .619) ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.928	2	.464	1.530	.219
ภายในกลุ่ม	62.147	205	.303		

จากตาราง 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสามารถดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.530$, Sig. = .219) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถในการประสานและติดตามงานวารสารวิชาการ

4.8 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

4.8.1 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยจำแนกตามสาขาวารสารวิชาการระหว่างสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้วยการใช้สถิติ t-test ในการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบดังตาราง 4.28

ตาราง 4.28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

n = 208					
สาขา	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	81	4.216	.537	-.135	.892
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	4.225	.449		

จากตาราง 4.28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ($\bar{x} = 4.225$, S.D. = .449) สูงกว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.216$, S.D. = .537) อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.135$, Sig. = .892) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4.8.2 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยจำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ ระหว่างกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ด้วยการใช้สถิติ ANOVA ในการทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ดังตาราง 4.29

ตาราง 4.29 ข้อมูลพื้นฐานของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
กลุ่มวารสารวิชาการ	n	Min	Max	\bar{x}	S.D.
กลุ่มที่ 1	125	2.625	5.00	4.221	.499
กลุ่มที่ 2	74	2.875	5.00	4.223	.467
กลุ่มที่ 3	9	3.500	4.750	4.222	.454

จากตาราง 4.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ พบว่า วารสารวิชาการทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยที่วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.223$, S.D. = .467) รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 ($\bar{x} = 4.222$, S.D. = .454) และกลุ่มที่ 1 ($\bar{x} = 4.221$, S.D. = .499) ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.30

ตาราง 4.30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

n = 208					
แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.000	2	.000	.000	1.000
ภายในกลุ่ม	48.475	205	.236		

จากตาราง 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ ด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าว เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = .000$, Sig. = 1.000) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

4.9 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแปรมาวิเคราะห์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยผู้วิจัยได้นำจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ และอายุของวารสารวิชาการมาเป็นตัวแปรควบคุมที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย ซึ่งตัวแปรควบคุมทั้ง 2 ตัวนี้ อาจจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้ กล่าวคือ หน่วยงานที่มีจำนวนผู้ปฏิบัติงานมาก จะมีการร่วมมือกันปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผลที่ดีกว่าหน่วยงานที่มีผู้ปฏิบัติงานน้อยกว่า ส่วนอายุของวารสารวิชาการก็อาจจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้เช่นกัน โดยอายุของวารสารวิชาการจะสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการของหน่วยงานสำหรับวารสารวิชาการที่มีอายุมากก็ย่อมที่จะมีการสะสมความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการ

บริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่มากด้วยเช่นกัน และส่งผลต่อประสิทธิผลที่ดีตามไปด้วย กล่าวคือ วารสารวิชาการที่มีอายุหรือประสบการณ์ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่มาก จะมีประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมากกว่าหน่วยงานที่มีอายุของวารสารวิชาการที่น้อยกว่า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ตัวแปร 2 ตัวนี้ เป็นตัวแปรควบคุม (Control Variable) ที่จะนำมาวิเคราะห์ในการศึกษานี้ร่วมกับตัวแปรต้น (Dependent Variable) ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน เพื่อศึกษาว่าตัวแปรดังกล่าวมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างไร และตัวแปรใดบ้างที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Stepwise (Stepwise Multiple Regression) ทั้งนี้ ก่อนทำการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรต้นและตัวแปรควบคุมดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรก่อน ว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อยู่ในระดับใด ดังผลการทดสอบตาราง 4.31

ตาราง 4.31 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

n = 208

ตัวแปร	Eff	Staff	Age	EA	BMA	AEIT	CFA
Eff	-						
Staff	-.009	-					
Age	.020	.040	-				
EA	.348***	.010	.040	-			
BMA	.329***	.035	.012	.288***	-		
AEIT	.326***	.030	-.055	.356***	.422***	-	
CFA	.417***	.058	-.064	.384***	.468***	.534***	-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

หมายเหตุ:	Eff	หมายถึง	ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ
	Staff	หมายถึง	จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ
	Age	หมายถึง	อายุของวารสารวิชาการ
	EA	หมายถึง	ความสามารถของบุคลากร
	BMA	หมายถึง	ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ
	AEIT	หมายถึง	ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
	CFA	หมายถึง	ความสามารถในการประสานและติดตามงาน

โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้

- ± 0.81 ถึง ±1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
- ± 0.61 ถึง ±0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูง
- ± 0.41 ถึง ±0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
- ± 0.21 ถึง ±0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
- ± 0.00 ถึง ±0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก

จากตาราง 4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน (ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยความสามารถในการประสานและติดตามงาน (CFA) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมากที่สุด ($r = .417$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ความสามารถของบุคลากร (EA) ($r = .348$) เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA) ($r = .329$) เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ และความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (AEIT) ($r = .326$) เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ ตามลำดับ ส่วนตัวแปรควบคุม คือ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ ($r = -.009$) และอายุของวารสารวิชาการ ($r = .020$) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการแต่อย่างใด

ฉะนั้นสรุปได้ว่า ตัวแปรต้นทั้ง 4 ตัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จึงมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์เชิงเหตุและผลที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตาราง 4.32

ตาราง 4.32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยวิธี Stepwise

n = 208

โมเดล	ตัวแปร	R	R ²	R ² _{change}	SE _{est}	F	Sig.
1	CFA	.417	.174	.174	.441	43.340	.000***
2	CFA, EA	.464	.215	.041	.431	28.125	.000***
3	CFA, EA, BMA	.481	.231	.016	.427	20.420	.000***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 4.32 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของตัวแปร พบว่า มีตัวแปรต้น 3 ตัวที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการ โดยความสามารถในการประสานและติดตามงาน (CFA) เป็นตัวแปรตัวแรกที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ตัวแปรถัดมาคือ ความสามารถของบุคลากร (EA) และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA) ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทุกตัวจะมีค่า Sig. น้อยกว่า .001 (sig. = .000) นั่นแสดงว่า ตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์เข้าสู่สมการถดถอย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

โมเดลที่ 1 มีตัวแปรพยากรณ์เพียง 1 ตัว คือ ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (CFA) ถูกนำเข้าสู่สมการถดถอยโดยทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .417 ($R = .417$) และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้ร้อยละ 17.4 ($R^2 = .174$) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ + .441 ($SE_{est} = .441$)

โมเดลที่ 2 เลือกตัวแปรพยากรณ์เพิ่ม 1 ตัว คือ ความสามารถของบุคลากร (EA) นำเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นเป็น .464 ($R = .464$) และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้ร้อยละ 21.5 ($R^2 = .215$) เมื่อเพิ่มตัวแปรความสามารถของบุคลากร (EA) เข้าไปในสมการแล้ว ทำให้พยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้เพิ่ม

ร้อยละ 4.1 ($R^2_{\text{change}} = .041$) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ + .431 ($SE_{\text{est}} = .431$)

โมเดลที่ 3 เลือกตัวแปรพยากรณ์เพิ่มอีก 1 ตัว คือ ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA) นำเข้าสู่สมการถดถอย ซึ่งทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นเป็น .481 ($R = .481$) และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้ร้อยละ 23.1 ($R^2 = .231$) เมื่อเพิ่มตัวแปรความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA) เข้าไปในสมการแล้ว ทำให้พยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้เพิ่มร้อยละ 1.6 ($R^2_{\text{change}} = .016$) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ + .427 ($SE_{\text{est}} = .427$)

ตาราง 4.33 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) ในการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

ตัวแปร	b	SE_b	β	t	Sig
ค่าคงที่	2.086	.278		7.517	.000***
CFA	.239	.064	.272	3.744	.000***
EA	.147	.049	.203	3.019	.003**
BMA	.117	.058	.143	2.036	.043*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

R = .481 Overall F = 20.420 Sig. = .000

$R^2 = .231$ $SE_{\text{est}} = .427$

จากตาราง 4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ พบว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (CFA) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .239 ($b = .239$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .272 ($\beta = .272$) รองลงมาคือ ความสามารถของบุคลากร (EA) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .147 ($b = .147$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .203 ($\beta = .203$) และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (BMA)

สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .117 ($b = .117$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .143 ($\beta = .143$) โดยมีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ + .427 ทั้งนี้ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในรูปคะแนนดิบ

$$\text{ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ} = 2.086 + .239(\text{CFA}) + .147(\text{EA}) + .117(\text{BMA})$$

สมการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ} = .272(\text{CFA}) + .203(\text{EA}) + .143(\text{BMA})$$

จะเห็นได้ว่า ตัวแปรความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นในการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่า อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศอาจเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินงานก็จริง แต่อาจไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการประสานและติดตามงาน ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการจัดการงบประมาณ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยพบว่า การที่หน่วยงานจะบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิผลได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรทั้งสิ้น 7 ตัว คือ ตัวแปรต้น 4 ตัว ได้แก่ 1) ความสามารถของบุคลากร (Employee Ability) 2) ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Budget Management Ability) 3) ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Availability of Equipment and Information Technology) และ 4) ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (Coordination and Follow-up Ability) ตัวแปรควบคุม 2 ตัว ได้แก่ 1) จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ และ 2) อายุของวารสารวิชาการ และตัวแปรตาม 1 ตัว คือ ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และ 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเชิงสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งข้อมูลทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI โดยประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI จำนวนทั้งสิ้น 736 หน่วยงาน นำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 259 หน่วยงาน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ได้หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 จำนวน 145 หน่วยงาน หน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 จำนวน 83 หน่วยงาน และหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 3 จำนวน 31 หน่วยงาน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย โดยพัฒนาแบบสอบถามจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และตำแหน่งในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อคำถาม (ข้อที่ 1-2)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองบรรณาธิการและวารสารวิชาการ จำนวนบทความ งบประมาณ ระยะเวลาดำเนินงาน ช่องทางการดำเนินงานวารสารวิชาการ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารวิชาการ โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความในช่องว่าง จำนวน 17 ข้อคำถาม (ข้อที่ 3-19)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถของบุคลากร 2) ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ 3) ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ความสามารถในการประสานและติดตามงาน โดยแต่ละด้านแบ่งออกเป็นข้อคำถามย่อย ด้านละ 3 ข้อคำถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ รวมจำนวน 12 ข้อคำถาม (ข้อที่ 20-31)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น 2) ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading) และ 4) ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ โดยแต่ละขั้นตอนแบ่งออกเป็นข้อคำถามย่อย ขั้นตอนละ 2 ข้อคำถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ รวมจำนวน 8 ข้อคำถาม (ข้อที่ 32-39)

เมื่อผู้วิจัยออกแบบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) โดยการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณา ผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า ข้อคำถามแต่ละข้อมีค่า IOC = 1 นั่นแสดงว่า แบบสอบถามสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ จากนั้นทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยส่งแบบสอบถามไปทดสอบกับหน่วยงานวารสารวิชาการที่ไม่ได้อยู่ในฐานะข้อมูล TCI จำนวน 30 หน่วยงาน ซึ่งผลการทดสอบ พบว่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของความสามารถของบุคลากรมีค่าเท่ากับ .876 ความสามารถในการจัดการงบประมาณมีค่าเท่ากับ .836 ความพร้อมทางด้าน

อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเท่ากับ .948 ความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีค่าเท่ากับ .855 และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ .918 ซึ่งทั้ง 5 ตัวแปรนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha) มากกว่า .700 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัยไปยังหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 โดยส่งเป็นเอกสารผ่านทางจดหมายไปรษณีย์ และเป็นแบบสอบถามออนไลน์ผ่านทางอีเมล จำนวน 259 หน่วยงาน (หน่วยงานละ 1 ชุด) พร้อมทั้งติดตามความคืบหน้าของแบบสอบถาม โดยการโทรศัพท์และอีเมล เมื่อครบระยะเวลา 1 เดือน ปรากฏว่า ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่ถึง 50% ผู้วิจัยจึงทำการส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการเพิ่มเติมอีก จำนวน 100 หน่วยงาน พร้อมทั้งติดตามแบบสอบถามทั้งที่ส่งไปในครั้งแรกและที่ส่งไปเพิ่มเติม และเมื่อครบระยะเวลาตามแผนการดำเนินงานวิจัย (วันที่ 31 มกราคม 2561) ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้ทั้งสิ้น 223 หน่วยงาน

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ตรวจสอบหาค่าสูญหาย (Missing) พร้อมกับตัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ รวมจำนวนทั้งสิ้น 208 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 80.309 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และนำแบบสอบถามจำนวนดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่างๆ ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์มาแปลความหมาย พร้อมทั้งเปรียบเทียบระดับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามสาขาและกลุ่มวารสารวิชาการ โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA (F-test)

วิเคราะห์ระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการทั้ง 4 ขั้นตอน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์มาแปลความหมาย พร้อมทั้งเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาและกลุ่มวารสารวิชาการ โดยใช้ค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA (F-test)

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณวิธี Stepwise (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย โดยจำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ และกลุ่มวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

1) การเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ สูงกว่าวารสารวิชาการที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยจำแนกตามสาขาวารสารวิชาการ เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สาขาของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

2) เปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า วารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า ระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ โดยจำแนกตามกลุ่มวารสารวิชาการ เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า กลุ่มของวารสารวิชาการที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการ งานวารสารวิชาการของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า ความสามารถของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ และอายุของวารสารวิชาการไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการวารสารวิชาการแต่อย่างใด

เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของตัวแปร พบว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน เป็นตัวแปรตัวแรกที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ตัวแปรถัดมา คือ ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ตามลำดับ นั้นแสดงว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .481 ($R = .481$) และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้ร้อยละ 23.1 ($R^2 = .231$) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ + .427 ($SE_{est} = .427$) ส่วนความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ พบว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ได้มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .239 และ .272 ตามลำดับ รองลงมาคือ ความสามารถของบุคลากรสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .147 และ .203 ตามลำดับ และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .117 และ .143 ตามลำดับ และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ + .427 โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในรูปคะแนนดิบ คือ *ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ* = 2.086 + .239(CFA) + .147(EA) + .117(BMA) และสมการพยากรณ์ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ *ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ* = .272(CFA) + .203(EA) + .143(BMA)

ฉะนั้น จากการศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการประสานและติดตามงาน ความสามารถของบุคลากร และความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ส่วนความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลจากการศึกษาได้ ดังนี้

5.2.1 ความสามารถในการประสานและติดตามงาน พบว่า มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการสูงที่สุด โดยความสามารถในการประสานและติดตามงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการติดตามและประสานงานเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินงาน และมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานวารสารวิชาการที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลขึ้นได้ โดยการประสานและติดตามงานนั้นจะทำให้

หน่วยงานได้ทราบถึงความคืบหน้าและผลจากการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง โดเปาะ (2559) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคม จังหวัดสมุทรสาคร และพบว่า การประสานงานมีผลต่อประสิทธิผลการจัดการดังกล่าว

นอกจากนี้ การติดตามและประสานงานยังถือเป็นปัจจัยด้านการบริหารจัดการ อย่างหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กมลลักษณ์ ยินดียม (2556) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีผลต่อประสิทธิผลการ บริหารของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา และเมื่อหน่วยงานมีผลการ ดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ ก็จะสื่อถึงความสามารถในการบริหารจัดการ งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญนริศ สายสุ่ม และคณะ (2553) ที่ ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของสถานีอนามัยตามการรับรู้ของ หัวหน้าสถานีอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย พบว่า ความสามารถในการบริหารงานมี อิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานดังกล่าว ฉะนั้น ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานจะต้องให้ความสำคัญมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการจัดลำดับความสำคัญของ งานที่เหมาะสม การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน รวมถึงการติดตามผลการ ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานวารสารวิชาการที่หน่วยงานจะต้อง เร่งส่งเสริมและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

5.2.2 ความสามารถของบุคลากร พบว่า มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการ บริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการรองลงมาจากความสามารถในการ ประสานและติดตามงาน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานวารสารวิชาการมี ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ความสามารถของ บุคลากรมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลดังกล่าว โดยสอดคล้องกับทฤษฎีของ Gibson et al. (2012) ที่ระบุ ว่า ความรู้ ความสามารถ และทักษะในการดำเนินงานของบุคลากรเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ประสิทธิผล ในระดับบุคคล และเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ประสิทธิผลระดับองค์กร ทั้งนี้ ความรู้และทักษะของ บุคลากรอาจมาจากการที่บุคลากรได้รับการอบรม ฝึกฝน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mbarek & Zaddem (2013) ที่กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพในการเรียนรู้จะถูก กำหนดโดยความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการเรียนรู้ พร้อมกับการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมินทร เบ้าธรรม (2555) ที่ทำการศึกษา ผลกระทบของการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพที่มีต่อประสิทธิผลในการทำงานของผู้ทำบัญชี

โดยพบว่า การพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพของบุคลากรมีผลต่อประสิทธิผลในการทำงานดังกล่าว อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภาควิชา นันทปริชา (2555) ที่พบว่า การพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรถือเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนต่อประสิทธิผลในการดำเนินงาน นอกจากนี้ การให้ความสำคัญต่อบุคลากรหรือผลการปฏิบัติงานของบุคลากรถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิผล อันเกิดจากการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิผลการทำงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ของเฉลิม สุขเจริญ (2557) ที่พบว่า ความสำเร็จในการทำงานของบุคคลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการทำงานของบุคลากร ฉะนั้น หากหน่วยงานต้องการให้การบริหารจัดการงานวารสารวิชาการมีประสิทธิผลหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หน่วยงานควรมีการสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการให้มากยิ่งขึ้น อันส่งผลให้บุคลากรสามารถพัฒนางานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในอนาคต

5.2.3 ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ พบว่า มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเป็นปัจจัยตัวสุดท้ายที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย โดยความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภา สังข์พันธ์ (2554) ที่พบว่า งบประมาณส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน กรณีศึกษา บมจ. ธนาคารกรุงไทย ฉะนั้น หน่วยงานควรมีการวางแผนจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัดและเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงาน อันส่งผลให้การบริหารจัดการงบประมาณการดำเนินงานวารสารวิชาการมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

5.2.4 ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการศึกษาครั้งนี้ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความเหมาะสม ความทันสมัย หรือความพร้อมของเครื่องมืออุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ อาจจะไม่มิต่อการปฏิบัติงานวารสารวิชาการมากนัก และการที่หน่วยงานจะมีหรือไม่มีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ นั้น ก็สามารถที่จะดำเนินงานวารสารวิชาการของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ยินดียม (2556) ที่ทำการศึกษาปัจจัยด้านการบริหารองค์การตามหลักการบริหารจัดการที่ดีที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา และ กิตติศักดิ์ พรพรหมวินิจ (2553) ที่ทำการศึกษาประสิทธิผลการให้บริการ

สาธิตตามหลักการบริหารจัดการที่ดี: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดน ไทย-กัมพูชา โดยพบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อประสิทธิผลดังกล่าว แม้ว่าความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการประสานและติดตามงาน หน่วยงานควรมีการจัดลำดับความสำคัญของงานที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อประสานงานและติดตามงานกับกองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เขียนบทความ โรงพิมพ์/สำนักพิมพ์ และบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารวิชาการ พร้อมทั้งควรมีการประสานงานและติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจได้ว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ความสามารถของบุคลากร บุคลากรจะต้องมีความรู้ในการดำเนินงานวารสารวิชาการเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบและรูปแบบในการเขียนบทความวิชาการ ความรู้ในเรื่องเกณฑ์การประเมินคุณภาพของวารสารวิชาการ รวมถึงบุคลากรจะต้องมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารวิชาการ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการงานวารสารวิชาการได้อย่างสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานควรมีการส่งเสริมและมีแนวทางในการให้ความรู้แก่บุคลากร เช่น การส่งบุคลากรเข้าร่วมการอบรมหรือการประชุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารวิชาการ

3. ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ หน่วยงานควรมีการจัดหางบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ มีการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ดี ไม่จะเป็นการจ่ายค่าตอบแทนของผู้ทรงคุณวุฒิในอัตราที่เหมาะสม การจัดหาโรงพิมพ์/สำนักพิมพ์ที่เสนอราคาในการจัดพิมพ์ที่ดีที่สุด โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานที่ออกมาด้วย หรือหน่วยงานอาจจะมีการปรับรูปแบบการเผยแพร่วารสารวิชาการเป็นแบบออนไลน์ขึ้น (E-Journals)

ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์รูปเล่ม และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรูปเล่มวารสารวิชาการผ่านทางไปรษณีย์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย

4. ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ แม้ว่าการศึกษาในครั้งนี้ไม่พบว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการก็ตาม แต่ก็ถือได้ว่าความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการเช่นกัน โดยหน่วยงานควรจะนำเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการดำเนินงานเข้ามาใช้ และมีการจัดหาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานวารสารวิชาการแทบจะทุกวารสารได้มีการนำเว็บไซต์หรือระบบออนไลน์ต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ จากเดิมที่มีการส่งบทความเป็นเอกสารเปลี่ยนมาเป็นการส่งผ่านทางอีเมลหรือระบบออนไลน์ต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหน่วยงานวารสารวิชาการที่ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูล TCI ทั้ง 3 กลุ่ม โดยทำการศึกษาถึงสาเหตุหรือปัญหาที่ไม่สามารถเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI ได้ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการให้สามารถเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI ต่อไปได้
2. ควรมีการศึกษาในหน่วยงานวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI ที่ถูกปรับลดกลุ่มคุณภาพวารสารวิชาการ โดยทำการศึกษาถึงสาเหตุหรือปัญหาที่ทำให้ถูกปรับลดกลุ่มเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการให้สามารถปรับเลื่อนกลุ่มคุณภาพที่ดีกว่าเดิมได้
3. ควรมีการศึกษาในหน่วยงานที่ดำเนินการจัดทำวารสารวิชาการที่ได้เข้าไปอยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล ACI ฐานข้อมูล SCOPUS ฐานข้อมูล ISI เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของวารสารวิชาการอื่นๆ ให้สามารถเข้าไปสู่ฐานข้อมูลระดับนานาชาติต่อไปได้
4. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ เช่น พฤติกรรมและทัศนคติของบุคลากร เป็นต้น

5. นอกจากศึกษาในมุมมองของผู้ให้บริการหรือผู้ดำเนินงาน
วารสารวิชาการแล้ว ควรมีการศึกษาในมุมมองของผู้รับบริการเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงการ
ตอบสนองความต้องการต่อผู้รับบริการ

6. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่
ครบถ้วนมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

บรรณานุกรม

- กนกพร ตั่งมหาสถิตกุล. (2546). *การผลิตวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
 รายงานการศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 บรรณารักษศาสตร์และสารานุกรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 กมลลักษณ์ ยินดียม. (2556). ประสิทธิภาพการบริหารองค์การตามหลักการบริหารจัดการที่ดี:
 กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา. *วารสารวิชาการ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 4(1), 106-118.
- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา. (ม.ป.ป.). *ขั้นตอน
 การพิจารณาบทความของวารสารนเรศวรพะเยา*. สืบค้น 11 พฤษภาคม 2561,
 จาก http://journal.up.ac.th/files/peer_review_process.pdf
- กิ่งพร ทองใบ. (2547). *แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์*. ใน ศรีธนา บุญญเศรษฐ์ (บ.ก.)
 เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์ หน่วยที่ 1-8 (พิมพ์ครั้งที่ 4). (น. 7).
 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิตติศักดิ์ พรพรหมวินิจ. (2553). ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะตามหลักการบริหารจัดการที่ดี:
 กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา. *วารสารวิชาการ
 มหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 2(3), 98-106.
- จตุรพร สอนจิต. (2554). *การพัฒนาคุณภาพวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 เข้าสู่ฐานข้อมูล ISI*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เฉลิม สุขเจริญ. (2557). *แรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี*. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร
 มหาบัณฑิต. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิต.
- ณรงค์ บัวบาน. (2556). *การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556:
 กรณีศึกษา ประชาชนเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญา
 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- ณรงค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ. (2556). *แนวทางการจัดทำวารสารไทยรูปแบบใหม่เพื่อรองรับ
 งานวิชาการเพื่อสังคมในบริบทประเทศไทย* (เอกสารประกอบการบรรยาย).
 สืบค้น 3 ตุลาคม 2560, จาก [http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/Activity/
 2556/1_Aug/Activity_Aug1.html](http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/Activity/2556/1_Aug/Activity_Aug1.html)

- ณัฐศิษฐ์ สุวรรณวัฒน์. (2557). อิทธิพลของการรับรู้การสนับสนุนความเป็นอิสระในตนเองต่อความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา แรงจูงใจ และความตั้งใจในการออกกำลังกาย. *คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา. ศึกษาศาสตร์* พิพัฒน์เพ็ญ และคณะ. (2557). *การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครสงขลา* (รายงานการวิจัย). สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2560, จาก http://www.songkhacity.go.th/files/com_content/2014-10/20141002_odtydwp.pdf
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). *หลักการจัดการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธณัฐพล ชุ่ม. (2558). *ตัวแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในเขตภาคกลางของประเทศไทย. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.*
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: บิสดิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ธีระ กุลสวัสดิ์. (2558). *การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย. สืบค้น 24 กันยายน 2560, จาก <http://km.buu.ac.th/public/backend/upload/article/file/document144620064347362700.pdf>*
- นภาพร บุญศรี. (2557). *การพัฒนากระบวนการจัดการบทความวิชาการออนไลน์ กรณีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- นภาพรธรรม เนตรประดิษฐ์, สุทธนุ ศรีไสย์ และ จินต์ วิภาตะกลัส. (2557). ประสิทธิภาพการดำเนินงานการผลิตหัตถอุตสาหกรรมสินค้าเซรามิกของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 19(1), 97-110.
- บรรจง จันทมาศ. (2548). *การพัฒนางานด้วยระบบบริหารคุณภาพและเพิ่มผลผลิต. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).*
- บรรจง โตเปาะ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาคร. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ม.ป.ป.). ขั้นตอนการดำเนินงานจัดทำวารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา). สืบค้น 11 พฤษภาคม 2561, จาก https://journal.gs.kku.ac.th/document/gskku/flow_for_regis.pdf*

- บุญนริศ สายสุ่ม, ภูษิตา อินทรประสงค์, จรรยา ภัทรอาชาชัย และ ชาญวิทย์ ทรัพย์เทพ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของสถานีนอนามัยตามการรับรู้ของหัวหน้าสถานีนอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 40(3), 257-268.
- ปกรณ์ ปรียากร. (2553). *การบริหาร โครงการ: แนวคิดและแนวทางในการสร้างความสำเร็จ* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ประภา สังข์พันธ์. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน กรณีศึกษา บมจ. ธนาคารกรุงไทย*. งานวิจัยปริญญา บัญชีมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประสม มารศรี และ จิตรดา ชิวคอน. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา*. การประชุมวิชาการ "มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 10", 359-369.
- ปัญญารัตน์ นุรักษ์, อารี พุ่มประไพวาทย์ และ อัญญา โสภณ. (2558). *ประสิทธิผลการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น อำเภอลำปาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ กลุ่มระดับชาติ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 6.
- พระจอม จารุณโณ (หงษ์ทอง). (2557). *ประสิทธิผลในการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญา พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธีระพงศ์ ธีรปัญญา (จันทนา). (2556). *ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ปริญญา พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาเตชินท์ สิทธิทธิ (ผากา). (2554). *ประสิทธิผลการให้บริการของเทศบาลตำบลคงเย็น อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พอร์เตอร์, เอ็ม. อี. และ คอลลิน, เจ. ซี. (2556). *กลยุทธ์ [HRB's 10 Must Reads: On Strategy]* (ณัฐยา สันตระการผล และ วีรวิธ มาณะศิริรานนท์, ผู้แปลและเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 2010).
- พิชาย รัตนดิถ ฌ ภูเก็ด. (2552). *องค์กร และการบริหารจัดการ*. กรุงเทพฯ: ชิงค์ บีคอนด์ บั๊คส์.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2550). *ทฤษฎีองค์การสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิทยา บวรวัฒนา. (2552). *ทฤษฎีองค์การสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิตรีนา คาราแม. (2559). *คู่มือปฏิบัติงานการจัดการวารสารวิชาการ*. สถาบันวิจัยและพัฒนา ชายแดนใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ภาคภูมิ นันทปรีชา. (2555). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงาน โดยตัวชี้วัดตามแนวคิด Balanced Scorecard : กรณีศึกษา สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)*. การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มนูญ สมุทรชีวะ. (2558). *ประสิทธิผลในการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับบริการถ่ายโอนของเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเขาสมิง อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด*. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- มัชมน สถาพร. (2554). *การพัฒนาวารสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์ทางด้านอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2549). *สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รัฐพล ศรีกัตัญญ. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารชนชาติ จำกัด (มหาชน) สำนักงานอาคารกลาสฮ้าส์รัชดาภิเษก*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฤทธิกร ศิริประเสริฐโชค. (2556). *ข้อบ่งชี้และวิธีการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์* (เอกสารประกอบการสอน). สืบค้น 3 ตุลาคม 2560, จาก http://www.gspa.buu.ac.th/webgspa/upload/day_140826/201408261641386478.pdf
- ลูกซ์, อาร์ และ บาร์ตเลตต์, ซี. (2550). *คัมภีร์ผู้จัดการ [Manager's Toolkit]* (ณัฐยา สิ้นตระการผล, ผู้แปล) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 2004).
- วันชัย มีชาติ. (2557). *การบริหารองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิสัทธี ย่อชัย, สันติ อธิฤทธิมีชัย, ชาตรี วงษ์แก้ว, นงเยาว์ เปรมกมลเนตร, ปริญญา รัชตะหิรัญ, ธีระศักดิ์ หมากผิน และ ณรงค์ฤทธิ์ สมบัติสมภพ. (2554). การประเมินคุณภาพวารสารวิชาการไทยโดยใช้เกณฑ์การประเมินเข้าสู่ฐานข้อมูล SCI-Expanded. *วารสารวิจัยและพัฒนา มจร.*, 34(2), 165-183.
- ศักดิ์ชัย กิริศรี. (2549). *ระเบียบวิธีวิจัย*. สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา.

- ศิริชัย นามบุรี. (2556). ระบบจัดการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์: วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ยะลา. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 15(1), 125-139.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2540). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2560). *เกณฑ์การคัดเลือกวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI
 และเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI*. สืบค้น 6 สิงหาคม
 2560, จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/quality_TCI57.html
- ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2560). *ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI*.
 สืบค้น 22 ตุลาคม 2560, จาก [http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/
 announcement_58.php](http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/announcement_58.php)
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2559). *คู่มือการจัดทำวารสารวิชาการ
 ระดับชาติ (วารสารศรีปทุมปริทัศน์)*. สืบค้น 11 พฤษภาคม 2561,
 จาก <https://www.spu.ac.th/research/service>
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2557). *โครงการจัดทำวารสาร
 วิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557* (รายงานผลการ
 ดำเนินงาน). สืบค้น 3 ตุลาคม 2560, จาก [https://repository.rmutp.ac.th/
 bitstream/handle/123456789/1691/IRD_58_08.pdf?sequence=1](https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/1691/IRD_58_08.pdf?sequence=1)
- สมคิด บางโม. (2555). *องค์การและการจัดการ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2546). *การบริหารเชิงกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- สมโภชน์ นพคุณ. (2549). *การกำหนดเป้าหมายและการวางแผนในการปฏิบัติงาน*. ใน *ปภาวดี
 ประจักษ์ศุภนิตติ (บ.ก.) เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพบริหารรัฐกิจ
 หน่วยที่ 1-6* (พิมพ์ครั้งที่ 24). (น. 43). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สันติ เกตุมณี. (2552). *ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน โครงการออย. น้อยของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
 สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครปฐม*. *วิทยานิพนธ์ปริญญา
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557*. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- สุมินทร เป้าธรรม. (2555). *ประสิทธิผลในการทำงานของผู้ทำบัญชีไทย: ผลกระทบที่เกิดจากการ
 พัฒนาคำว่ารู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 31(1), 142-153.

- อธิปวัฒน์ เดชขุนทด. (2558). อิทธิพลของการจัดการในองค์การมีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลบางปะอิน. *วารสารวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 10(2), 89-100.
- อภิญา เทียมทัด. (2555). ปัจจัยส่งเสริมประสิทธิผลการพัฒนามูลค่าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.
- อมรรัตน์ บุตรเจริญ. (2555). การศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐานเทศบาลตำบลหนองแขง อำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี. *โครงการปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*.
- อลิศรา ชูชาติ, นวรัตน์ สุวรรณผ่อง และ วิไลวรรณ โกยแก้วพริ้ง. (2538). *เทคนิคการศึกษาเพื่อพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ. (2554). *คู่มือปฏิบัติงาน : การจัดทำวารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. สืบค้น 4 ตุลาคม 2560, จาก http://www.huso.kku.ac.th/thai/hsJournal/journal/guid/magazine_huso.pdf
- อุทิศ ขาวเขียร. (2549). *การวางแผนกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฮอลล์, บี. เจ. (2550). *การบริหารผลการปฏิบัติงาน [Performance Management]* (สุริพร พึ่งพุกคุณ, ผู้แปลและเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 2006).

- Ali, A., & Patnaik, B. (2014). Managerial Effectiveness: A Comparative Study between Managers of Private and Public Undertakings. *European Academic Research, II (I)*, 233-254.
- Burnham, J. (n.d.). *The Concept of Managerial Effectiveness*. Retrieved April 3, 2018, from http://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/25050/10/10_%20chapter%204.pdf
- Cetin, C. K., & Cerit, A. G. (2010). Organizational Effectiveness at Seaports: A Systems Approach. *Maritime Policy & Management, 37*(3), 195-219.
- Gardner, L. (2011). Effective Organizations for Management Effectiveness: Another View of Protected Areas Development. *Proceedings of the 2011 George Wright Society Conference on Parks, Protected Areas, and Cultural Sites*. 99-104.
- Gibson, J. L., Ivancevich, J. M., Donnelly, J. H., & Konopaske, R. (2012). *Organizations: Behavior, structure, processes* (14th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Management Innovations. (2008). *Management Effectiveness & Efficiency*. Retrieved April 3, 2018, from <https://managementinnovations.wordpress.com/2008/12/04/managerial-effectiveness-efficiency>
- Mbarek, R., & Zaddem, F. (2013). The Examination of Factors Affecting E-learning Effectiveness. *International Journal of Innovation and Applied Studies, 2*(4), 423-435.
- McCourt Associates. (n.d.). *Individual Effectiveness*. Retrieved March 19, 2018, from <http://www.mccourtassociates.com/capabilities/individual-effectiveness>
- Pouryazdan, M., Soltani, H., & Lari, M. A. (2015). Explaining the Effects of Factors Affecting Efficiency and Effectiveness of Human Resources in Gachsaran Oil Company. *Journal of Scientific Research and Development, 2*(5), 195-202.
- Tengpongsthorn, W. (2017). Factors Affecting the Effectiveness of Police Performance in Metropolitan Police Bureau. *Kasetsart Journal of Social Sciences, 38*(1), 39-44.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร-มหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาระดับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้ดียิ่งขึ้น

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ ดังนี้

ความสามารถของบุคลากร

ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ

ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความสามารถในการประสานและติดตามงาน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงด้วยตัวท่านเอง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับ ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล แต่จะนำเสนอเป็นภาพรวม โดยข้อมูลเหล่านี้จะใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น และผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิพงษ์ หว่านดี)

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. ตำแหน่งในการปฏิบัติงานวารสารวิชาการของท่าน

(1) บรรณาธิการ

(2) กองบรรณาธิการ

(3) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ

(4) อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวารสารวิชาการในหน่วยงานของท่านมีจำนวนกี่คน (นับเฉพาะผู้บริหารที่ดูแลงานวารสารวิชาการ หัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการโดยตรง) (โปรดระบุจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน) คน

4. วารสารวิชาการของท่านมีกองบรรณาธิการทั้งหมดจำนวนกี่คน (นับรวมบรรณาธิการ กองบรรณาธิการภายใน กองบรรณาธิการภายนอก และกองบรรณาธิการจัดการ (เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน))

(1) 1 – 10 คน

(2) 11 – 15 คน

(3) 16 – 20 คน

(4) 21 – 25 คน

(5) 26 – 30 คน

(6) อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. วารสารวิชาการของท่านจัดอยู่ในฐานข้อมูล TCI สาขาใด

(1) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(2) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

6. วารสารวิชาการของท่านจัดอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มใด

(1) กลุ่มที่ 1

(2) กลุ่มที่ 2

(3) กลุ่มที่ 3

7. วารสารวิชาการของท่านอยู่ในฐานข้อมูลอื่นๆ ในระดับนานาชาติด้วยหรือไม่

(1) ไม่อยู่

(2) อยู่ (โปรดระบุชื่อฐาน)

8. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการมาแล้วกี่ปี (นับรวมถึงสิ้นปี 2560)

(โปรดระบุอายุของวารสารวิชาการ) ปี

9. จำนวนบทความโดยเฉลี่ยที่ส่งเข้ามายังกองบรรณาธิการเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในแต่ละปี
(โปรดระบุจำนวนบทความโดยเฉลี่ย) บทความ
10. จำนวนบทความโดยเฉลี่ยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับการตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ (Issue)
(โปรดระบุจำนวนบทความโดยเฉลี่ย) บทความ
11. วารสารวิชาการของท่านกำหนดออกเผยแพร่กี่ฉบับ (Issue) ต่อปี
- (1) 1 ฉบับต่อปี (2) 2 ฉบับต่อปี (3) 3 ฉบับต่อปี
- (4) 4 ฉบับต่อปี (5) 5 ฉบับต่อปี (6) อื่นๆ (โปรดระบุ)
12. จำนวนเล่มวารสารวิชาการที่จัดพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่มในแต่ละฉบับ (Issue) เช่น 100 200 300 เป็นต้น
(โปรดระบุจำนวนเล่มที่ตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ (Issue)) เล่ม
13. งบประมาณโดยเฉลี่ยในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการในแต่ละฉบับ (Issue)
- (1) 1 – 20,000 บาท (2) 20,001 – 30,000 บาท (3) 30,001 – 40,000 บาท
- (4) 40,001 – 50,000 บาท (5) 50,001 – 60,000 บาท (6) อื่นๆ (โปรดระบุ)
14. ระยะเวลาตั้งแต่กระบวนการรับบทความจนถึงการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการในแต่ละ
ฉบับ (Issue) ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณกี่เดือน
- (1) 1 เดือน (2) 2 เดือน (3) 3 เดือน
- (4) 4 เดือน (5) 5 เดือน (6) อื่นๆ (โปรดระบุ)
15. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการเปิดรับบทความผ่านช่องทางใด
- (1) จดหมายไปรษณีย์เท่านั้น (2) อีเมลเท่านั้น
- (3) ระบบออนไลน์เท่านั้น (4) จดหมายไปรษณีย์ และอีเมล
- (5) จดหมายไปรษณีย์ และระบบออนไลน์ (6) อีเมล และระบบออนไลน์
- (7) ทั้งจดหมายไปรษณีย์ อีเมล และระบบออนไลน์
16. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการในขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ
(Reviewer) ผ่านช่องทางใด
- (1) จดหมายไปรษณีย์เท่านั้น (2) อีเมลเท่านั้น
- (3) ระบบออนไลน์เท่านั้น (4) จดหมายไปรษณีย์ และอีเมล
- (5) จดหมายไปรษณีย์ และระบบออนไลน์ (6) อีเมล และระบบออนไลน์
- (7) ทั้งจดหมายไปรษณีย์ อีเมล และระบบออนไลน์

17. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการแจ้งผลการพิจารณาบทความให้ผู้เขียนทราบผ่านช่องทางใด

☐ (1) จดหมายไปรษณีย์เท่านั้น	☐ (2) อีเมลเท่านั้น
☐ (3) ระบบออนไลน์เท่านั้น	☐ (4) จดหมายไปรษณีย์ และอีเมล
☐ (5) จดหมายไปรษณีย์ และระบบออนไลน์	☐ (6) อีเมล และระบบออนไลน์
☐ (7) ทั้งจดหมายไปรษณีย์ อีเมล และระบบออนไลน์	

18. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการตอบรับการตีพิมพ์บทความผ่านช่องทางใด

☐ (1) จดหมายไปรษณีย์เท่านั้น	☐ (2) อีเมลเท่านั้น
☐ (3) ระบบออนไลน์เท่านั้น	☐ (4) จดหมายไปรษณีย์ และอีเมล
☐ (5) จดหมายไปรษณีย์ และระบบออนไลน์	☐ (6) อีเมล และระบบออนไลน์
☐ (7) ทั้งจดหมายไปรษณีย์ อีเมล และระบบออนไลน์	

19. วารสารวิชาการของท่านดำเนินการเผยแพร่วารสารวิชาการผ่านช่องทางใด

☐ (1) จดหมายไปรษณีย์เท่านั้น	☐ (2) อีเมลเท่านั้น
☐ (3) ระบบออนไลน์/เว็บไซต์เท่านั้น	☐ (4) จดหมายไปรษณีย์ และอีเมล
☐ (5) จดหมายไปรษณีย์ และระบบออนไลน์/เว็บไซต์	☐ (6) อีเมล และระบบออนไลน์/เว็บไซต์
☐ (7) ทั้งจดหมายไปรษณีย์ อีเมล และระบบออนไลน์/เว็บไซต์	

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

คำชี้แจง: แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามที่วัดระดับความสามารถของบุคลากรความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการประสานและติดตามงาน โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
ความสามารถของบุคลากร (Employee Ability)					
20. บุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ					
21. บุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ					
22. บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ					
ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Budget Management Ability)					
23. หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดีและมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ					
24. หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ					
25. หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด					

ความสามารถและความพร้อมของทรัพยากร ที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Availability of Equipment and Information Technology)					
26. หน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ					
27. หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ					
28. หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล					
ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (Coordination and Follow-up Ability)					
29. หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้บรรลุประสิทธิผล					
30. หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
31. การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

คำชี้แจง: แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามที่วัดประสิทธิผลในการดำเนินงานบริหารจัดการวารสาร วิชาการ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน (วัตถุประสงค์ 8 ประการของการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ)					
ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น					
32. หน่วยงานของท่านสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ					
33. การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนด					
ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ					
34. หน่วยงานของท่านสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/ Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ ได้ทุกครั้ง					

ประสิทธิผลในการบริหารจัดการงาน วารสารวิชาการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
35. หน่วยงานของท่านสามารถติดตามผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ให้ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง					
ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)					
36. หน่วยงานของท่านสามารถติดตามการปรับแก้ นิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง					
37. การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง					
ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ					
38. หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง					
39. หน่วยงานของท่านสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์/เว็บไซต์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง					

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม
นายวุฒิพงษ์ หวานดี

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชร	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ดร.คนู๊ศ สุวรรณวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ดร.ปาริฉัตร ตู้ดำ	มหาวิทยาลัยทักษิณ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ โทร.7848-9
ที่ มอ 466/๑๔๕ วันที่ 2 พฤศจิกายน 2560
เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความแม่นยำตรงของแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชร

ด้วยนายวุฒิพงศ์ หวานดี รหัสนักศึกษา 5910521532 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ภาคสมทบ ได้ศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย” โดยมี ดร.สมพร คุณวิชิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้หลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความแม่นยำตรงของแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความแม่นยำตรงของแบบสอบถามดังกล่าวด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตระกูลมูทุตา)
ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘๐๓/๖๕๖

ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความแม่นยำตรงของแบบสอบถาม

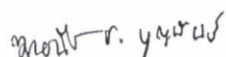
เรียน ดร.ปาริฉัตร ตู่ดำ

ด้วยนายวุฒิพงษ์ หวานดี รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๓๒ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย” โดยมี ดร.สมพร
คุณวิจิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น

ในการนี้ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมี
ประสบการณ์เป็นอย่างดี ภาควิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความ
แม่นยำตรงของแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความแม่นยำตรงของแบบสอบถาม
ดังกล่าวด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

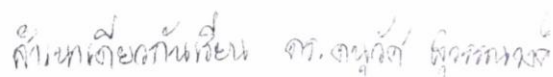
(ดร.ชายนีย์ ช. บุญพันธ์)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ภาคผนวก ก**การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)**

**ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
(Item-Objective Congruence Index)**

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงาน
วารสารวิชาการ

ข้อคำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ความสามารถของบุคลากร (Employee Ability)					
1. บุคลากรมีความรู้ที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้
2. บุคลากรมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. บุคลากรมีประสบการณ์การทำงานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้
ความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ (Budget Management Ability)					
4. หน่วยงานมีการวางแผนการใช้งบประมาณที่ดี และมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการดำเนินงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้
5. หน่วยงานมีการจัดหางบประมาณในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ	1	1	1	1	ใช้ได้
6. หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	1	1	1	1	ใช้ได้
ความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Availability of Equipment and Information Technology)					
7. หน่วยงานมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการที่เพียงพอ	1	1	1	1	ใช้ได้
8. หน่วยงานมีการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถและความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9. หน่วยงานมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม/เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการให้มีประสิทธิผล	1	1	1	1	ใช้ได้
ความสามารถในการประสานและติดตามงาน (Coordination and Follow-up Ability)					
10. หน่วยงานมีการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสมต่อการบรรลุประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ	1	1	1	1	ใช้ได้
11. หน่วยงานมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถดำเนินงานวารสารวิชาการได้อย่างบรรลุประสิทธิผล	1	1	1	1	ใช้ได้
12. การติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	ใช้ได้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ

ข้อคำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน (วัตถุประสงค์ 8 ประการของการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ)					
ขั้นตอนการเปิดรับและพิจารณาบทความในเบื้องต้น					
13. หน่วยงานของท่านสามารถตรวจสอบนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ	1	1	1	1	ใช้ได้
14. การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ในเบื้องต้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ขั้นตอนการพิจารณาบทความของผู้ทรงคุณวุฒิ					
15. หน่วยงานของท่านสามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) เพื่อพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชาของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) นั้นๆ อยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
16. หน่วยงานของท่านสามารถติดตามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Reader/Reviewer) ส่งผลการพิจารณานิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) กลับคืนมาภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	1	1	1	1	ใช้ได้
ขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้อง (Proofreading)					
17. หน่วยงานของท่านสามารถติดตามการปรับแก้ต้นฉบับ (Manuscript) จากผู้เขียน (Author) ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดได้ทุกครั้ง	1	1	1	1	ใช้ได้
18. การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของนิพนธ์ต้นฉบับ (Manuscript) ที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เขียน (Author) เป็นไปอย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดอยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้
ขั้นตอนการจัดพิมพ์และเผยแพร่วารสารวิชาการ					
19. หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการ/ประสานกับสำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์วารสารวิชาการได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดหรือตั้งเป้าหมายไว้ทุกครั้ง	1	1	1	1	ใช้ได้
20. หน่วยงานของท่านสามารถเผยแพร่วารสารวิชาการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศูนย์ TCI สมาชิกวารสารวิชาการ และสถาบันต่างๆ) ทั้งที่เป็นรูปเล่มและออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว และทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานกำหนดอยู่เสมอ	1	1	1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0521.1.08/13๒๙

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

๑๗ พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน บรรณาธิการหรือผู้ปฏิบัติงานวารสารวิชาการ

ด้วยนายวุฒิพงษ์ หว่านดี รหัสนักศึกษา 5910521532 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย” โดยมี ดร.สมพร คุณวิชิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดทำวารสารวิชาการ เพื่อจะนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากบรรณาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสาร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารของหน่วยงานในการตอบแบบสอบถามตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามดังกล่าวด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทรศัพท์ 0 7428 7840

โทรสาร 0 7428 7839

อีเมล wutthipong.w@psu.ac.th

ที่ ศธ 0521.1.08/1488

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ต.คองหส์ อ.หาดใหญ่
จ.สงขลา 90112

๘ ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายวุฒิพงศ์ หว่านดี รหัสนักศึกษา 5910521532 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย” โดยมี ดร.สมพร คุณวิชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูล และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานผู้จัดทำวารสารวิชาการเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์และในการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการต่อไป

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากบรรณาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานวารสาร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวารสารของหน่วยงานในการตอบแบบสอบถามตามที่แนบมาพร้อมนี้ เพื่อผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามดังกล่าวด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโน)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
โทรศัพท์ 0 7428 7840
โทรสาร 0 7428 7839
อีเมล wutthipong.w@psu.ac.th

ภาคผนวก จ
รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI
(ข้อมูล ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2560)

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
1	ABAC Journal
2	ABAC ODI Journal. Vision. Action. Outcome.
3	APHEIT International Journal
4	ASEAN Journal of Education
5	ASEAN Journal of Management & Innovation
6	Asian Journal of Literature, Culture and Society
7	AU Journal of Management
8	AU-GSB e-Journal
9	BU Academic Review
10	CATALYST
11	Chiang Mai University Journal of Social Sciences and Humanities
12	Chulalongkorn Educational Review
13	Educational Journal of Thailand
14	HRD Journal
15	HRi : Journal of Human Resource intelligence
16	International Journal of Agricultural Travel and Tourism
17	International Journal of Asian Tourism Management
18	International Journal of Behavioral Science
19	International Journal of East Asian Studies (เดิมชื่อ The International Journal of East Asian Studies)
20	International Journal of Management, Business, and Economics
21	Journal of English Studies
22	Journal of Global Business Review
23	Journal of International Buddhist Studies
24	Journal of People and Society in Local Culture
25	Journal of Perspectives on Development Policy in the Greater Mekong Region

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
26	Journal of Population and Social Studies
27	Journal of Supply Chain Management Research and Practice
28	Journal of the Asian Research Center for Religion and Social Communication
29	Journal of the International Association of Buddhist Universities (JIABU)
30	Journal of Urban Culture Research
31	Kasetsart Journal of Social Sciences (เดิมชื่อ วิทยาสารเกษตรศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์)
32	LEARN Journal : Language Education and Acquisition Research Network
33	MANUSYA, Journal of Humanities
34	MFU Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences
35	Mon-Khmer Studies: A Journal of Southeast Asian Languages and Cultures
36	Nakhara: Journal of Environmental Design and Planning
37	NIDA Case Research Journal
38	Prajna Vihara : Journal of Philosophy and Religion
39	Rangsit Journal of Educational Studies
40	rEFLECTIONS
41	RIAN THAI : International Journal of Thai Studies
42	RMUTT Global Business and Economics Review
43	Sasin Journal of Management
44	Scholar: Human Sciences (ชื่อเดิม Scholar)
45	Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanities and Arts
46	Southeast Asian Journal of Economics
47	Thammasat Business Law Journal
48	Thammasat Review
49	The Journal : Journal of the Faculty of Arts
50	The Journal of Risk Management and Insurance
51	The Journal of the Siam Society

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
52	The New English Teacher
53	Thoughts
54	UTCC International Journal of Business and Economics
55	Veridian E-Journal, Silpakorn University
56	กระแสวิวัฒนาการ
57	กระแสดอกเนย์
58	ครุศาสตร์สาร
59	จุดยืน : วารสารสตรีนิยมไทย
60	จลนिति
61	จุดสารหอจดหมายเหตุธรรมศาสตร์
62	จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์
63	จุฬาลงกรณ์วารสาร (หยุดปรับปรุง)
64	ดำรงวิชาการ
65	ดุลพาห
66	โดมทัศน์
67	นิเทศศาสตร์ปริทัศน์
68	บทบันทึก
69	พัฒนาการเศรษฐกิจปริทรรศน์
70	ภาษาและภาษาศาสตร์
71	มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์
72	มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์
73	มนุษยศาสตร์สาร
74	มหาจุฬาวិชาการ
75	รมยสาร
76	รัฐสาร
77	รัฐศาสตร์สาร
78	รัฐสภาสาร

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
79	ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร
80	วรรณวิทัศน์
81	วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์
82	วารสาร มทร. อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
83	วารสาร สอ. ประเทศไทย
84	วารสาร อัล-ฮิกมะฮฺ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
85	วารสารกฎหมาย
86	วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
87	วารสารกฎหมายขนส่งและพาณิชยนาวิ
88	วารสารกฎหมายธุรกิจบัณฑิตย์
89	วารสารกฎหมายปกครอง
90	วารสารกฎหมายสุขภาพและสาธารณสุข
91	วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช
92	วารสารกรมบัญชีกลาง
93	วารสารกระบวนการยุติธรรม
94	วารสารการงบประมาณ
95	วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
96	วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
97	วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
98	วารสารการจัดการสมัยใหม่
99	วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม
100	วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย
101	วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
102	วารสารการบริหารท้องถิ่น
103	วารสารการบริหารปกครอง (เดิมชื่อ วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์)
104	วารสารการบริหารและการนิเทศการศึกษา (เดิมชื่อ วารสารการบริหารและพัฒนา)

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
105	วารสารการบัญชีและการจัดการ
106	วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา
107	วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต
108	วารสารการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษยและองค์การ
109	วารสารการพัฒนาท้องถิ่น
110	วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย
111	วารสารการเมืองการปกครอง
112	วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
113	วารสารการวิจัยการพัฒนากิจการบริการ
114	วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
115	วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม
116	วารสารการสื่อสารมวลชน
117	วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์
118	วารสารเกษมบัณฑิต
119	วารสารข้าราชการ
120	วารสารครูพิบูล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
121	วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
122	วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
123	วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
124	วารสารความหลากหลายทางวัฒนธรรม
125	วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย
126	วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา
127	วารสารจันทร์เกษมสาร
128	วารสารจิตพฤติกรรมศาสตร์ : ระบบพฤติกรรมไทย
129	วารสารจิตวิทยา
130	วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
131	วารสารจีนวิทยา

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
132	วารสารจีนศึกษา
133	วารสารช่อพะยอม
134	วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
135	วารสารเซนต์จอห์น
136	วารสารญี่ปุ่นศึกษา
137	วารสารดนตรีรังสิต
138	วารสารคุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์
139	วารสารทรัพยากรมนุษย์
140	วารสารเทคโนโลยีทางปัญญา
141	วารสารเทคโนโลยีภาคใต้
142	วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
143	วารสารเทคโนโลยีสุรนารี
144	วารสารไทยคดีศึกษา
145	วารสารไทยศึกษา
146	วารสารธรรมศาสตร์
147	วารสารธุรกิจปริทัศน์
148	วารสารนักบริหาร
149	วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
150	วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
151	วารสารนิคัภาษาและการสื่อสาร
152	วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
153	วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
154	วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
155	วารสารนิติสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
156	วารสารนิเทศศาสตร์
157	วารสารนิเทศศาสตร์ธุรกิจบัณฑิตย์
158	วารสารนิเทศสยามปริทัศน์

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
159	วารสารบรรณศาสตร์ มศว
160	วารสารบริหารการศึกษา มศว
161	วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
162	วารสารบริหารการศึกษามัธยมศึกษา
163	วารสารบริหารธุรกิจ
164	วารสารบริหารธุรกิจ นิด้า
165	วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร
166	วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร
167	วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์วิโรฒ
168	วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
169	วารสารบัณฑิตวิจัย
170	วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
171	วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
172	วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
173	วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
174	วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
175	วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์
176	วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์
177	วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์
178	วารสารประชากรศาสตร์
179	วารสารประวัติศาสตร์
180	วารสารประวัติศาสตร์ ธรรมศาสตร์
181	วารสารปรัชญาและศาสนา
182	วารสารปัญญาภิวัฒน์
183	วารสารปาริชาติ
184	วารสารผู้ตรวจการแผ่นดิน
185	วารสารพฤติกรรมศาสตร์

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
186	วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
187	วารสารพัฒนบริหารศาสตร์
188	วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต
189	วารสารพัฒนาสังคม
190	วารสารพิกุล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
191	วารสารพินนสวรรค์
192	วารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
193	วารสารภาษา
194	วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ชื่อเดิม วารสารบัณฑิตศึกษามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)
195	วารสารภาษาปริทัศน์
196	วารสารภาษาและวรรณคดีไทย
197	วารสารภาษาและวัฒนธรรม
198	วารสารมนุษยศาสตร์
199	วารสารมนุษยศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
200	วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
201	วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์
202	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นายเรืออากาศ
203	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
204	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
205	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
206	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
207	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
208	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
209	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
210	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
211	วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
212	วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม
213	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
214	วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ
215	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
216	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
217	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (เดิมชื่อ วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
218	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
219	วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
220	วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย สาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปะ
221	วารสารเมืองโบราณ
222	วารสารยุโรปศึกษา
223	วารสารร่วมพฤษ์
224	วารสารรังสิตสารสนเทศ
225	วารสารรัชต์ภาคย์
226	วารสารรัฐประศาสนศาสตร์
227	วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
228	วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
229	วารสารราชนครินทร์
230	วารสารราชพฤกษ์
231	วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี
232	วารสารราชมงคลล้านนา
233	วารสารรามคำแหง ฉบับนิติศาสตร์
234	วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์
235	วารสารรัฐสมิแล
236	วารสารวจนะ
237	วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
238	วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
239	วารสารวิจัย มข. ฉบับสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(ฉบับธุรกิจและเศรษฐกิจ)
240	วารสารวิจัย มสค สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
241	วารสารวิจัยทางการศึกษา
242	วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่
243	วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
244	วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
245	วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่
246	วารสารวิจัยราชภัฏธนบุรี รั้วใช้สังคม (เดิมชื่อ วารสารเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย)
247	วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
248	วารสารวิจัยรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
249	วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี
250	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
251	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
252	วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
253	วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
254	วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
255	วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ
256	วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
257	วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม/การผังเมือง
258	วารสารวิจัยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ
259	วารสารวิจัยสังคม
260	วารสารวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
261	วารสารวิชาการ การออกแบบสภาพแวดล้อม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
262	วารสารวิชาการ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
263	วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
264	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
265	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
266	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
267	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
268	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
269	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
270	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
271	วารสารวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม
272	วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
273	วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ
274	วารสารวิชาการคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
275	วารสารวิชาการคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
276	วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
277	วารสารวิชาการคุณธรรมความดี
278	วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
279	วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา
280	วารสารวิชาการเซาท์อีสท์บางกอก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
281	วารสารวิชาการธรรมทรรศน์
282	วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม
283	วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
284	วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต
285	วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
286	วารสารวิชาการแพรววาทศิลป์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
287	วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
288	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
289	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี
290	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี
291	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
292	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
293	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
294	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
295	วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์
296	วารสารวิชาการวิถีสังคมมนุษย์
297	วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี
298	วารสารวิชาการศาลปกครอง
299	วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์
300	วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
301	วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
302	วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน
303	วารสารวิชาชีวะปัญญา
304	วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
305	วารสารวิทยาการจัดการ
306	วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
307	วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
308	วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
309	วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์
310	วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่ (เดิมชื่อ วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง)
311	วารสารวิทยาลัยอุตสาหกรรม
312	วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
313	วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
314	วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
315	วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์
316	วารสารวิทยาลัยราชสุดาเพื่อการวิจัยและพัฒนาคนพิการ
317	วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง
318	วารสารวิเทศศึกษา
319	วารสารวิธีวิทยาการวิจัย
320	วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
321	วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
322	วารสารศาลยุติธรรมปริทัศน์
323	วารสารศาลรัฐธรรมนูญ
324	วารสารศาสตร์
325	วารสารศาสนาและวัฒนธรรม
326	วารสารศิลป์ พีระศรี
327	วารสารศิลปกรรมบูรพา
328	วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
329	วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
330	วารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์
331	วารสารศิลป์ปริทัศน์
332	วารสารศิลปศาสตร์
333	วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
334	วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
335	วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
336	วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
337	วารสารศึกษาศาสตร์
338	วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
339	วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.
340	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
341	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
342	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
343	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
344	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
345	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
346	วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์
347	วารสารศูนย์ศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียง
348	วารสารเศรษฐกิจและสังคม
349	วารสารเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
350	วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
351	วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์
352	วารสารเศรษฐศาสตร์ประยุกต์
353	วารสารเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ
354	วารสารเศรษฐศาสตร์ศรีนครินทร์วิโรฒ
355	วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
356	วารสารสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
357	วารสารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น : บริหารธุรกิจและภาษา
358	วารสารสถาบันพระปกเกล้า
359	วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ
360	วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
361	วารสารสถาบันวิจัยพินิตธรรม
362	วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
363	วารสารสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
364	วารสารสมาคมนักวิจัย
365	วารสารสมาคมปรัชญาและศาสนาแห่งประเทศไทย
366	วารสารสหวิทยาการ
367	วารสารสหศาสตร์
368	วารสารสังคมผู้นำใจ

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
369	วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา
370	วารสารสังคมศาสตร์
371	วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
372	วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
373	วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
374	วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
375	วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
376	วารสารสังคมศาสตร์วิจัย
377	วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ
378	วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
379	วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร
380	วารสารสารสนเทศ
381	วารสารสารสนเทศศาสตร์
382	วารสารสาระคาม
383	วารสารสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร
384	วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
385	วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ
386	วารสารสุขศึกษา
387	วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
388	วารสารสุขุโขทัยธรรมมาธิราช
389	วารสารสุทธิปริทัศน์
390	วารสารห้องสมุด
391	วารสารหาดใหญ่วิชาการ
392	วารสารอักษรศาสตร์
393	วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
394	วารสารอัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
395	วารสารอารยธรรมศึกษาโขง-สาละวิน

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
396	วารสารอินโดจีนศึกษา
397	วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม
398	วารสารอิเล็กทรอนิกส์ด้านการศึกษาทางไกล
399	วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา
400	ศรีวนาลัยวิจัย
401	ศิลปกรรมสาร
402	ศิลปวัฒนธรรม
403	ศิลปศาสตร์ปริทัศน์
404	ศิลปากร
405	เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์
406	สยามวิชาการ
407	สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
408	สังคมศาสตร์ : วารสารทางวิชาการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
409	สารคดี
410	สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์
411	สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างวิจจัย (เดิมชื่อ วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)
412	หน้าจั่ว : วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
413	หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย
414	อินทนิลทักษิณสาร (เดิมชื่อ วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ)
415	อินฟอร์เมชัน
416	เอเชียปริทัศน์

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
1	Agriculture and Natural Resources (เดิมชื่อ Kasetsart Journal (Natural Science))
2	Applied Environmental Research
3	ASEAN Engineering Journal Part A
4	ASEAN Engineering Journal Part B
5	ASEAN Engineering Journal Part C
6	ASEAN Journal on Science and Technology for Development
7	Asian Archives of Pathology
8	Asian Biomedicine
9	Asian Journal of Energy and Environment
10	Asian Pacific Journal of Allergy and Immunology
11	Asia-Pacific Journal of Science and Technology (เดิมชื่อ วารสารวิจัย มข.)
12	AU Journal of Technology
13	Buffalo Bulletin
14	Bulletin of Health, Science and Technology
15	Chiang Mai Journal of Science
16	Chiang Mai University Journal of Natural Sciences
17	Current Applied Science and Technology Journal (ชื่อเดิม KMITL Science and Technology Journal)
18	ECTI Transactions on Computer and Information Technology
19	ECTI Transactions on Electrical Eng., Electronics, and Communications
20	Engineering and Applied Science Research (EASR) (เดิมชื่อ วิศวกรรมสาร มข.)
21	Engineering Journal
22	Engineering Transactions
23	Environment and Natural Resources Journal
24	EnvironmentAsia
25	Eye South East Asia (เดิมชื่อ วารสารจักษุกรรมศาสตร์)

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
26	Food and Applied Bioscience Journal
27	Genomics and Genetics (เดิมชื่อ Thai Journal of Genetics)
28	GMSARN International Journal
29	International Journal of Agricultural Technology
30	International Journal of Applied Biomedical Engineering
31	International Journal of Child Development and Mental Health
32	International Journal of Renewable Energy
33	International Journal of the Computer, The Internet and Management
34	Journal of Applied Animal Science
35	Journal of Associated Medical Sciences (ชื่อเดิม Bulletin of Chiang Mai Associated Medical Sciences)
36	Journal of Fisheries and Environment (เดิมชื่อ Kasetsart University Fisheries Research Bulletin)
37	Journal of Health Research
38	Journal of Materials Science and Applied Energy
39	Journal of Physiological and Biomedical Sciences
40	Journal of Research and Applications in Mechanical Engineering
41	Journal of Science, Technology, and Humanities
42	Journal of Sustainable Energy and Environment
43	King Mongkuts University of Technology North Bangkok International Journal of Applied Science and Technology
44	Maejo International Journal of Science and Technology
45	NU. International Journal of Science
46	Outbreak, Surveillance and Investigation Reports
47	Pacific Rim International Journal of Nursing Research
48	Pharmaceutical Sciences Asia (เดิมชื่อ Mahidol University Journal of Pharmaceutical Sciences)

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
49	Phuket Marine Biological Center Research Bulletin
50	Rajabhat Journal of Sciences, Humanities and Social Sciences
51	Rangsit Journal of Arts and Sciences
52	ScienceAsia
53	Silpakorn University Science and Technology Journal
54	Siriraj Medical Journal (เดิมชื่อสารศิริราช)
55	SNRU Journal of Science and Technology
56	Songklanakarin Journal of Science and Technology
57	Suranaree Journal of Science and Technology
58	Thai Forest Bulletin (Botany)
59	Thai Journal of Agricultural Science
60	Thai Journal of Gastroenterology
61	Thai Journal of Obstetrics and Gynaecology
62	Thai Journal of Science and Technology
63	Thailand Statistician
64	Thammasat International Journal of Science and Technology
65	The Bangkok Medical Journal
66	The Clinical Academia(ชื่อเดิม ขอนแก่นเวชสาร)
67	The Natural History Bulletin of the Siam Society
68	The Southeast Asian Journal of Tropical Medicine and Public Health
69	The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences
70	Tropical Natural History
71	Veridian E-Journal Science and Technology Silpakorn University
72	Walailak Journal of Science and Technology
73	การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม
74	แก่นเกษตร
75	จดหมายเหตุทางแพทย์ แพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
76	จักขุเวชสาร
77	จุฬาลงกรณ์เวชสาร
78	เชียงใหม่เวชสาร
79	เชียงใหม่ทันตแพทยสาร
80	เชียงใหม่เวชสาร
81	เชียงใหม่สัตวแพทยสาร
82	เทปสตรี I-TECH
83	ไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ
84	ไทยโภชนาการนิพนธ์
85	ธรรมศาสตร์เวชสาร
86	บูรพาเวชสาร
87	พยาบาลสาร
88	พุทธชินราชเวชสาร
89	ราชาวดีสาร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
90	รามาริบัติพยาบาลสาร
91	รามาริบัติเวชสาร
92	ลำปางเวชสาร
93	วชิรเวชสาร
94	วชิรสารการพยาบาล
95	วนสาร
96	วารสาร มนค.วิชาการ
97	วารสาร มทร.อีสาน
98	วารสาร หู คอ จมูก และใบหน้า
99	วารสารกรมการแพทย์
100	วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
101	วารสารกองการพยาบาล
102	วารสารกายภาพบำบัด

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
103	วารสารการเกษตรราชภัฏ
104	วารสารการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ไทย
105	วารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา
106	วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต
107	วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ
108	วารสารการพยาบาลและการศึกษา
109	วารสารการพยาบาลและสุขภาพ
110	วารสารการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย
111	วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น (เดิมชื่อ วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน)
112	วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
113	วารสารการแพทย์โรงพยาบาลศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์
114	วารสารการแพทย์โรงพยาบาลอุดรธานี
115	วารสารการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ
116	วารสารการวิจัย กาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
117	วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม
118	วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์
119	วารสารกัญและสัตววิทยา
120	วารสารกุมารเวชศาสตร์
121	วารสารเกษตร
122	วารสารเกษตรพระจอมเกล้า
123	วารสารเกษตรพระวรุณ
124	วารสารกึ่งการุณย์
125	วารสารคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
126	วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
127	วารสารคณะพลศึกษา
128	วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
129	วารสารควบคุมโรค
130	วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ
131	วารสารเกษตรศาสตร์
132	วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้
133	วารสารจิตวิทยาคลินิก
134	วารสารทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
135	วารสารทันตภิบาล
136	วารสารเทคนิคการแพทย์
137	วารสารเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด
138	วารสารเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยสยาม
139	วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ
140	วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
141	วารสารไทยการวิจัยดำเนินงาน
142	วารสารนเรศวรพะเยา
143	วารสารนานาชาติคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศประยุกต์
144	วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
145	วารสารประสาทวิทยาศาสตร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
146	วารสารประสาทวิทยาแห่งประเทศไทย
147	วารสารพยาบาล
148	วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข
149	วารสารพยาบาลตำรวจ
150	วารสารพยาบาลทหารบก
151	วารสารพยาบาลโรคหัวใจและทรวงอก
152	วารสารพยาบาลศาสตร์
153	วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
154	วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
155	วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
156	วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์
157	วารสารพยาบาลสภากาชาดไทย
158	วารสารพยาบาลสาธารณสุข
159	วารสารพฤกษศาสตร์ไทย
160	วารสารพัฒนาวิทยาและเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ
161	วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา
162	วารสารพิษวิทยาไทย
163	วารสารพืชศาสตร์สงขลานครินทร์
164	วารสารแพทย์เขต 4-5
165	วารสารแพทย์นาวี
166	วารสารเภสัชกรรมไทย
167	วารสารเภสัชวิทยา
168	วารสารเภสัชศาสตร์อีสาน
169	วารสารโภชนาการ
170	วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน
171	วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ
172	วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
173	วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร : วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
174	วารสารมหาวิทยาลัยบูรพา
175	วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
176	วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
177	วารสารยูโร
178	วารสารรังสีเทคนิค
179	วารสารราชบัณฑิตยสภา (เดิมชื่อ วารสารราชบัณฑิตยสถาน)
180	วารสารราชวิทยาลัยแพทย์ออร์โธปิดิกส์แห่งประเทศไทย
181	วารสารโรคผิวหนัง
182	วารสารโรคมะเร็ง

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
183	วารสาร โรคเอดส์
184	วารสาร โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
185	วารสาร โรงพยาบาลชลบุรี
186	วารสาร โรงพยาบาลมหาสารคาม
187	วารสาร โรงพยาบาลศรีธัญญา
188	วารสาร โรงพยาบาลสกลนคร
189	วารสาร โลหะ วัสดุ และแร่
190	วารสาร โลหิตวิทยาและเวชศาสตร์บริการโลหิต
191	วารสารวนศาสตร์
192	วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา)
193	วารสารวิจัย มทร. กรุงเทพฯ
194	วารสารวิจัย มสค สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
195	วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
196	วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
197	วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
198	วารสารวิจัยทางการแพทย์
199	วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ
200	วารสารวิจัยเทคโนโลยีการประมง
201	วารสารวิจัยพลังงาน
202	วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
203	วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข
204	วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
205	วารสารวิจัยรามคำแหง ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
206	วารสารวิจัยรำไพพรรณี
207	วารสารวิจัยและพัฒนา มจร.
208	วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
209	วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ
210	วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร
211	วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์ (Section T)
212	วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
213	วารสารวิจัยสหวิทยาการไทย (เดิมชื่อ วารสารวิชาการราชภัฏตะวันตก)
214	วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
215	วารสารวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
216	วารสารวิชาการ มทร. สุวรรณภูมิ
217	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
218	วารสารวิชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
219	วารสารวิชาการ วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ.
220	วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
221	วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา
222	วารสารวิชาการ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
223	วารสารวิชาการเกษตร
224	วารสารวิชาการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
225	วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.
226	วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
227	วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
228	วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
229	วารสารวิชาการนานาชาติ BUILT
230	วารสารวิชาการนายเรืออากาศ
231	วารสารวิชาการปทุมวัน
232	วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
233	วารสารวิชาการแพทย์ เขต 11
234	วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
235	วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร
236	วารสารวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
237	วารสารวิชาการสมาคมคอนกรีตแห่งประเทศไทย
238	วารสารวิชาการสาธารณสุข
239	วารสารวิชาการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 5 จังหวัดนครราชสีมา
240	วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา
241	วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
242	วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา
243	วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์
244	วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
245	วารสารวิทยาศาสตร์ คชสสัณ
246	วารสารวิทยาศาสตร์ มก.
247	วารสารวิทยาศาสตร์ มข.
248	วารสารวิทยาศาสตร์ มศว.
249	วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
250	วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา
251	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร
252	วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา
253	วารสารวิทยาศาสตร์ประยุกต์
254	วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง
255	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
256	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มทร.ธัญบุรี
257	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
258	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
259	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
260	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
261	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
262	วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสวนสุนันทา
263	วารสารวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
264	วารสารวิศวกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต
265	วารสารวิศวกรรมศาสตร์
266	วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
267	วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
268	วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
269	วารสารวิศวกรรมศาสตร์ ราชมนักลัญญบุรี
270	วารสารวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมไทย
271	วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
272	วารสารสัตยศาสตร์ช่องปากและแม็กซิลโลเฟเชียล
273	วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า
274	วารสารสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา
275	วารสารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น : วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
276	วารสารสภากาการพยาบาล
277	วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย
278	วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคเหนือ
279	วารสารสมาคมโรคหลอดเลือดสมองไทย
280	วารสารสมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย
281	วารสารสมาคมเวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย
282	วารสารสมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย
283	วารสารสวนปรุง
284	วารสารสัตว์ป่าเมืองไทย
285	วารสารสัตวแพทย์
286	วารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข.
287	วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา
288	วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
289	วารสารสาธารณสุขศาสตร์
290	วารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
291	วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น
292	วารสารสิ่งแวดล้อม
293	วารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา-สสพ
294	วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย
295	วารสารหน่วยวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้
296	วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม
297	วารสารอายุรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (เดิมชื่อ วารสารอายุรศาสตร์อีสาน)
298	วารสารอายุรศาสตร์เขตร้อนและปาราสิตวิทยา
299	วารสารอาหารและยา
300	วิทยาสารทันตแพทยศาสตร์
301	วิทยาสารทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
302	วิทยาสารทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
303	วิทยาสารทันตแพทยศาสตร์มหิดล
304	วิทยาสารทันตสาธารณสุข
305	วิศวกรรมสาร มก.
306	วิศวกรรมสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
307	วิศวกรรมสารเกษมบัณฑิต
308	วิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา
309	วิศวกรรมสารเอเชียอาคเนย์
310	วิศวกรรมสารลาดกระบัง
311	วิสัญญีสาร
312	เวชสารสัตวแพทย์
313	เวชบันทึกศิริราช
314	เวชศาสตร์ฟื้นฟูสาร
315	เวชสารแพทย์ทหารบก

รายชื่อวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อวารสาร
316	ศรีนครินทร์วิโรฒเภสัชสาร
317	ศรีนครินทร์เวชสาร
318	สงขลานครินทร์เวชสาร
319	สัปดาห์ : วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สทวท.)
320	สัตว์แพทย์มหานครสาร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นายวุฒิพงษ์ หว่านดี

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5910521532

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2554

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

1. ทุนการศึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชบง ชัยเจริญวัฒน์ คณะบดีคณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 2 ปีการศึกษา (ปีการศึกษา
2559 และ 2560) ปีการศึกษาละ 10,000.00 บาท รวมจำนวน 20,000.00 บาท
2. ทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ ปีงบประมาณ 2561 จากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 9,000.00 บาท

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

นักวิชาการอุดมศึกษา สังกัดงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

วุฒิพงษ์ หว่านดี และ สมพร คุณวิชิต. (2561). ปัจจัยทางการจัดการที่ส่งเสริมประสิทธิผลการบริหาร
จัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการ
บริหารจัดการ ครั้งที่ 10 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.